273

உ

சிவமயம்

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு

இஃது

மைலம்

சுப்பிரமணிய சுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டது.

B. இத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

திருமகள் விலாச அச்சியந்திரசாலை,

சென்னை.

1934

[அணா 8

LB
N34

உ

கடவுள் துணை

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு

இஃது

மைலம்

சுப்பிரமணிய சுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டது.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

திருமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலை,

சென்னை.

இதன்விலை] 1934. [அணா 8.

171740

LB

69

133

22 FEB 1935

பொருள்.	பக்கம்.
அட்சரபலிதம்	61
அண்டச்சுன்னம்	27
அண்டாண்டநவகண்டம்	62
அநாகதம்	55
ஆக்கினை	57
ஆகாரதீட்சை	76
இந்நூலிற்சொல்லியவிவரம்	16
இந்நூல்சித்தி	39
இரண்டாங்காண்டம்	17
இரசக்குளிகை	45
இரசக்கட்டு	52
இவர்களுக்கு வாத முடியாதெனல்	8
உலகவாதிகளின் குணம்	69
ஐந்தாங்காண்டம்	64
ஐம்மூலம் ஐங்காயம்	49
ஐங்காயம்	52
கங்கைசமாதிதீட்சை	68
கணபதிதீட்சை	34
கம்பியுப்பு பாரையுப்பு	78
கருத்தயிலம்	46
கல்லுப்பறிதல்	22
கல்லுப்பு	50
கற்பக்கரு	72
காயாதிகற்பம்	44
காயாதிசுன்னம்	46
கிரியை	12
கிளிஞ்சிற்சுன்னம்	26
கீழ்மூலசுத்தி	45
குருமுடிக்கும்வகை	30
குருவண்டு விடக்கல்லு	58
குருநூலைம்பது மதிவெண்பா - நந்தீசர்நிகண்டு	70
கேசரக்குளிகை	71
கைபாகங்கள்செய்பாகம்	66
கொல்லிவேர்	29
சதகோடிகுளிகை சித்தர்தர்க்கம்	62
சதாசிவபூசை	36
சத்திதீட்டைவிவரம்	12
சத்தியுப்பு-சிவவுப்பு	67
சரக்குகளின்பெயர்	7
சரியை-ஞானம்	12
சல்லிவேர்	57
சல்லிவேர்	79
சவுக்காரம்	26
சாதிவெடியுப்பின்பிறப்பி	19
சாதி-தேயம்	63
சாபம்	38
சாபநிவர்த்தி	38
சாபநீக்கல்	68
சித்தர்கள் தர்க்கம்	61
சிவச்சுன்னம்	30
சுத்தகங்கை	9
சுத்தசலம்	51
சுப்பிரமணியதியானம்	40
சுவாதிட்டானம்	51
சூரியமண்டலம்-சந்திரமண்டலம்	59
திகைப்பூழ்	52
தீட்சைநீரின்பெயர்	8
துலாராசி	73
தேசிநீர்-ஊசிநீர்	51
தேசிநீர்	78
தேயவளப்பம்	63
நவசித்தர்வாக்கு	58
நாதவிந்து-அண்டபிண்ட	33
நாதவிந்து-அண்டபிண்ட	49
நாலாங்காண்டம்	48
நிராதாரதீட்சை	75
நிர்க்குணதீட்சை	75
நிலவுப்பு	16
நின்மலதெரிசனம்	61
நின்மலதீட்சை	75

பொருள்.	பக்கம்.
நூல்	1
நூற்கோவை	5
நூற்றெருகை	39
பஞ்சசுன்னவிபரம்	12
பஞ்சபட்சி	56
பஞ்சாட்சரம்	16
பஞ்சீகரணதீட்சை	33
பதினெண்பேர்	58
பத்தியம்	44
பந்தர்ஓமகுண்டம்	68
பரங்கிசவுக்காரம்	24
பரபூசைமுதலியன	77
பராபரதீட்சை	75
பாயிரம்	1
பாறையுப்பு	20
பிரமவுப்பின்பெயர்	5
பிரமன்பூசை	34
பிரமகற்பகம்	69
புத்திகெட்டவாதி	74
பூசை	40
பூசைக்குறிப்பு	62
பூதவங்கிசவிவரம்	4
பூநீர்தீட்சை	25
பூமிநாதபிண்டம்	66
பூரணஏகாட்சரம்	60
பூரணவழலை	65
பூரணதீட்சை	75
மச்சரேகைமுதலியன	73
மணிபூரகம்	54
மயேச்சுரபூசை	35
மருந்தின்பெயர்	6
மவுனபூசை	40
முதற்காண்டம்	1
மும்மண்டலம்	59
மூன்றாங்காண்டம்	33
மேன்மூலசுத்தி	44
மோட்சமடைய	10
யோகம்	11
யோகநித்திரை	43
ரவியுப்பு	20
ருத்ரபூசை	35
வயிரவபூசை	40
வல்லாரைக்கற்பம்	41
வழலை	18
வழலைச்சுன்னம்	27
வாதம்	11
வாலைபூசை	42
விசுத்தி	56
விடக்கல்	71
விஷ்ணுபூசை	35
வெடியுப்புத்திராவகம்	29
வெடியுப்புத்தீட்சை	25
வெண்சாரைக்கற்பம்	44
வெண்சாரையுப்பு	77

பரிபாஷைத்திரட்டின்

பொருளடக்க அகராதி

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை

அகத்திய முனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு

முதற்காண்டம்

காப்பு

பரமஞானோதயத்துப் பரஞ்சுடருலகுக்கெல்லாம்
திரமதாவுதித்தஞான திவாகரன்றிருத்தாள்காப்பு
கரமதாம்வகாரயோக மறைப்புநூற்பாடையெல்லாம்
முருகவிழ்தமிழாய்செய்ய முருகனைங்கரர்தாள்காப்பே.

பாயிரம்

காப்பெனவுரைத்தவாதக் கணக்கொருலட்சம்தன்னைச்
சேர்த்ததுபாதியாகத் திரட்டியேநூலையெல்லாம்
நாற்பத்துமூன்றுமொன்று நடத்தியகாண்டந்தன்னைப்
பாழ்த்திடினைந்நூறாகப் பாடைநூல்படித்திட்டானே. 1

படிக்குமிந்நூலுக்கொப்பாம் பராபரமொன்றேயல்லால்
மடத்தினிலுள்ளசித்தர் வாதநூலிற்கொவ்வாது
குடத்தினிற்றீபம்போலுங் கூறுகற்சித்தர்பாடை
திடத்தபொன்மேருவுக்குத் தீபமாமிந்நூலன்றே. 2

இந்தநூலைந்துகாண்டத் தியம்பியகருவேதென்றால்
சந்தேகந்தீர்க்கவேண்டித் தமிழ்க்கவியைநூற்றுக்குள்
மந்திரவாதயோக மணிபஞ்சீகரணமார்க்கம்
சிந்தைசெய்வகாரபாட்டை தீட்சையுஞ்செப்புமாதோ. 3

நூல்-வேறு

செப்பியதோர் வகைஎன்ன நூலின்மேலாந் - தீட்சையொடுகை
பாகஞ் சேர்மானங்கள் தப்பிலாக்குருமுடிக்குங் கருமானங்கள் - தத்
துவபஞ்சீகரணந்தாக்கநோக்கும் - ஒப்புவமையில்லாத மவுனக்கூறோ
டுறுதியுள்ளவட்டாங்கயோகக்கூறு-மெய்ப்புடைய காயகற்ப சமாதிக்
கூறு-வெறியேறியோடுமணி வேதைக்கூறே. 4

கூறான காலங்க ளிடைபாகங்கள் - குருசீடபக்குவங்கள் பிரமாணங்கள், பேறானசித்தியிலே யிருபத்தைஞ்சும்-பிரபலமாநுன் மறைவுச் சந்தேகங்கள்-நீறாகவெளியிட்டுச் சொன்னவாற்று - நிகண்டென வுஞ்சித்தரிறை நினைவுள்வைத்தார் - ஆறாலுமறுநூறுங் சுற்பநூறு-மாயிரமு முகநூறு மடக்கஞ்செய்யே. 5

அடக்கமுள்ள சூத்திரங்களின் னுங்கேளு - வாயிரத்தோடிருநூறைந்நூற்றின்மேலொன் - றுடலுக்கு ளுயிர்முப்பத்தொன் றெண்பத்தொன் - றுற்றபதினாறென்று நானூற்றென்று - கோதறுசீர்மதிவெண்பாக்கவிதைநூறுநூறு நூலைம்பது மதுவோர் கோவையாகக் கிடைப்பதிலைபூர்வதவப் பயனாலெய்துங் கிடைத்திடி னிந்நூல் பதனங் கெதிகொள்வோர்க்கே. 6

கெதியறியாப்பாவிகட்கிந் நூல்கிட்டாது - கிருபையுள்ள ஞானிகட்கேயெய்துமெய்தும் - பதியறியநன்மவுன யோகிகட்கே-பரிசுத்த நூலிதுதான்பதனம்பண்ணும் - விதியிலையென்றெண்ணாதே நூலைத் தேடு-விண்டுமிண்டுபேசாதே வேண்டாம்வேண்டாம் நிதிதருவாருப சார நீக்கிப்போடு-நினைவுகொண்டு சூத்திரத்தி னினைவைப்பாரே. 7

நினைவிலே இருப்பதொன்று சொல்வதொன்று நெஞ்சிரக்கமில்லாதசித்தர்பாடை-கனவிலேகண்டபொருள் போலவப்பா காட்டினார்சூத்திரத்திற்கபடமாக, அனலிலேகிருமிசெல்லா வாறுபோல வவர்தமொழிசொல் வாருமில்லை பனியைநம்பி யுழுதவன்தன்கதையைப்போலப்-பாடினார்மறைபொருளாய்ப் பாடினாரே. 8

பாடுகின்றசித்தர்தம் நூல்களெல்லாம் - பரிபாடை தெரியாத பாவியோர்க்குத்-தேடுகின்றபொருளழியச் சொன்னதல்லாற் றினையளவு பொன்காணச் சொல்லவில்லை - வீடிழந்து மாடிழந்து உள்ள செம்பொன் வேணதெல்லாந்தானிழந்து மெய்தோன்றாமல், நாடுறைந்துபோவதற்கோ வெரியோர்சொல்வார் காணாமற்புதைத்தசொல்லைக்கண்டுதேறே. 9

கண்டுகண்டுதேறினவ ரநேகருண்டு - கருவறிந்துசெய்தவர்களநேகருண்டு தொண்டுசெய்துபெற்றவர்க ளனேகருண்டு தொல்லை என்றுவிட்டவர்க ளநேகருண்டு விண்டுசொலா தடங்கினவ ரநேகருண்டு வீண்கரிசுட்டுத்திரிவா ரநேகருண்டு - பண்டுவிட்டகுறைகள் வந்துநேர்ந்ததானாற் பலிக்குமல்லால் வீணருக்கும் பாழதாமே. 10

பாழ்நெஞ்சேபெற்ற கருமிகளெல்லாரும் - பாரதனில் ரசவாத மறிவோமென்று - நாளிலொருவர்க்கொருவ ருறவுகூடி - லக

மில்லாச்சூத்திரங்கணன்றாய்ப்பேசி-நீள்புவியி லேமையொப்பாரொரு வருண்டோ- நீரறிந்த வித்தைவெகு நேத்திஎன்றுந் - தாள்பெறு நற்கும்பகா மறிவோமென்றுஞ் - சாராயந்தனைக் கு[illegible]த்துச் சண்ணு வாரே. 11

சண்ணினதேபல்லாமற் சூத்திரத்தின் - சமுசயங்க[illegible]ாந் தெளிந்து சார்ந்தோரில்லை-எண்ணிஎண்ணி யவரவர் சுடமநுபத்திக் கேற்ற படி பார்த்தலைந்திடைவதல்லால் - மண்ணிலெழு பிறப்பாகும் பிரம கற்பம் - வாலைவிட்டுக் கீழிறங்குங் கற்சுண்ணாம்பும் - விண்ணவர்க்கு மருந்தான சாரைப்பாம்பும்-வெளியில் வெளியானவர்க்கே விள்ளுந் தானே. 12

விள்ளுமேயாதியிலே யொளியுமாச்சு - வெந்தழலா மறுபிறப்பு நீலமாச்சு கள்ளமதாயிறப்பிறப்புச் சிவப்புமாச்சு - காங்கைகொண்டு மறுபிறப்பு வெள்ளையாச்சு - துள்ளியது பின்பிறப்பு மஞ்சளாச்சு- தோகைமயினிறமாச்சு மறுபிறப்பில்-உள்ளபடி கடைசி யெழுபிறப் பிற்றானு-முயற்கோழி முட்டைநிறம்படிக மாச்சே. 13

படிகமென்ற வண்டமெல்லாம் பிரமகற்பம்-பார்க்கவன்றா லாகாசப் பிரமவிந்து-குடியிருக்குமிடந்தானே பூமியாகும் - கொண்டவினா லவதரித்த குருதானையா - அடியறிந்தா-லதின்கீழே வானவன்னி-யக் கருவைக் கண்டவனே யருள்மெய்ஞ்ஞானி - திடமான வெழுபிறப் பாய் நின்றமூர்த்தி சித்திரையின் வெண்சாரைச் செழுந்தண்ணீரே.

தண்ணீருஞ் சுண்ணாம்புந்தானே சேர்ந்தாச் சகல சித்துங்கை வசமாத் தானேசிக்கும்-மண்ணாடும் வுண்ணாடு மொன்றுமானால் வாத மடா வெளியாச்சு மாய்கைபோச்சு பெண்ணாரும் புருடருமே சேர்ந்தாரானால்-பிள்ளையொன்று பொன்போலே பிறக்கலாச்சு-கண்ணாரும் பிள்ளை பிதா சூரியன்றான்-கனலிலே பிறிந்தவகை காட்டினேனே.

காட்டினேன் கிருட்டிசெய்யப் பிரமனென்றுங் - கற்சுன்னம் பிரமகற்பக் கல்லாமொன்றும் - மூட்டினே மூலவிந்தயநேபூமி மூச் சில்லை பேச்சில்லை மவுனத்தாயாங்-கோட்டி கொள்ளுநான் மூகத்தன் வயிற்றுக்குள்ளே - குடியிருந்தா னுருத்திரனு மாலுங்கூடி ஆட்டுகிற வாட்டெல்லாம் பிரமசித்தேயவன்பிறப்புப் பூதவங்கிசத்தைக்கேளே.

பூதவங்கிச விபரம்

அங்கசத்தில் வந்துதான் மண்ணேயாச்சு-தப்பூத மொருமூளை யங்குதிக்கலாச்சு - பங்கிட்ட வம்மூளையே யிலைபூவாச்சு - பருமலரே

கால் பழமாம் விந்துமாச்சு-திங்களெனும் விந்ததுதான் ரசமுமாச்சு தெளிந்தரசந் தானுமுருண் டுதிரமாச்சு-சங்கையில்லா துடலாச் சங்கு யிருமாச்சு தன்னுடலிச் சீவசெந்து கோடியாச்சே. 17

கோடியென்று லெத்தனையென் றுரைப்பேனையா - கூர்ந்துபார் நாலுவிதயோனிக்கூத்தை-ஆடிநின்ற மகாபூதவண்டவித்தா வப்பனே பிறந்ததுகாண் பிண்டவிந்துத் - தேடிநின்றலைவானே னுனக்குள்ளே யே-செலுங்குதித்தும் பனிநீர்போற் செயநீராச்சு-ஓடியஓர் பிரமகற் புக் கற்சுண்ணும்புக்-குபர்ந்தசிவ தீட்சை யிந்தச்செயநீராமே. 18

செயநீருஞ் சுண்ணும்புஞ் சேர்ந்துகொண்டாற் சிவசிவா குரு வாச்சு சிவனுமாச்சு - மயமானமுப்பூவென் றுரைத்தசெய்தி வகை தெரியச் சொல்வதற்கென் வாய்கூசாதோ, தயவாக நானுரைத்தே னிந்தமட்டுஞ் - சமுசயங்கடீரவென்றுற் கடைக்காண்டம்பார் - உயி ரிருக்குமிடந்தானே பிரமகற்ப - முடலிருக்கு மிடந்தானே பிண்ட வித்தே. 19

வித்துக்கு ணின்றரச மப்புமாச்சு விண்ணிழிந்துவந்தரசு முப்பு மாச்சு-சத்தித்த விடந்தனிலே எல்லாமுண்டு சாகாதகாறுனே சவுக் காரந்தான்-புத்திக்குந்தோன்றுதேற் புலத்தியாகேள்-பொருளாயிந்த நூன்முடிவுக் கடைக்காண்டம்பார் - இத்தைவிட்டு நூல்பாடையாதிப் புக்க-கெடுத்த பரிபாடையெல்லா மியம்புவேனே. 20

இயம்புகின்றேன் சித்தர்தம் நூலின்பாடை - யிலக்குண்டோ கணக்குண்டோ ரசவாதத்தின்-சுயம்பென்றவுப்புவுக்குச் சித்தகுடிச் சொன்ன ஒரு பாடைஎல்லாஞ் சொல்வேன்மைந்தா பயம்பிடிக்குஞ் சித்தர்கடங் கோபத்தாலே - பழிவருமென்றாசன் மேலே சாரம் வைத்து-நயம்பெறவே சொல்லிவைத்தே னைந்நூற்றுள்ளே நாதர் கடா மெனைக்கடிந்து நகைத்திட்டாரே. 21

நகைத்தவர்களா ரென்றுற் புலத்தியாகே - ணவநாதர் சித்தர் முதற் பதினெண்பேரும் செகத்திலுறுமால்கனகஞ் சமலைசித்தர் திருமூலவர்க்கமற்றச் சித்தரெல்லாம் பகைத்தெங்க ளூற்காயைக் கருவையெல்லாம்-பாரதனிற் கோள்சொல்லப் பண்போவையா அகத் தியமா முனியுனக்குத் தெரியாதோதா - னைந்நூறுங் குறைவறவென் றருளினனே. 22

நூற்கோவை

அருளினவோரைந்நூறும் யாருக்கென்று - லகக்கடந்தமெய்ஞ் ஞானியருள் பெற்றோர்க்குக்-குருமுகமாய்க் கொடுப்பதல்லான் மற் றோர்கையிற்-கொடுத்தவர்க்கும் பெற்றவர்க்குஞ் சாபங்கூறிப் பெரு மையுள்ள சித்தர்தமை வணங்கிப்போற்றிப்-பரமன்றனுத்தரவு தன் னூலின் நூல் கருவறியஞானிகட்கே வெளியிட்டேனாற் கையடக்கமா வைத்துக் கண்டுதேறே. 23

தேறவேயிந்நூலின் பொருளையாய்ந்து - செப்பினானுரோமரிஷி யைந்நூற்றொன்று கூறவேநந்திசொன்ன முந்நூற்றொன்று குரு முறைக்கு மிகத்தெளிவாங் கொடுக்கோணாகால்-எறுகின்ற கொங் கணவனெண்ணூற்றுக்கு ளியம்பினான்மணிமுறைக ளெடுத்துச் சொன்னான்-பேறுபெற வேண்டுமென்றாற்பிண்ணாக்கன்றன்-பிள்ளை சொன்னவெண்ணூறும் பேணிப்பாரே. 24

பார்க்கின்றமூலரெண்ணாயிரத்திற், பாடினாற்கற்பவிதியிரண் டாஞான - மார்க்கமதைச் சட்டமுனி யோகதீட்சை - மறப்பில்லை யென்றுசொல்லிக் கிழித்துப்போட்டான்-எற்கவே பூசைவிதிமார்க்க மெல்லாமெடுத்துரைத்தான் போசனுமேழாயிரத்தில்-தோற்றியந்த வகையல்லாமிந்நூல்போற்-சொல்லாதுபிரம கெற்பத்தொகுத் தொகு ப்பைக்கேளே. 25

பிரமவுப்பின்பெயர்

தொகுத்தபடி சொல்லுகிறேன் காரசாரத்-தோன்றுதபாடாண முபசாங்கள்-வகுத்தநவலோகங்கணட்சத்திரங்கண் மலைபூமிமூலிகை கள் கருமானங்கள் மிகுத்தசிலவுதகங்களைதற்காணாலு மெய்ஞ்ஞான பிரமகற்பம் வேண்டும்வேண்டும், பகுத்தறியபிரமகற்பவுப்பின்மார்க் கப்-பரிபாடைப்பேர்வகுத்துப் பாடுவேனே. 26

பாடுவேன்பிரமவுப்பின் பேர்யாதென்றாற்-பாங்கான முதற்பேர் தான் வழலையென்பார்-தேடியேசொல்லுகிறே னிரண்டாநாமந் தெளி வானவண்டபிண்டஞ் செப்பலாகும்-யேடணையா மூப்புக்கு மூன்று நாம-மிடைகலைபிங்கலை சுழிமுனையென்றாகும்-வாடவேவேண்டாங்கா ணைத்துநாம மனமொத்துப்புலத்தியனே மகிழ்ந்துகேளே. 27

மகிழ்வாகமதிபரிதி யெரிவில்லம்பு-வாகானதசநாமம் வகுக்கக் கேளாய்-இசுறிரையந்தனித்தியம் மிரண்யகற்ப-மிடிவாய்வுகௌரி யரி தாரமேகம் - புகழ்கேசம் பீசமிவைமீரைந்தென்பார் புலத்தியனே சோடசமாநாமஞ்சொல்வேன் - இகழ்வயிர முரிசுன்னங் கடுக்காய் நஞ்சு-கிளையுவர்மண்டிரி குணசல்சலநெஞ்சே. 28

நஞ்சானபாடாணம் முரிவிந்துநாதமுவர்வெள்ளைக்கல் பூமிநா
தம் துஞ்சாதசோடசமாநாமமாச்சு, தொகையிருபத்தஞ்சுக்கு விவ
ரங்கேளாய்-வெண்சாரை கருநெல்வி லவணப்பூநீர்-வெடியுப்பு நவ
மூலிமிதுனமேடம்-அஞ்சாதவடுமுடியு நடுநீருப்பா - மமாவாசைபிரத
மையுமைம்பத்தொன்றே.
29

ஒன்றானவிடமுவண்ணான் கிரகங்கொள்ளி யுயர்குயவனரக்கி
கணபதியூனுப்பு-நன்றானவிடக்கம்பி யிருபத்தைஞ்சு - நல்லபஞ்சீ
காணமென்றநாமமாச்சு-குன்றாதநாம முப்பத்தாறுஞ்சொல்லக்-கூற்
றமணற்பொடிமடையன் குடிபோம்வீடு - வென்றானபிடர்லவணஞ்
சாரிபுஷ்டி-தெடியோசையனுமிகதிர் வெளிசுயம்பே.
30

சுயம்பிலிங்கமெழுபிறப்பு விஷ்ணுவையர் - சுடர்படிகமாசிமலம்
பண்ணைச்சூடன்-செயம்புகழ் நீரனங்கமலம்பச்சைகாமி-சிங்கியொடு
புயல்பரமநிலத்திற்பூடு - நயம்பெறுகண்மணி மவுனஞ்சுட்டல்பொட்
டல்-நாயகமு முப்பத்தாறுநாமங்கள் வியன்பெறுசொல்சாடை
தொண்ணூற்றாறின்பேரை விரித்தெடுத்துப் புலத்தியனே யினிச்
சொல்வேனே.
31

66-மருந்தின்பெயர்

சொல்லவே திருமேனிகன்மமந்திரஞ்-சோதிவிருட்சம் படலந்
தூலஞ்சூக்கம் - வெல்லுமே காரிய கண்மேலுப்பு-மின்னொளி வெண்
கடர்கொச்சிதுருசு சொக்கநான் - கல்லுமேவாசிபரிசுத்தன் சர்ப்பங்
கண்ணாடிபாலைநிலங் கரந்தமூத்தான் - நல்லவிறன் கரும்பூனைகடவிற்
பாசி-நந்திபுத்தான்சொரிகறடுநண்டோடாமே.
32

ஆகுமேகுருபரம வேமஞ்சூல - மவுரியிந்திரகோபமக்கினியின்
கட்டி-வாகுபெறுமீனமளர் புனுகுகாவி-மலைருதுவெண் காரமயநாகம்
வள்ளி-தோகைகொக்கோடுதலைப் பிள்ளைகன்னி - துத்திவெள்ளையா
வரை சோமநாதம் - சாகுஞ்சன்யாசிமண்டை தொட்டிபூரஞ்-சமாதி
நிலவுப்பொடுரஞ் சங்கமாமே.
33

சங்குகண்டத்தரிபொன் மத்தம்வித்து-சரபீசமகரமொடு சாளக்
கிராமம்-வங்குசிங்குபுரியட்டம்பஞ்சமித்தி-மதியிரவி சோடசமாமத
னப்பூடு-குங்குமங்கோரோசனை கோமயங்கிருத்துக்கொன்றை கொடி
ரசம் பூர்ணமிராசவர்க்கம் அங்கமுள்ளதாதுகத்தமுருளைத் தேர்க்கா
லங்களிச்சுன்ன முட்டையானைக்கல்லே.
34

கல்லானயேக சவுக்காரம் வியாக்கிரங்கருவி தொகையான
தொண்ணூறுருமாச்சு - சொல்லானநூற்றிருபத்தைஞ்சின் பேரைச்
சொல்லுகிறேன்புலத்தியவத் தொகுப்பைக்கேளு, வில்லோசை

யுளக்கருவஞ் சனக்குடக்கு-விஞ்சை பகலவன் விளக்கு வேதை கஞ்சன் புல்லானவாமணக்குக் கானல்வேனல் புகைபருக்கால விருபோகு நாளே. • 35

125-சரக்குகளின் பெயர்

நாளானவிந்துப் புக்கழற்கொடிக்காய்-நார்த்தைவிட முட்டிசிறு நாகப்பூச்சி நாளான நாகலகட்டம் புறவினெச்சம் நாட்டு சர்க்கரை வேகாத தலைக்கல்கஞ்சம், கோளானகண்சூரியஞ் சமுத்துக் கோளக பாடாண நாயுருவிகும்பம், நீளான முகிபாடாணம் மேர்செட்டி-நீர் வாணமாக்கிபாணஞ் சலநீருப்பே. 36

உப்பானவைங்காயம் பசுமைபச்சை-யுடனுயிர்தம் பனந்தாது கருவோடுமி, செப்பானபந்துக்கு நாபிபிராணன்-சித்திரை பங்குனி சில்சரிகாதுவட்டை, மெய்ப்பான கிரியுதய மத்தமேரு மேலவிசை துரும்புகஞ்சல் மித்ருசத்ரு, துப்பானபவளமனோசிலை, துரட்டி சூரியனை பாடாணத்துய்யதாமே. 37

துய்யசத்திசிவஞ் சீனக்காரஞ் சப்ராஞ்-சுந்தரி தாண்டவநீலன் சோதனைக்கல், ஐயமின்முனிமதன காமரூபி-யடலையணி மாலகிதூற் றலன்னஞ் செய்யுபுதுநிலம்பருதி பலமத்தாமன் கோடியுமரிகுட விய கந்தேய்வுகட்கும், குய்யமாவிபீசமணி பூரம்மட்டங் கோடை குளியானை ரசக்குளிகுண்டாமே. 38

குண்டான காரமுடிமலங்கறுப்புக் குதிரைகெந்தி பூரேகங் கோவனூர்மண்-உண்டான நிமிளைபொன்னி பிணங்கனூத்தை யுயர் பிரமனுயிரவன்பா லுண்ணுப்பிள்ளை-பாண்டான சவுடு சுக்கிலம்பாழ் நத்தம் - பஞ்சபட்சி யிரங்குவத்துப் பாறையுப்பு - வெண்டானம் போன்ற சனுப்புக்கட்டி-வீரம்பிருதுவிநீர் விளம்பினோமே. 39

விளம்பின்வேர் றூற்றிருபத் தைஞ்சுமாச்சு-வெற்றேபிரித் தெடுத்து வெளியாச்சொன்னேன்-தளராதே பிரமகற்ப சனனத்தோடே-தாழ்வில்லா முந்நூற்றேறு டிருபதாகும் - இளம்பிறைவந் துதித்து வளர்ந் திலகுமாபோ-லிந்தவகைப் பொருள்களெல்லா மொன்றுக் காகும், பழங்கனிந்த ரசம்போல விந்தநூலைப் பாடினேன் கருவறிந்து பார்த்திடீரே. 40

பார்த்தறிந் திந்தவகைப் பெயரை யெல்லாம்-பாடினூற் றூல்களிலே பாடைமார்க்கம், சோத்தறிந்து பாராமலுலகவாதி - செப்பினவோர் சரக்கொன்றைத் தீயிலிட்டு, நீற்றின திற் கிரியையில்லை யென் றேயேங்கி-நினைவுகெட்டுப் புத்திகெட்டும் நிகழுங்கெட்டுச் குத்திற் முங் காணுமற் குருவில்லாமற் றுயர்க்கடலிலே விழுந்து சுழன்றிட் டாரே. 41

இவர்களுக்கு வாதமுடியாதெனல்

சுழன்றலையும்பாவிகட்கு நூலுமுண்டோ-துன்மார்க்க சீடருக்குக் குருவுமுண்டோ, உளங்கனியாச் சண்டாளர்க் கிரக்கமுண்டோ-வுப்பைவிட்டபேர்களுக்குப் பொன்னுமுண்டோ-களங்கமன முடையோர்க்கு ஞானமுண்டோ-கன்னிமயல் கொண்டோருக்கு யோக முண்டோ, தளர்ந்தோர்க்குச் ஜசியோகவிருப்பமுண்டோ-சவுக்கார நிலையறியார்தாங் கெட்டாரே. 42

கெட்டதென் னெனிலுலகில் வாதியெல்லாங் கிருபை யில்லாக் குருக்கள்சொன்ன கேள்விகேட்டுத், திட்டமில்லா மங்கையர்கள் தூரமான - தீட்டமேபிரமகற்ப செயநீரென்று, வட்டகையிற்றான் வாங்கி யதிலேபூர-மாட்டுவாரந்தவுப்பு வழலையென்பார்-சுட்டபிணத் தையெடுப்பார் தலைகாண்மைஞ்சன்-றுஞ்சுசவுக்கார மென்றுன்சோ திப்பாரே. 43

சோதிக்கமையெடுப்பார் தயிலஞ்செய்வார் - துடியான தாம்பி ரத்தை யுருக்கிச்சாய்ப்பார் போதித்துச் செம்புசற்றே பசுமையானூற் புடத்தில்வைத்துக் கண்ணுமலுயிர்த்துச் சோர்வாய், வாதிக்குங்கை பாகந்தப்பிற்றென்பார்-வகையெனக்குத் தெரியுமங்கேவாருமென்பார் ஊதிக்கண் போனதல்லாற் காரணங்காணூருப் பிருந்தவிட மறியா ருலுத்தர்தானே. 44

தானென்ற பிரமவுப்பு வெளியுமாச்சு-சத்தமிட்டவங்கு சிங்கு தலை கீழாச்சு, ஊரென்ற பிண்டத்திற் கல்லுப்பாச்சு துப்பிருந்த பாண்டமென்று மண்ணுமாச்சு-ஏனென்றாவியாலே யுருவுமாச்சுதிங் தென்றமதியாலே குருவுமாச்சு, கானென்றமாரி கடந்தமுதமாச்சு-காயசித்தி வாதசித்தி காணலாச்சே. 45

காணவேசுத்தகெங்கை தீட்டமார்க்கங்-கபடமதாப் பாடிவைத் தார் சித்தரெல்லாம் - பூணவேசெந்நீரும் பனிநீராலே-பொய்யாது வழலைவிந்து பொன்னுமாகும் தானுவன்றோ சடைமீதிற் றரித்தா ரந்தச்-சந்திரனைக்கையாலே தடுப்பாறுண்டோ-தோணவே விந்துக் குத்தீட்சைநீரிற்-சொல்பாடைதனைப் பிரித்துச் சொல்வேன் கேளே.

தீட்சை நீரின்பெயர்

சொன்னவொரு சாராயத்தி நீர்கள்ளு-சுரோணித மூலப்புளி நீர்சோமன் செந்தேன்-கன்னிருதுவமுரிமூலை பற்சாறுகுங் கல்லருக் கள்பால் செயநீர் வெந்தக்காக்கை-அன்னமுரு பிரவாகஞ் சுத்த கெங்கை சாற்றுவெள்ளங் குதம்பையொடு கிளிஞ்சல்வைத்து வன்

னியினிற்சருபுனைகு வேர்வைதூமை - மதிபோகாப்புனலமுத மது மென்பாரே. 47

மதுவாளைபுகனைதிரி புரைமேனிப்பால் - வளர்கழுதை குருதி வேசரிநீர்கத்தம், சதுர்பெருகிசிறுநீ பூச்சாரமூசி - சத்திரவாச் சாரம் வெண்கருநீர்தண்ணீர் - மதிபிலுறுபிரணவநீர்பனிநீர் நாதம் - பாளையிளங்குமரிதிராவகங்காரசிப்பி, உதகபடிகற்பநீர் தாளிச்சாறு-மூன்றுகுளிர்கும்பிடுங்கள் கங்கையும்பதீரே. 48

உப்புமதமறுலகைநீர் தயிலஞ்சோரி-யுகாரவெழுத்தகார வெழுத் தோகாரம்வன், டப்புடஞ்சதீட்சை தசமகண்டசுன்னமை விரலி காந்தமல ரொட்டிச்சாறு, செப்புருசரஸ்வதி தீர்த்தம்யோகமீட்சை சிவதீட்சைசோடசம ரீங்காரதூபம், இப்புவியிற் சம்பளஞ்சையோக நாலெட்டன்பர் பாடைத்தொகையெண்பத்திறுங்கே. 49

எண்பதிறுற்றீட்சைவிதி முடிவில்லாம - விசைத்தாரே சூத்தி ரத்துக் கிணக்கமாக, முன்பினறியாமலிது வதுவேமென்று — மூடர் கட் நினைவுமற்று முட்டிப்போட்டு, வம்புசொல்லி வாய்குழறித் தர்க் கம்பேசி - மயிர்பிடித்துத் தெருவில்வரும் வாதப்பேய்கள் - கும்பு கண்டா லவர்களிடஞ் சொல்லவேண்டாங் - குருமுறைக்கென் னூல் தேடிக் கூர்ந்துபாரே. 50

கூர்ந்துபார் முப்பதிலே கைபாணங்கள் - குணமானவைம்பதிலே குருவின்பாகம், நேர்ந்துபா ரெண்பதிலே வழலைமார்க்க நிசமான நானூற்றிடைநேர்பாகம் - சார்ந்துபார்மதிவெண்பாத் தீட்சைபாகஞ்-சவுமியமாயிரத்தி லநேகபாகம், தேர்ந்துபா ரிந்நூலிற்பாடைபாகஞ் - செப்பினேனிந்தநூல் சிவனுரொப்பே. 51

சுத்தகங்கை

நூலிலேசுத்தகங்கை நீரைக்கேளா - யுரோமரிஷி யைந்நூற்றி னுணுக்கங்காணும், பாலெனவே சுத்தகங்கை தன்னைப்பெற்ற பாவைக்குமுகநாலு காறுனைமூ - மேலெல்லாம் பஞ்சவன்னங் கைதா னெட்டு - விரல்பதினொருசெவ்வாய் கலைதானொன்று, சூலென பத்துநாள் சென்றபின்பு - சுத்தகங்கை யென்றொருபெண் பெற்றிட் டாளே. 52

பெற்றிட்ட பிள்ளையிதா சந்திரனுச்சு - பிறந்தவுடன் மறு நாடா னிறந்துபோச்சு, உற்றவுதயா திபினிற் பிறந்தபிள்ளை - யுதவ மல்லாற் செத்தபிள்ளைக் குயிர்தானுண்டோ, இத்தனையும் பெற் றெடுத்தாயின் கண்ணே - யெண்பத்து நான்குயிர்க்கு மிசைந்த யோனி, சித்திபெறச் சிவசத்தியிரண்டுங்கூடிற் - சிவசிவாசகலசித் துஞ் சிக்குந்தானே. 53

சிக்குகின்றவாயின்ற னாதந்தானே - சிவகங்கையாகாசத் தூறு தண்ணீராம், முக்கியமாய் முதற்பிறப்புச் சமுத்திரத்தின் - மூத் தவளுக்கிளையவளாமோடிகாரி சருக்கரைபோற்கனிவாச்சி பச்சை மேனிச் - சந்திரனைக் கண்டவுடன் றானேசேர்ந்தார், கொக்கிறகு போலானாண் மறுசென்மத்திற் கோதைக்குக் குடியிருப்புக் கொண்ட றானே. 54

கொண்டலிலே தானிருந்து சிலநாட்சென்று - கொடுமையுள்ள சென்மமதாய்ப் பிறந்தான்மண்ணில், கண்டவருங் கேட்டவருஞ் சிரிக்கலாச்சு - கன்னிகுடி யிருந்தவிடம் பாழாமென்று, வண்டர்க ளெல்லாம்விலகி யொதுங்கிப்போனார் மதிசிறந்த பெரியோர்கள் வணங்கிநின்றார், தொண்டர்களைக் கிருபைவைத்துப் பிழைக்கச் செய்து - துகளிலாப்பிரணவனே சுயம்புநீரே. 55

நீரானகல்லுப்பு நாதச்சுன்ன - நீற்றெடுத்தார்பிறகுநிசமாகுங் காங்கை, ஊருகின்ற சலந்தனிலே சிவமுஞ்சேர்ந்தா - லுத்தமனே இவ்வுப்புக்குருவுமாச்சு மேவிலேயிருந்தசித்தர் சொன்னமார்க்கம் - வெளியிட்டுச்சொல்லிவிட்டேன் விள்ளவேண்டாம், பேர்பெறவேண்டு மென்றார் சூத்திரத்தின் பிரமாணக்கருவையினிப் பேசுவேனே. 56

மோக்ஷமடைய

பேசுவேபிரமாண மறிந்தோன் சித்தன் - பிரமவுப்பைக்கண்ட வனே குணசிரேட்டன், வாசிதனை யோடாமன் மறிந்தோன்சித் தன் - மாயைதனைவிட்டவனே மவுனமுத்தன், பூசைதனை யறிந்த வனே கிரியைபெற்றோன் - பூவுலகத்தோடிருந்தோன் சரியைமார்க் கன் ஊசரத்தினீர்பிரித்தோன் தீஞ்சைபெற்றோ - ஞேகோகோ. ஞாலமெல்லா முலகுதானே. 57

உலகுமுதற்சரியையோ வருத்தாற்புத்தி யுற்றுகின்ற கிரியையை தீகமாகும், பெலமானயோகம் வாதமிரண்டும் பேசுவாருவமானப் பிரமாணத்தால், நலமானஞானமதே யதார்த்தமாகு - நான்குமிந்தப் பிரமகற்பத்தாலே யல்லால், பலபலயோசனைசெய்து மயங்கவேண் டாம் - பரமசித்தர் மறைவாகப்பாடுநூலே. 58

நூலதனிற் பெரியோர்சொல் கருத்தாற்பத்தி - நோக்கமில்லா திருந்தாக்காற் சரியையாகும் - மாலசெய்யுமரந்தனிலே பேயுண் டென்றுமனத் துதித்தாலதிக கிரியையாகும் - மேலுவமை மரை பசுப்போலென்றல்யோகம் - விசாரணையாற் பிறியும் ரசவாதவேலை காலகருவெனக்காண்டல்பிரத்தியட்சங் - கதிகருமெய்ஞ்ஞானமெனக் காணலாமே. 59

யோகம்

ஆகுமே புகையதனைக் கண்டுவெய்ய-வக்கினியுண் கடன்பதுவே யனுமானந்தான் - போகுமிந்தம் பிராமணத்தனுபவத்தைப்-புகலுகி றேன் புலத்தியனே புத்தியாயக்கேள்-சோகமில்லா வக்கினியேநகார ரூபந்-தூனமே யனுமானமாகும்பிண்ட-மீதகமே புகையானும் புகை யையின்ற தீக்காட்டமங்கென்றே தெரிந்துகொள்ளே. 60

தெரிந்துகொள்ளுந் தூமத்தைக் கண்டேயங்குத் - தீயிருக்கு மென்பதைநிச்சயித்தாற்போலும்-அழித்துவிடும் பிண்டமதே வழலை யெண்ணி-லப்புகைதா னெருப்பாகி லதுவுமெய்யே-எழுந்தபுகை யாவுமிந்தக் காயவுப்பே - யெரிதுருப்பதக்கினியு மெங்கென்றேபார்- குளிர்ந்தபுகை யச்சுனியு மொன்றேயொன்று கூறினானுமானக்குறிப் புத்தானே. 61

குறிப்பான யோகத்துக் குவமானத்தைக் - கூறினேன் புலத்தி யனே கூர்ந்துபாராய்-வெறிப்பான வஸ்துவென்றே வெறுநீருக்கு மெஞ்ஞான மதியமுத விந்துவுக்குஞ் - செறிப்பாக வுவமான மொன் றுக்கொன்று - செப்பினர் சாராயத்தனைக்கொள் ளென்றே - மறிப் பான புத்தியினுற் புகைநீருண்டு - மாளாமன் மதியமுதம் வாக்கா லுண்ணே. 62

வாதம்

உண்ணவே மவுனரசவாதயோக - முத்தமனே வானிரச வாத தாது-விண்ணுறையும் யோகரச வாதத்திற்கு-விந்துநாதப்பொருளை விளம்பக்கேளு - தன்னிறையுந் தாதுரச வாதத்திற்குச் - சதுரான லவணமதே விந்துநாதம்-பண்ணரிய விரண்டிற்கும் பேரொன்றாகும்- பாடையினு லுவமானம் பற்றிப்பாரே. 63

பாரப்பா விரண்டிற்கு மொருபேரிட்டுப் - பாடினு ருவமானப் பாடையாலே-வாரப்பா தாதவிந்து வழலைக்கும்பேர் - மவுனமென்ற வசியோக வாழ்க்கைக்கும்பேர் - ஆரப்பா விதையெடுத்ததிலே சொல் லாரதையெடுத் திதிற்புகட்டியதுவா மென்பார் - கூரப்பா நாதவிந்து முடித்தபேர்க்குக் - கூச்சமற்ற ஞானமென்னும் பொருடான் வாய்க் கும் - சாரப்பா லவணவிந்து பூமிநாதந் - தமையறிந்து முடித்தவர்க் குத் தங்கமாமே. 64

தங்கமதையுண்டாக்கும் விந்துநாதஞ்-சாரமென்றுங் காரமென் றுந் தருமேபூமி-வங்கென்றுஞ் சிங்கென்றும் பூமிநாதமதியிரவி சுழி முனையின் மாட்டாக்கானும் - திங்களென்ற வுடல்சித்தே யதற்கே பூமி-திருக்கொடுக்க மாட்டாமற் செகத்துள்ளோர்கள் - தங்கள் பஞ் சேந்திரிய விந்துநாதம் சவுக்காரமென்றெண்ணி தவறுண்பாரே. 65

கிரியை

தவறுமல் யோகமொடு வாதத்திற்குஞ் - சமாதானமான பிரமாணஞ்சொன்னேன்-பவமானகிரியையெனுமைதீதத்தின்-பாடைகளைப் பிரித்துரைக்கப் பண்பாய்க்கேளு - கவரான மார்தனிலே பேயுண்டென்று - கைகாட்டப் பேயின்றன் கண்ணிற்கண்டாற்-சிவமான மந்திரசித்தி யுண்டாமென்று - சிந்திப்பதேகிரியை செழிக்குந்தானே.

சரியை - ஞானம்

தானென்ற சரியைக்குக் காமிபார்த்தந்-தருமத்திற் குருகிமெஞ் ஞானமா மென்றீன மறுபாக்கிய வான்ருபத்ரயோ - னிருவரையுஞ் சாட்சியெண வெடுத்துக்காட்டில்-ஊனென்ற சரியையிது பத்தியாச்சு-துத்தமனே ஞானபிரதிட்டைகேளு நானென்றவிருதிதனி லுற்றுப் பார்த்து-நல்லகட்ட யென்றறிதன் ஞானமாமே. 67

ஞானமென்ற பிரமாண மூலங்கண்டா - னலமான நூற்குறிப்பு நன்ருய்த்தோற்றும் - வாஸமென்றயோகசித்தி காயசித்தி - வாதசித்துங் கைவசமாம் வகாரத்தாலே - கியானமென்றே னூனென்றே னெங்கே யென்றேன் - காயசித்திபெற்றநிசக் கருத்துளோர்க்குப் பானமென்ற ஞானசித்தி முத்தியாகும்-பஞ்சசுன்னக் கருவையினிப் பகருவேனே.
68

பஞ்சசுன்ன விவரம்

பகருவேன் குக்கிடத்தின்சுன்னமொன்று - பரிவான கற்கிளிஞ்சிற் சுன்னமொன்று நிகரில்லா வெள்ளைக்கற் சுன்னமொன்று-நீரான கடற்றுறையின் சுன்னமொன்று - சுகமான வலம்புரியின் சுன்னமொன்று - துகளிலா வஞ்சுவகைச் - சுன்னத்தாலே - தகைபெறுசீர் நாமமதைச் சுண்ணும்பாக்கிச் சாகரநாதஞ் சேர்க்கத் தண்ணீராமே.
69

தண்ணீராஞ் சிவகங்கை சுத்தகங்கை - தாயான பிராணனுமே சத்திரபானம் - தண்ணீராஞ் சத்தியெனு நாதத்துள்ளே - கலந்த பரப்பிரமவிந்து கலந்ததானல் - ஒன்ருன சுக்கிலமுங் குருவுமாச்சு-ஓகோகோ தங்கரச முதித்ததம்ம - மண்ணோடு புலமுதலாவேமமாச்சு - மாறும விந்திரன்போல் வாழ்வுண்டாச்சே. 70

சத்திதீட்சை விவரம்

வாழ்வான சத்திக்குத் தீட்சைமூல - வகையறியச் சொல்லாது நூல்கடோறும் - தாழ்வில்லா சத்தியுஞ்சிற் சத்திக்குள்ளே - தான் கலந்து முன்சென்மந்தானே சென்ருள்-கோளேதுமில்லாத நாதசுன்னங்-குறுமந்த சுன்னநவ கடலின்மூழ்கித் - தாளான பிரணவநீர் தானுமாச்சு-சவுக்கார செயநீரைச் சாற்றினேனே. 71

தூற்றுகின்றசிற்சத்தி பஞ்சமித்திரஞ் சத்திக்குப் பின்புதித்த போகசித்தி, வேற்றுருவு போலிருந்தா லுயிருமானன் - மேதினி யோர்க்கு பகாரிபஞ்சமித்திரம், தோற்றுகின்ற பஞ்சமித்திரந் தீட் சைவிட்டாற் சுத்தகங்கையாகாது நாதசத்தி காற்றடிக்கும் காந்தமலர் கடலுஞ் சேர்ந்தாற் கரைகாணுவாதசித்தி கைக்குள்ளாச்சே. 72

ஆச்சப்பா சிவத்திற்குதீட்சைமார்க்க மைந்நூற்றிற் சொல்லு கிறேன்விரிவதாக, மூச்சப்பாநாதமெனு முன்னிற்பின்னின் மூதண் டபிரணவமாஞ் செயநீர்க்குள்ளே; தோச்சப்பா வபிஷேகஞ் செய்யச் செய்யத் தோஷமெலாம் விலகியே சுயம்புமார்க்க, நீச்சப்பா கடல் கடந்தேயமுதமாச்சு-நிசமாச்சு சிவதீட்சை நினைவாய்ப்பாரே. 73

நினைவாகப் புருடனுக்குப் பெண்மேல்மோக-நெரிகரி பூங்குழன் மகட்கடாவன் மேன்மோகம் கனமருவு மிருவருமே கலந்தபோது கமலமலர் வதனமோடு திக்கும்பிள்ளை, இனிதானபிள்ளையினு லெல் லாமுண்டாமிந்த விதமாயிருக்குந் - தீட்சை மார்க்கம், வனவாச மாய்த்திரியும் வேடத்தோரே மன்னவர்க்கு மங்கையர்க்கும் வயது கேளே. 74

மங்கையெனுமுகாரசத்தி நாதத்தாய்க்கு வயதுபத்துச் சந்தி ரன்றன்மகளுமானுள், திங்கண்முகம் போலிருப்பான் சிறியகன்னி - திரண்டபின்பு குடிலைவிட்டுத் தெருவில்வந்தாள், கங்கணத்தி யென் றொருவன் காப்புமிட்டான் காலெடுத்தேகாலி கந்தைக்கிட்டான் பங்க மில்லா வயதுபத்துச் சென்றகன்னி பசிதவிர்ந்த வாதிமுகம் பார்த் திட்டாளே. 75

இட்டவொரு மன்னவனே யகாரவிந்தை யென்சொல்வேன் பதி னறு வயதுமாச்சு, சட்டகதிரேனிடத்திற் பிறந்தபா லன்றே கை யெலும் பெண்ணெடுத்து வாழ்ந்ததீரன், இட்டவிதியோ வவனும் வெளியேறும் லெண்ணிரண்டு முழத்துள்ளா யிருந்து போனன், மொட்ட லென்பாரிருவர்களு மிகுந்தவீடு - புலத்தியனே சூத்திரத் தைப் பொருந்திப்பாரே. 76

பொருந்துகின்ற காலமெனு மீனமேடம் - பூவையரும் வளர் பிறையிற் பூரிப்பானுள், இருந்துகின்ற புருடனுக்கு மீனங்கீழே தேய்பிறையாம் பதினறிற்செனிக்குங்காலம், அருந்திருந்த விரண்டுக் குங்குணங்களுண்டா-லடையாள முண்டொரவை யடாக முண்டுவரு ந்தி விலகின்ற ஒரு காலமுண்டு - வனமுண்டு நகருண்டு மகிழ்ந்து கேளே. 77

கேளையா வளர்பிறையிற் பிரதமை யொன்று - கொடியானது விகைதிருத்திகை மற்றொன்று நாளையாசதுர்த்தி பஞ்சமிதானென்று நலமான சஷ்டி சப்தமி தானென்று, வாளையாவஷ்டமியு நவமி யொன்று வண்டசமியிவை பத்து மகத்தாந்தீட்டை ஆளப்பா தசமி யிலே முடிந்தபிண்ட-மதுதப்பிற் சுத்தகங்கை யாகாவாறே. 78

ஆகாது தேய்பிறையிற் பிரதமைதொட்டுற்ற - வமாவாசை பதி னைந்துக் கடுத்தநாளில், சாகாதகாலுக்குட் பிரமகற்பங் - தாண்டினாற் சிவநீங்கிற் றவறுண்டோபோம், வேகாததலையன்றோ வுப்புப்பு - மேலாகவளர்கலையே யப்பப்பப்பும் - போகாதபுலனன்றோ சுத்த கங் கை-பூரணமு காரணமும் போதிப்பேனே. 79

போதிக்குமுப்பூவே முப்பாழாச்சு - புரியட்ப பூரணமுமதுவே யாச்சு நாதிக்குமிடந்தனிலே யெழுந்தவுப்பு-நன்றானகாலடியிற் சமா தியாச்சு-சாதிக்கு நலமொன்றிற் சத்தியுப்புச் சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தாங்கிப்பாராய் - வாதிக்குமானிடரே வறிவர்நல்ல மகாமவுனயோகி யர்க்கே வாய்க்கு மன்றே. 80

வாய்க்கவேசிவனுக்கும் பாலைமுல்லை - வளர்குறிஞ்சு யிவைமூன் றும் தன்கையாகும் - சேர்க்கவே மத்திக்கு மருதசெய்தல் - செழிப் பான தலமென்று செப்பினாலும் - எற்கவே பாலையென்று முதலாம் பூமி-யிரண்டிற்குங் குறிஞ்சிமுல்லை யிறப்பநன்று - பார்க்கவே வன தீரம் பொடிபண் போட்டால்-பங்குனியுஞ்சித்திரையும் பதிவுதானே.

பதிவானகரிசதில மடுக்கொணுது-பருங்கடற் றண்ணீரை யடுத் திருக்கலாகா-சதுரானமலையருளித் தண்ணீரரா-சமரசமா விருக்கி ன்ற தலமேகொண்டு-நதிரான பாலைநிலம் வண்டல் பொட்டல் கன்னி வனஞ் சிறுகாசா கவந்தபூமி-விதிகாணுஞ்சுக்கான் பாரிவைகள் கண் டால் - விமலசதாசிவஞ் சத்திமேவும் பாரே. 82

மேவுகன்னிதுலா மீனமூன்றில் - வேளைதிதி யுச்சமொடு சம்பா வத்தில்-காலை திரிபுரை புவனை வாலை மூவர்கண்டுருதி காமசையோக மூட்டிப் பூவாரணரவிமுத்ரை யிந்துமுத்ரை-பூரகத்து மனதூன்றிப் பூசைமேவித்தேவிவிந்து சிவவிந்தவ் விரண்டுங் கண்டு சித்தாந்த ஞான முத்தியானஞ் செய்யே. 83

செய்யவேமனே விருத்தி யவித்தை தன்னைச் செந்தீயிலிட்டு வறுத்திட்டார் பின்னும்-வையகத்தின் முளையாது ஞானமுத்தி மாத வந்தோர்க்கெய்தும் ரசவாதவேலை உய்யவென்று நற்சீடர் தனக்குச் சொன்னேனுத்தமனே நாதவிந்தி னுண்மைபார்த்தே-ஐயமில்லாவுள் ளத்தோ டிரண்டாங்காண்ட - மருளுகின்ற முறைப்படியே தெரிந்து செய்யே. 84

தெரிந்துகுருச்செய்கின்ற குருவின்பாசந் தினையளவுந் தப்பாது
கைபாகங்கள், தெரிந்துரைத்தபடியேநீ குருவைச் செய்து சிவயோக
வாழ்க்கையிலே சித்தமாகி, விரைந்துதமக்கேதேனும் வேண்டுமென்
றால்-வேலையிட்டுச் செலவழித்து விரைந்து தள்ளி-இதலிலாணவக்
கருத்தை யொடுக்கிமுத்திக்-கேணியாம் யோகத்தி லிருந்தேறுவே.

ஏறுதற்குநூன்முடிவந்-நூலின்பாடை-யியம்புகிறேன் சித்தமதி
னியல்பையெல்லாம், ஆறுமேயானைகண்ட குருடர்போல வறியாத
பிள்ளை மாற்றறிவானென்றும் பாறுமேபசிய மண்ணுந் தண்ணீரென்
றும்-பகர்கஞ்சநாதத்தி னுதமென்றும், காறுமே கள்ளனை வெள்ளனை
நீர்ப்பந்தல்-காட்டுமென்று மின்னல்வெகு கதைசொல்வாரே. 86

சொல்லு நெருப்பாறு மயிர்ப்பாசம்போலச் - சுண்ணாம்பிலே
யிருக்குஞ் சூட்சமொன்று, மில்லறமேநல்லறமதாகுமென்று மிறை
த்தாரைக்காத்த பள்ளிமுண்டேயென்றும், வல்லமுத்து மாணிக்க
நிலமென்றும் வண்ணானுக்கேதெரியும் வகாரமென்றும் வில்லோசை
யென்றும் வீட்டுக்குள்ளென்றும்-வித்தையுள்ள திட்டாந்தம் விளங்கு
நூலே. 87

விளங்குமிந்நூல்களிலே கதையின்பாடை விவரமெலாமுரைக்க
வென்றாற் பெருநூலல்லால், உலங்குளிர முதற்காண்ட மெருநூற்
றுக்கு-லொடுக்கமா வெடுத்துரைத்தே னுண்மையெல்லாம் பிளிறு
கின்றயானைகண்ட குருடேதென்றால்-பிரமமெழுத் துறுதிபேணிப்
பாராய், இளங்குழந்தை மாற்றறிவானென்ற சொல்லி-மெண்ணாரு
வயசுபத்துமிசைந்த மாதே. 88

மாதுமண்ணுந்தண்ணீரு மப்புமுப்பும்-வரைகஞ்சநாதமென்றால்
வாழைத்தாது - காதலனும்வெள்ளனைக்கள் கணைநீர்ப்பந்தல்காட்டு
மென்றாற் பிரமகற்பககல்லின்பூமி, வேதமெனுநெருப்பாறு மயிர்ப்
பாலந்தான்-வேலையிட்டுலோகத்தில் வெள்ளிமூலம் சூதறியுஞ் சுண்
ணாம்பிற் சூட்சமொன்றாற் - சுத்தசரம்பிறப்பதற்குச் சுன்ன
மெண்ணே. 89

எண்ணமேவயில்லறநல் லறமென்றக்கா லிசைந்தபஞ்சநிலமதிலே
யிசைந்தபூமி-கண்ணமேவயிறைத்தவரைக் காக்கும் பள்ளங் கைபார்கங்
காண்பதற்குக் கருதானையாவண்ணமுத்துமாணிக்க நீலமென்றால்
வழலையெழுபிறப்பான வண்ணின்கூறு - சொன்னவகை யறிவதுவே
வண்ணானென்றாற்றுவைப்பதற்கு வெள்ளாவி தோன்றும்பாரே. 90

தோன்றாதவில்லோசையென்றாற்சூதந்-தொகையான வீட்டுக்குளுண்டேதென்றால்-காணாதபிரமகற்பக் கல்லென்றேபோ-காட்டினாற் நூல்களிலேகாணாதென்றே-பூணாதகதைகளின்னும் வெகுவாயுண்டு-பொருளெல்லாமுப்பினுக்குச் சுத்திக்கல்லால்-வீணானசொல்லென்று நினைக்கவேண்டாம்-வெளியாகப் பாட்டைதனை விண்டிட்டேனே. 91

பஞ்சாட்சரம்

விண்டுசொல்லுஞ்சத்தமுதற் பதினெண்பாடை-விளங்குகின்ற வட்சரமாம் விருத்திக்கெல்லாம் பண்டுவந்துயிரெழுத்தைப் புலத்தியாகேள்-பண்பானவகாரமென்று மிகாரமென்றுங்-கண்டுசொல்வேனுகாரமென்று மெகாரமென்றுங்-கருவான வொகாரமென்று மித்த வைந்தும்-அண்டர்பிரான் சொன்னவெழுத்தைஞ்சும்வேத - மாகரா நாதத்துக் கருளிதாமே. 92

அருளானவெழுத்தைஞ்சு மில்லாவிட்டா - லப்பனேபுகலாது சத்தமொன்றும்-பொருளானவட்சரமு மற்றபோது-போதித்த நால் வேதம் பொய்யாய்ப்போச்சு தெருளானவுயிரெழுத் தொன்றில்லாவிட்டாற் - செத்தெழுத்தாற்காண்டம்விண்டு செப்பலாகா - மருளான வெழுத்தைஞ்சும் பிறப்பெங்கென்றான்-மைந்தனே யூமையெழுத்தாகுமாறே. 93

ஆறான வூமையென்றாலாணுமாச்சே-யப்பனேயறிவாச்சு மயங்க வேண்டாம்-கூறான வூமையெழுத் தொன்றினாலே - கூசாமலஞ்செழுத்தும்பிறக்கலாச்சு - மாறான மவுனவெழுத்தறியவென்றால் மனமழுந்தி விட்டக்கான் மவுனந்தோன்றும்-தேறான மனமன்றோ பிரமவித்துச் செப்புகிறேன் ஞானவழி திறமாய்ப்பாரே. 94

பாரப்பாவழலைக் கோயிலக்கப்பாடை - பாங்கானவட்சரமா பாடையோடு-கூரப்பாநூற்பாடைதேசபாடை - குருமுடிக்கும் கைபாகங்குருவின்பாடை-கீரப்பாபரிபாடை - சித்தரெல்லாம் பலபலவாச் செப்பும்பாடை-நேரப்பாவிவையெல்லா மைந்நூற்றுக்கு-ணிரை நிரையாச்சொன்னதிறு னிகண்டதாமே. 95

இந்நூலிற்சொல்லிய விபரம்

ஆகுமேமுதற்காண்டம் வழலைகங்கை - யாதியிலேபிறப்புமதின் பெயருஞ்சொன்னேன்-சேகரமாவிரண்டினிலே குருமுடிக்கும் செய்பாகக் கைபாகத்திறத்தைச் சொன்னேன்-பாகமதாமூன்றினிலே கற்பமூலம் - பதியானயோகமதை வகுத்துச்சொன்னேன் - வாகுபெற நான்கினுக் குண்ஞானசார-மணிமுடிக்கும் வயணமெல்லாம் வழிகண்டேனே. 96

வழியானவைந்தாங் காண்டத்தினுள்ளே - மறைத்த பொருட் பாடையெலாம் வகைகள்காண - நெளிவிலாக் காண்டத்திற் கருக்க ளெல்லா நிகழ்த்தினேன் பல்பொருட்சொல் காண்டமென்றே - சுளு வாகக் கருவறியக் கடைக்காண்டத்தைச் - சோதித்தாற் றோன்றுமே தோன்றுவெல்லாம் - வெளியாகு மிந்தநூலைச் சுகாகாண்டம் வேத மென்றே சித்தர்களும் விளம்பினரே. 97

விள புகின்றவழலைக்கு மூலமொன்று - விசையானசுத்திக்கு மூலமொன்று - தளும்பாதகும்பகமா மவுன மார்க்கங் - தாங்கிநின்ற யோகத்தின் மூலமொன்று - குளம்பான கற்பத்தின் மூலமொன்று- குளுகையெனுஞ் சாரணைக்கு மூலமொன்று-வளம் பெறவே ஞானத் தின் மூலமொன்று-வகையாறு மூலத்தின் வயனங்கேளே. 98

வயனமென்ற வயலைதனக் குப்புமூலம் - வாகான தீட்சைக்குக் கனலேமூலம் - நயனமென்ற யோகத்தில் வாசிமூல நல்லவொரு கற் பகத்தில் ரசமேமூலம் - குயனமென்ற குளிகைக்குப் பாட்டு மூலங் குற்றமில்லா ஞானத்தின் மனமேமூலம்-தயினமென்ற விவைக் கெல் லாமென்னும்மூலஞ்-சாரகாரத்துறைத் தாக்கிப்பாரே. 99

தாக்கிப்பாரிந்த நூலைஞ்சுகாண்டந்-தமைப்பார்க்கிற் சமுசயங்க ளுண்டேபோகும் - நோக்கிப்பாரிந்தநூ றனக்குச் சாட்சி உரோம ரிஷியைந்நூறு நந்திநூலும்-நேக்கிப்பாரிதனாலே தெளியா துண்டோ சிவசிவா குருதேடித் திரியவேண்டாம் - பாக்கியமாநூலதனி லிரண் டாங்காண்டம் - பாடுகிறேன் முதற்காண்டம் பரமாமுத்தே. 100

முதற்காண்டம் முற்றிற்று.

இரண்டாங் காண்டம்

முத்தணிநகையாள்வேத முதல்விபைப் பாகம்வைத்த - சுத்த மெஞ்ஞானதீபச் சுடர்ப்பெருஞ் சோதிபாதம் - நித்தமுந்தொழுது போற்றிநிதிசொல் படைநூலின் - புத்திசே ரிரண்டாங் காண்டப் பொருளினைப் புகலுவேனே. 1

புகலுமுற் காண்டந்தன்னிற் புகட்டினேன் வழலைமார்க்கம் - செகத்துபருப்பின்றீட்சை சிவத்தின்பேர் செப்பினேனால் - இகத்தி னின் மூட ஞான விருளினை யெளிதினிக்கும் பகவவன்போலுமிந்தப் பாடைநூல் பயன்பெற்றோர்க்கே. 2

பயனறியாதமாண்பர் படிக்கிலென் விடுக்கிலென்ன - உயிரினை யடக்கிடா தாருரை பொருடெரிந்தா லென்னதயையுள்ள குணமிலா

தார் தாட்டிகாரனாலென்ன-சுயமதா மூப்பைவிட்டுச் சுட்டதோஷிக் கொப்பாவார். 3

ஒப்பிலா விரண்டாங்காண்டத் துறையறிந்தவனே வாதி-தப்பிலாச் சிவயோகத்திற் றலைவனு மிவனேயாகும் இப்புவிதனிலே தேக சித்தியு மிவற்கேயெய்தும் ஆப்பணி சடையோன் சொன்னா னறிந்திடு மறிவுளோரே. 4

அறியவாம் ரசவாதத்துக் காதியா மூப்பொன்றேகாண்-திரிவித வழலைச் சுன்னஞ்செய்யு நீர்த்தீட்சை யொன்று - குருசெய்யு மிடை பாகத்தாற் குடுடுகை பாகமொன்றிந் நிரையினை யறிந்துளோர்க்கு நிட்டையு நிலைக்குமன்றே. 5

வேறு

நிலைப்பதற்குச் சூத்திரங்க ளநேகமுண்டு - நீணிலத்தி லிந்நூல் கிடையாதப்பா-மலைக்குள்வளர் பெரியோரை யடுத்துக்காத்து - மண முருகிநின்ற கால்வாய்க்குமிந்நூல்கலைத் தமிழிற் காப்புமுதற் கடையும் பார்க்க-கைகாட்டுங்குரு வென்னைக்காணா மிந்நூல் விலைப்படுத்தி யுடல்வளர்க்குஞ் சண்டாளர்க்கு விமோசனகாலஞ் சிறிதுமில்லை மாதோ. 6

இல்லையென்றுகூறாமல் யார்க்குமைந்தா-விந்நூலைச் சிவயோகிக் கீதனன்றே-இல்லையென்றுசொல்லாமல் யார்க்குமைந்தா விந்நூலைச் சொற்றவருக்கீதனென்றே-இல்லையென்று கழறாமல் யார்க்குமைந்தா வெழின்ஞான முடையோருக் கீதனன்றே-இல்லையென் றுரையாமல் யார்க்குமைந்தா-விந்நூலைப்புண்ணியருக் கீதனன்றே. 7

நன்றானபிரமகற்பக் கல்லின்மார்க்க காட்டினேன்பாடையினான் முதற்காண்டத்தில் இன்றுண்டோ வுலகத்தில் வாதியெல்லா மிந்த விதங்கண்டறிவா ரில்லைபில்லை அன்றேதானீச னெனக்குரைத்தவுண் மையப்ப விவ்விரண்டாங் காண்டத்திற் சொல்வேன் குன்றனனவறி வுடைய புலத்தியாகேள் குருமுறைக்கு வழலைதனைக் கூறுவேனே. 8

கூறுவேன் வழலையிலே நாலுசாதி-கூசாமன் முடித்து வைத்தார் சித்தரெல்லாம் தேறுவாயந்தந்த வகையாதென்றாற் சிறுநீராற் காச்சுகின்ற வழலையொன்று பேறுபெறச்சுண்ணாம்பு மூவருங்கூட்டிப் பிசகாமற் காச்சுகின்ற வழலையொன்று நாறுகின்றசயிந்தல்லணங்கள் குட்டி நலமாகக் காச்சுகின்ற வழலையொன்றே. 9

ஒன்றானசளியவர் மாண்வீரம்வெள்ளை யுள்ளபடி காச்சுகின்ற வழலையொன்றே என்றானவென்மகனே வேம்புபுன்கினெண்ணெயிட்

டுச்செய்திடுவாரிந்த நான்கும் - நன்றேதுமில்லையிந்த சவுக்காரத்து-ணுட்டுக்குள் ரசவாதிகன்னஞ்செய்து குன்றாத சாக்குகளைப் பொதிந்துசுட்டுக் குணமில்லாவகைகண்டு குறையாவாறே. 10

குறைபட்டுப் போகாதலிந்தநூலிற்-கூறுகிறேன் வழலையின்றன் குறிப்பையைந்தா-நிறைவானரவிமதியுமங்கி மூன்று-நின்று வகலண்டத்திற் பிரமவித்தாய்-மறைவான மூன்றதினாலுலகமாச்சு வாயுவங்கியப்புமன்றோமகத்தாம் விந்தே-உறுகதிர்முச்சொடு தரிகர்த்தாவாகி யோங்கிநின்ற பிரமசித்தி னுண்மையன்னோ. 11

சாதிவெடியுப்பின் பிறப்பு

உண்மையாக்கினியினாறு கோபத்தா - லுற்றரவிமதி யிரண்டுஞ் சையோகித்து, தன்மையாம்விந்து வெனுமழை யுண்டாக்கித் தரணி முதலெழுதோற்ற சார்புண்டாக்கி வண்மையாமுறு பஞ்சேந்திரியங்களாகி வந்ததாற் பிரமமெனும் மாயக்கூத்து வண்மையாம் விசும்பாலே விடமுண்டாகி-மேகசலத்தாற் பிறந்த வெடியுப்பன்றே. 12

வெடியுப்புச் சத்தரவிபீசமாச்சு வெருட்டனா ரிதைத்தானே முடிவாமென்றே- இடியுப்போ விருந்தவிடஞ் சொல்லாமற்றா னிணங்கனுப்பைச் சிவமென்றே யிசைந்தே சொன்னார் - அடியுப்பு நிலவுப்பென்றறியமாட்டா ரடுத்தவுப்பைச் சிவமென்றே யறிய மாட்டார்-குடியுப்புப் பாறையுப்பென் றறியமாட்டார்-கோடான கோடியுப்புக் கூறுவாரே. 13

கூறுவார்முதல்வழலை நிலவுப்பாச்சு-குறித்தறிய வேண்டுமெனி பூமிநாதம் மாறுவார்காச்சுவார் வழலைசெய்வார் - மல்யுப்புப் பிண்டமென்பாராயினாதம்-தேறுவாரிவர்தாமே சிவமாமென்று - செப்பிரிந்தாமறியாக்காற்றிறந்து சொல்வேன் - பேறுபெற நிலவுப்பே பூநீரென்று-பேரிட்டவகை பிரிந்துப் பேசுவேனே. 14

நிலவுப்பு

பேசுவேன் பூவென்பதயனுமாச்சு-பெரிதான நீரென்பதறைமாலாச்சு வீசுகிறேன்மாறானே ஈசனானன் - வேதனெனும் பிரமதேசத்தியானான் ஊசத்துக்கடுத்திருந்த வுப்பேச்சு னுப்புக்கு மேலிருந்த மண்ணேசத்தி-தாசியர்க்கு மண்ணன்றோ வளையலாச்சு - சத்தியை விட்டகன் வுப்பத்தானே போச்சே. 15

போச்சப்பா வீசனுக்குப் புத்தண்ணீராச்சு-பூத்தசுன்னஞ் சத்தியன்றோ மண்ணேயாச்சு - தேச்சப்பா விழிகுலத்திற் பிறந்த வீசனிதனாலே சத்திக்குளடக்கமானான் வாச்சுதப்பா கர்தலையாய்த் தலைகாலாய் ஏமாறிநின்ற படியாலே மறைத்தார்நூலில் - பேச்சப்பா நாதமென்று மடியாமென்றும்-பிண்டவுவற்சத்தி என்றும் பேசினாரே.

பேசாதபூவழலை பிரமகற்பம் - பின்னையொன்று மில்லை நிலவுப் பேயீசன் கூசாதேமுடிகலைஎன் றிதற்குப்பேரும்-கொண்டன்மதியுப் பென்றுங் கூறலாகும் - பூசாரமறியாக் காலீசனுப்புப் - பொருந்தாது மூதல்வழலை பொய்யாப்போகும் - ஆசாரக்கள்ளருக்குப் பேசவேண் டாமாதித்தனுப்பையுனக் கறையக்கேளே. 17

ரவியுப்பு

அறையக்கேள் பொட்டிலுப்பு வெடியுப்பையா-வராகரா கடைசி யென்ற வழலையாகும்-பறியக்கேண் மண்ணெடுத்துச் சலத்தான்மூட் டிப் பக்குவத்தினாற் பிறக்குங் கம்பியுப்பேயுறையச் செந்தீக்கண்டாற் பிடித்துவெலீதே - யொடிந்தாக்காற் சிவமென்று முறைப்பாரையா - முறையாக்கேளீசனுக்கு மரணமுண்டோ - மோசமுண்டோ விணங் கன்வெகு மூர்க்கனாமே. 18

மூர்க்கமுள்ளரவிவிந்து மதியின்விந்து - மூன்று பங்குமிரண்டு பங்குமாகக்கூட்டி - தீர்க்கமாமிணங்கீயெனும் பெயருமாச்சு சிவசிவா வெண்ணெய்குடித் திருக்குமுப்பு - மார்க்கமாயக்கினிக்கு ரோமம் போல மாமிசத்தின் கருவைவிட்டான் - மாளாதுப்புப் - பார்க்கவே காலுக்கு முடியென்றேபேர்-பரிதிவிந்து பாரொன்றாச்சே. 19

பாரையுப்பு

பாரப்பாநிலவுப்பு வெடியுப்புக்குப்-பாடையென்ன ஒன்றல்லா லிரண்டுமுண்டோ - நேரப்பாவடிஎன்று முடிதானென்று நிரைநிரை யாய்ச்சொன்னதினாற் பலனைனுண்டு கூரப்பாவடுப்பிலிட் டெரியுந் தீயிற்கொள்ளிலே சுடர்க்கொள்ளி குறுக்கேயுண்டோ - சீரப்பா முன் பின்னாச் சொல்லுநூல்க டிருவிதமாமுப்பினத்து தீர்க்கந்தானே.

தீர்க்கமாய் வெடியுப்பே சிவனுமாக்குஞ்-சிலநாளிற் சித்திஎன்று செப்பலாகும் - மார்க்கமாய்ச் சொன்னதல்லா லுப்பின் மார்க்கம் வகையறுத்துச் சொல்லாதவகை யேதென்றால் - மூர்க்கமுள்ள சித்த ரென்மேற்கோபஞ் செய்வார்-மூடிவைத் தனிதனாலே முன்பின்னாகப் பார்க்கின்ற பிள்ளையறிவுடையனானாற் - பதருமனான் முழுதும் பார்ப் பன்றானே. 21

தானைபாரையுப்பைச் சொல்ல வென்றாற் - சமுத்திரத்திற் பாறையிலேதானுண்டாகும்-வானைகல்லுப் பென்றிதற்குப் பேராம் வாரியென்று மப்பென்று மதற்குப்பேரும-தேனைகன்னியென்றும் பேராஞ்-செப்பரிய கங்கையென்று மதற்குப்பேராம் ஊனைதிரா போகமென்றும்பேரா - முத்தியிலே பாறையினில் வளருங்காரே.

வளருகின்ற வுகாரவுப்புச்சிறு நீருப்பு - வகாரவுப்புத்திரையி
னுப்புவத்துப்பைய - துளிரானசுத்தசல தீட்சையுப்புத் - தொழின்
மூடிக்குஞ் சீனவுப்புச்சத்தியுப்புத் - தெளிவானகடன், மதிக்கத்திர
ண்டவுப்புச்செப்பவதிமதுரவுப்புச் செந்தீயுப்புக் - களியாதகளியுப்
புக்கரியினுப்புக்-கண்டுபாராதித்தன் கட்டுமுப்பே. 23

கட்டுகின்றவங்கியுப் பீசனென்றுங் - காட்டினார்முடியுப்புக்கா
ணரென்றும் - விட்டகழியகாரமென்றுமையாவையா - மேனிவிந்துநா
தமதை வினவலாமோ - பொட்டலென்றஊசரத்துக்குள்ளேயீசன் -
புதையுண்டுபோனானே சமர்தியாக - ஓட்டுகின்ற சிவசத்திவிரண்டு
பேரு-மோரிடத்திற் குடியிருந்தாருற்றுப்பாரே. 24

உற்றுப்பார் சிவமிருந்தபூமிதன்னி - லொருபூண்டுமுளையாதே
யுவருப்பாலே - அற்றுப்போமறுதநிலமயானருத்திர - னவனுடனே
சத்தியடுத்திருந்ததாலே முத்துப்போற்கொஞ்சம் விஞ்சச்சலமுண்
டாச்சு - முழுதுமோசமில்லாமற்பசுமையாச்சு - சித்திக்கும்பசந்த
மண்ணுந்தண்ணீகண்டாற்-சிவனுப்பு நிலமுவராந் தெளிந்துபாரே.

பாரப்பாவீசனுப்பைக் காணவென்றாற் - பனிக்காலங் குடியி
லிட்டுப் பார்க்கவேண்டும் - ஊரப்பாவெளுக்கின்ற வண்ணானுப்பா
லொருமுழமோவிருமுழமோ வுயரந்தானே - வாரப்பாபக்கமோ பூமி
யுள்ளோர் - மாலையுச்சிகாலையோ மதியோவெய்யோ - ஆரப்பாவாகாச
வுப்பைக்காண்பாரானாலுமூசரத்தை யடுத்துக்காணே. 26

அடுத்துக்காண்மாசி பங்குனியின்மட்டு - மமாவாசைமுன்னே
டும்பின்னும்பாராய் - தொடுத்துப்பார் நிலவுப்புக்கதிராய்ப் பூத்துத்
தோன்றுகின்றநாடனிலேமழையுமாசா தெடுத்துப்பார்குளிர்ச்சிகொ
ண்டெழிமப்பூவிவில்லறத்திலீசன் விந்தைச்சையோகித்து வடித்த
வுவர்சத்திகவளீகரித்துவந்ததுநல்விறவுப்பின் மகிமைதானே. 27

மகிமையாமூசா மூமீசனுப்பை-வாங்குமுன்னே யதிகமாஞ்சை
யோகத்தால்-பகையான சத்திக்குமிரவிமுத்திரை - பாடிநாநாதிசெய்
யப்படிகமூன்றி - யுகமூடிவுநமக்கென்ற வீசனுப்பை யுட்கொள்ளமா
ட்டாதேயூசாந்தான்-வகையானமஞ்சணின்ற வண்ணமெல்லாம் - வரு
ஞ்சுத்தவெண்மைநிறம் வாங்கிப்போமே. 28

வாங்கிப்போமூசாத்தில் வெண்மையில்லை மஞ்சளுக்குச்சிவக்
கின்றமார்க்கமில்லை - ஏங்குகின்றதீயிலிடக்கருத்து போகுமிந்தவகை
வாதிகள்கண்டெடுக்கமாட்டார், நீங்கிப்போகாதபடி ஈசன்விந்தை -
நிலவுப்பைக்கிருகித்துநிற்கும்பூநீர்பாங்கிக்காலளையல்செய்வோனுப்பு
வேறுய்ப்பண்ணு வோனந்தவுப்புப்பாழதாமே. 29

பாழென்றுசொன்னதென்ன புலத்தியாகேள் - பரமசிவனுப்பு
மங்கேகைத்திடாது, வாவென்றசுண்ணும்புகாரசார மண்ணன்றே

நிலவுப்பின் மருவிக்கொள்ளும், கோனென்றசலம்விடுவாருலைக்குள்
வைப்பார் - கொடுங்காரந்தானடக்கிக் கொடியகைப்பாம் தானென்ற
உப்பை எடுத்தொன்றுமில்லை - தண்ணீரில் மண்கலந்தாற்றாழ்வு
தானே. 30

தாழ்வில்லாப் பூநீரைச்சுன்னமென்று, சாற்றுவார்தழைகளி
லேதானேபூட்டி - வாழ்வுபெறச்சலமெடுத்து வேதைப்பார்ப்பார் -
மைந்தனேயதினாலேவன்னமில்லை தாழ்விலாச்சத்தியுவர் சாரத்தெ
ண்ணெய்தான்கலந்து சிவசுன்னந்தணிந்துபோச்சு, நாளிலேசிவவுப்
பைச்சத்தியுண்டு - நாரிமருந்தேபெரிதாய் நடப்புமாச்சே. 31

நடப்பானசத்தியெனுஞ் சாரம்விஞ்சி - நற்சிவனாற்காரமன்றோ
நாட்டமாச்சு - தடிப்பானகாரத்தையுண்டசாரந்தன் குணமுமாறியன்
றோதவறிப்போச்சு - அடைப்பானகானகத்திற்புலியுங்கண்டே - யப்
புலியாற்கானகமுமழிந்தாற்போல - உடற்போனாலுயிர் நிலையாவாறு
போல ஓகோகோகாரசாரங்கள்போச்சே. 32

போச்சென்றுமலையாலே சத்திசாரம் - புட்பிக்குநாளையிலேபூ
ண்டுபோருவாய்ச்சுதென்றுகடனீரைக்கவிழ்ந்துமேகம் - வாங்குகின்ற
தன்மைபோல்வாங்கும்பூநீர், நீச்சென்னுஞ்சிவனுப்பைச் சத்தியுப்
பை - நினைவாக வெவ்வேறாய்ப்பிரித்துவாங்கி - ஆச்சென்றயந்தவகை
யுபாயமெல்லா மைஞ்சாங்காண்டத் துறைப்பேனறிந்துகொள்ளே.

கொள்ளப்பாகடைசியஞ்சாங் காண்டத்துள்ளே - கோள்சிறிது
மில்லாமற்பிரித்துரைத்தேன் எள்ளளவுதவறாமல் சொல்லினேனா -
வீசுனுப்பை எடுக்கின்றவியல்பைஎல்லாம், தள்ளற்கநான்சொன்ன
படியேநீயுஞ் - சாதித்துக்கற்சுன்னத் தொழிலைப்பாருகொள்ளற்கம
ற்றவெல்லாமுப்பேயல்ல - கூறுகின்றமதிவெண்பா நூறும்பாரே. 34

கல்லுப்பறிதல்

நூறானவுரோமரிஷியைந்நூறும்பார் - நுணுக்கமதி லறியவென்
றுலிந்நூல்பாராய் - சாறானமுப்பதிலேகைபாகங்கள் சவுமியமாஞ்
சாகரத்திற்காலைப்பாராய் - பேறானவின்னுமற்ற நூல்களெல்லாம் -
பேசாது கருங்குருவும்பிடித்தநன்றாய்த் - தேறாதுசிவவுப்புத்திறந்தி
டாது - செய்பாகங்கைபாகஞ் செப்பிடாதே. 35

செப்பினேனுப்பினுட செய்கையெல்லாஞ் - சிவவுப்பேமுதலைஞ்
சுஞ்சேரச்சொன்னேன், உப்பெல்லாம்வழலையென்று சித்தர்சொ
ன்னா-ரோகோகோ நிலவுப்புத்தானுமொன்று - தப்பில்லாக்கல்லுப்
புத்தானுமொன்றுசாரமெனும் பூரமாம் - வெடியுப்பொன்றே அப்ப
னேயிவைகளெல்லாமாதியுப்பு - மவையுடனே சிவவுப்பாமதுவு
மொன்றே. 36

அதுவென்னசிவசுன்ன மாகாசத்தை யடக்கினரெடுப்பதற்கத்
தாமென்றுயிதியுடனே சொன்னக்காலெடுத்திடாரோ - மேதினியிற்

சிரிதுவித்தாரமென்றே உதவிசெய்வார் தங்களைப்போலுமுண்டாக்கி
யொளித்திட்டாரொன்றான வுப்பைத்தானே. 37

ஒன்றானவுப்பொன்று தீட்சையொன்றென் றுளித்தாரேபரி
பாடைக் குட்புதைத்தே - எண்ணாயிரத்திரட்டி திருமந்த்ரத்தையிரு
நூறுத்திருமூலர் பாடிவைத்தார் - வண்ணான்றானுப்பைவெளி யாகச்
சொன்னான் - மருவிலொருதிரைமறவா யுரைத்தசித்தர் சுண்ணாம்பைச்
சுத்திசெய்ய நீருஞ்சொன்னார் சத்தவுப்பை எடுக்கும்வகை சொல்வி
டாதே. 38

சொல்சட்டைமுனிவரிரு நூற்றிற்றீட்சை - தோன்றுமென்று
கிழித்தாரேதோடந்தோடம் - வல்லவராற்றீட்சைகிழிபட்டபோதே -
மற்றவர்கள்சொல்வதற்கு வாயுண்டாமோ - சொல்லுமகாவாக்கியந்
தான்கொங்கணன்றான் செப்புகின்றநூலெல்லா முப்பேயென்றால் -
வெல்லரிதுநந்திகண் டொருமுந்நூற்றில் - வெருட்டினு மிகச்சற்று
மின்னினாரே. 39

மின்னினார்மச்சமுனி நூன்மறைப்பு - வெட்டவெளி சவுக்கார
மென்றேசொன்னார் - தன்னிமையோற்போகருமே காரசாரந்தாமென்
றேபேசினார் தப்பில்லாமல் - கன்னன்மொழிச் சிறுபிள்ளைச் சுந்தரர்
தாங்களிச்சுன்னமென்று சொல்லிக்காட்டிவைத்தார் பின்னுமற்றசித்
தரெலாம்வழலையென்று - பேசினார்பரிபாடைப்பேதத்தானே. 40

பேதத்தைக்காண்பதென்றே கற்சுண்ணாம்பைப் - பெரியசத்து
வாங்கிமுத்தே பிரிப்பதென்றே தாதுற்றமதிசாரந் தந்நிற்றுக்கிச்
சமுத்திராஞ் சிவகங்கை - சார்வதென்றே சூதத்தைமணியாக்கி எம
பீசஞ்சூட்டி ஒருகுருவாக்கித்தோ மில்பைம்பொன் வாதத்தைக்காண்ப
தென்றே - காயசித்திவாகாசுச்செய்வதென் வயசுநூறே. 41

நூறான வயசதிலே யைம்பதாண்டு நோக்கமில்லா நித்திரைக்கு
ளொடுங்கிப்போகும் - கூறான பாலர்முதற் பதினாறாண்டு - கொள்வாக்
கத் தறிவில்லாப்பருவமாகும் - நேரானமுப்பத்து நான்காமாண்டு -
நிறைந்தவர்க்குச்சுகதுக்கநினைப்போகோடி - பேறான விதிவெந்தநூலைப்
பார்ப்பீர் - பேய்மக்காண்ஞானகுரு பின்செல்வீரே. 42

பின்சென்றுநிழல்போலத் தொடர்ந்துகாத்துப் - பேசாதமவுன
ரகசியத்தைக்கேளும் - முன்சொன்னவழலையுப்பைப்பிறகேகேளு மூல
விந்துவாசியின்றன் பிடிவைக்கேளும் - தன்செயல்விட்டுஞ்செயற்ற
னித்துநில்லுஞ் சாத்திரமாங்குப்பைகளைத் தள்ளிப்போடும் - என்
செல்லுமைந்நூறு மிணங்கிப்பாரு - மிணக்கமறிந்திணங்கியிரு மிகத்
திறனே. 43

இகத்திலுற்றமுடியுப்பை எடுக்குமார்க்க - மெள்ளளவுஞ்சொல்
லாமற்சித்தரெல்லாம் - மகத்துவமாம்வழலைநில வுப்பேயென்று வழுத்
தினார்சவுக்கார வுப்புமார்க்கம் - சுகமதாய்ச்சிவசுன்ன நிலவுப்புக்குட்

டோற்றுமதனாலதனைச்சுற்றியாக்கப் பகுத்தசிப்பியண்டநீர்தேசியூசி பலபலவாஞ்செயநீரிற்பாடந்தானே. 44

பாடமென்னப்புடமெரிப்புச் சுண்ணம்புக்கல்-பாய்ச்சியேநீர்விடு தல்சுடரிவாட்டல் - ஈடமென்னவிதனாலேசவுக்காரத்தி - லெண்ணெய் கக்கும்படி முடித்தெடுப்பார்சுன்னம்-நாடுகின்றசுன்னத்தாலுப்பைக் கட்டி - நன்றாகதாளகநல்வங்கங்கட்டி - ஆடுகின்றபடிசேர்த்துச்சிந்தூ ரித்தே - யாறேழெட்டொன்பதுமாறுவாரே. 45

மாற்றாகுமிந்தமட்டுங்காணவென்றால் - வழலையுப்புநிசமாகவைத் தாலுண்டு-காற்றான வழலைசவுக்காரந்தன்னை-கந்தல்கந்தலாப்பிரித்துக் கசடர்ச் சான்னார் - கூற்றான மண்ணுக்குந் தண்ணீருக்குங் குடித்த வெண்ணெய்கக்காமற் குளிர்ச்சிரசந்தார் - பார்த்தாவதொன்றுமில்லை வண்ணானுக்குப்-பழஞ்சீலைவெளுப்பதற்காப் படித்திட்டாரே. 46

பாங்கிசவுக்காரம்

படித்திட்டவுலகத்தார் மகாசீனத்தார்-பாங்கிசெய்தசவுக்காரம் பண்பன்றாமால் - தடித்திட்டநிலவுப்பைக் குறிச்சிப்போட்டான் சார மதில்வெடியுப்பைக் குறிச்சிப்போட்டான்-வெடித்திட்டகல்லுப்பைக் குளிரப்போட்டான் - வீணானகற்சுண்ண மிகவும்போட்டான் - எடுத் திட்ட வெண்ணெய்தனை மிதக்கவிட்ட - னென்னசொல்வேனுண்டை மிகவெடுப்பாச்செய்தான்-மடித்திட்டபுத்தியினான்மயங்கிப்போனான்- மாறாட்டமாச்சுதிந்த வழலைதானே. 47

வழலைமுறைவரிசையாய்ச் செய்தாலுந்தான்-மக்களே தங்கம்விட் டால்வன்னமில்லை - விளவென்றுசொன்னதென்ன வாகாசித்தின்-விந் தென்றவிசனுப்பைவிட்டதாலே தொழின்முறையாய்முடித்துவைத்த வழலையையா சொர்ணமல்லாற்சொர்னமுண்டு சுயம்பேயானால், பழ மென்றாசனையடா வீசன்விந்து பட்டவிடந்தொட்டவிடம் பசும் பொன்னாமே. 48

பசும்பொன்னேமாற்றதிக மாணியில்லை - பருகினாலுழிகண்ட பரமனாவீர், விசும்பென்றவாகாசவுப்புப்போயின் - வெடியுப்புநிலவுப் பும் வீணாமையா நிசமாகச்சொல்லவில்லை சவுக்காரத்தி-னெடுநாளாய் நீருழைத்துநின்றாலும்மே-நசையிரசம்வேதையிடமுடியாதையா-நல்ல புத்தியுங்களுக்கா நான்சொன்னேனே. 49

நான்சொன்னே னென்றெண்ணி விடவேவேண்டா - நந்திசரு ரோமரிஷியைந்நூறும்பார்-வான்சேர்ந்தவுப்பெடுக்க வையைச்சொன் னான் - மறதிகொண்டுமாய்வதுதா னென்னேயப்பில் தான்சொன்ன படிக்குவிந்து நீதான்பார்த்தாற் - சாண்வயிறுவளர்ப்பதல்லாற் தவங் கிட்டாது - என்சொன்னேனிவ்வளவும் புலத்தியாவல் - வியமனைக் கோன்றெந்நாளு மிருக்கவன்றே. 50

இருக்கவன்றோபிரமவித்துச்சிவமாஞ்சுன்ன - மெடுங்களென்றே யடிவைத்தேன் கடைக்காண்டத்தில் - குருக்களொரு புத்தியுனக்

கிருக்குமாகிற் - கூற்றென்னுஞ் சமுசாரவலைக்குட்பட்டுப் - பெருக்கி
மாயுண்டுடுத்துச் சாதற்கோது பிரமையுனைத் தொடாமற் பேசக்
கேளு, தருக்கொளுயர் தாதுவன்ன வழலைப்போக்குத்-தனையுரைப்பே
னதையறிந்து நீசெய்வாயே. 51

செய்யவேவழலைவிட்டோன் றருசுகாணான்-செயமான தருக விட்
டோன்பொன்னைக்காணான், மெய்யானவேமப்பால் விட்டானால்
வீணாகுஞ்சூதமுத பாடாணங்கள், சையோகரசபீசகமில்லா வேதை-
சாதகமாவொன்று முதலைஞ்சுகாணும், கையாரப்புடத்தில் வைக்கப்
புகைவதன்றிக்-காரியம்போலதிலே கழன்றுபோமே. 52

பூரீர்த்தீட்சை

கழன்றுபோகாதபடி வழலைமாக்கங் காட்டுகிறேன் கற்சுன்னம்
படிதானென்று, தழைந்தோங்கும்படி நல்லவமுரியோட்டிற்றுணரை
த்துக் கலக்கிவைப்பாய் தாழ்வில்லாமல், குழைந்துபோகாதபடி
தெளிவைவாங்கிக்-கொட்டப்பா தீட்சைசெய்த புட்பமெட்டும், மூழ
ன்றுபோகாமலே கலக்கிக்கொண்டே - யுத்தமனேசெயும்வகையை
யுரைக்கக்கேளே. 53

கேளப்பா மேலான தீட்சையுப்புக் - கிரமமதாய்ப் படியிட்டுக்
கிண்டிப்போடு ஆளப்பாதீட்சையென்ன வென்பாயானா - லறைகடலி
னுப்பன்றோ வாயினாலம், தூளப்பாகடைவது பங்குனியின்மட்டுந்-
துரிதமாரவியில்வைக்க வுப்பேயாகும், ஆளப்பா வுப்பெடுத்துக்கீறிப்
பார்த்தே யடியினடுவெடியுப்பு முடிமேல்வையே. 54

வெடியுப்புத்தீட்சை

மேலானமுடியிலஞ்சுபலமேயாகு - மிச்சமதாவடியிலே பலந்தா
னெட்டுக், கேளானநடுவிணங்கன்படிதானென்று-கொட்டப்பாசமதி
யிலே யிட்டுமூடி நூலானமேன்மூடி சீலைசெய்து - நூறெருவிற்புடம்
போட நீற்றுப்போகும், மாலானவண்டநீரிட்டேயாட்டி - மகத்தான
வில்லைசெய்து புடத்திற்போடே. 55

புடம்போட்டேயாறினபின் னெடுத்துக்கொண்டு புதியவோரமு
ரியிலே கரைத்துக்காச்சித், திடம்பெற்றுக்கம்பியதாய்க் கட்டிப்போ
குஞ்-செய்யுப்பி லரைப்படிதான் றூக்கிக்கொண்டு-குடநிறைந்தவெண்
ணெயோ ரரையாழாக்கிற் குழைபவேகலக்கி நன்றுவரைத்துக்கொ
ண்டு, நலங்காட்டும்வேகாத வழலைநீறைத் - தாச்சிவிட்டிடுவாய் தாழ்
வில்லாதே. 56

இல்லாமற்போகாதே யெண்ணெயுப்பை-யெரித்துமெல்லக் காச்
சிடவே யிருக்கும்பாராய், உல்லாசமாகவேயண்டம்போலவுருட்டியே
ரவிமுகத்தி லுலாப்போடே, எல்லாருமிந்தமுறைபாடமாட்டா - ரிந்
தன்றோ வீசனுப்புக் கீடாச்சொன்னே, வல்லவராமச்சர் கொங்கணர்
தாஞ் சொன்ன-வழலையிந்த முறையில்லை மகிழ்ந்துபாரே. 57

சவுக்காரம்

பாரப்பூரவிப்படியேசவுக்காரத்தைப் - பாடாமன்மறைத்தவரே வழலைமார்க்கம், சேரப்பாநிலவுப்பேவழலைக்காதி - நின்றதினாற்றுருசை மூந்திக் கொல்லுங்கொல்லும், போரப்பாதுருசாலே சூ ங்கட்டும் - பேய்மக்காள் சூதகத்தாற்றங்கநீறும், தாரப்பாதங்கமிட்ட சிந்தூரத் தைத் தாக்கினாலைஞ்சதுவுந் தப்பாதன்றே. 58

தப்பாமல்வழலைசவுக் காரசுன்னஞ்-சமுசயங்களில்லாமல் வெளி யாச்சொல்வேன் மெய்ப்பான கும்பிடுங் கற்சுன்னமார்க்கம் விள் ளாதேமறைத்தாரே சித்தரெல்லாம், அப்பாகேள் கிளிஞ்சலெனு மூமைதன்னை-யடைவாகச் சுத்திசெய்யும் வகையாதென்றால் உப்பா னவுவருடனே கற்சுண்ணாம்பை யுணர்வாகத் தண்ணீரிற்கலக்கிக் கொள்ளே. 59

கிளிஞ்சிற்சுண்ணம்

கலக்கியதினூமை விட்டெரிப்பாய்நீயே-கன்மஷங்களொரு புறி துங் காணாதோடு, வலுக்கமுத்துவீரமுடன் சீனஞ்சூடன்வவருறவே நவாச்சாரங் கல்லுப்போடு, பெலக்கவேவவகைவகைக்கோர் பலமதாகப் பிசகாமற்கிளிஞ்சிலைஞ்சு பலந்தானையா, இலக்கமுள்ளவண்ட நீரெருக் கம்பாலின்-றெளிவுவிட்டு மூன்மருந்தைத் திடமாவாட்டே. 60

ஆட்டியேசிப்பிக்கு மேலுங்கிழு-மப்பிப்பின்னா றெருவிற்பிடத் தைப்போடு, நீட்டியவோர் சுன்னமுமாமந்தநீற்றை நினைவாகவெண் கருவா லரைத்தேயூது, நாட்டியேகடுஞ்சுன்ன மாகக்கட்டு-நாலாறு தினமறைத்துப் புடத்திற்போடு, தாட்டிகமாகக்கடுஞ் சுன்னஞ்சிப்பி யாச்சு-சாதகமாவின்னமொரு சுன்னஞ்சொல்வேன், கூட்டுடனேயண் டங்களைந்து வாங்கிக்-குணமான மீங்கலன்பாத்திரத்துள் வைத்தே.

அண்டச்சுன்னம்

வைத்தவுடன்பழச்சாறு படிதானொன்று-வாகாகமுழுகவிட்டத னின்றாய்மை-பெற்றகடுங்கார மீனம்மிரண்டும் - பொடிசெய்தேபோ கிட்டுப் பழச்சாறோடு; குற்றமில்லாக்கடுவெயிலி லேழுநாள்வை, கூசா மலண்டமெல்லா முருகிச்சாற்றில், அத்தமென வுறைந்திருக்குமெடுத் துக்கொண்டே-யண்டத்தின் சவ்வெல்லாமறுத்துப்போடே. 62

அறுத்தபின்புமூன்றுநாள் ரவியிலிட்டே - யப்பனேயண்டத்தி னீறுதன்னை, மறுத்தவிர்த்தகல்வமதி விட்டேநன்றாய் - வளமான வெறுக்கம்பால் வார்த்தேயாட்டி, குமிக்குமொருசாமமட்டு மரைத் தெடுத்தே-குணமாகவில்லைசெய்து ரவியிற்போடுசெறித்தபின்புமேன் மூடிச்சீலைசெய்து-சிறுபிள்ளாயைம்பதெருப் புடத்தைப்போடே. 63

போட்டதனையாறிய பின்பெடுத்துக்கொண்டு - புகல்பத்துக் கொன்றாக வீரங்கூட்டி, நாட்டமுடன் வெண்கருவாலரைத்து வில்

நல்விரலிதனிற்காயிற் புடத்தினிறும், தோட்டமு னென்பதெருப் புடத்திலையா - சிவசிவா கடுஞ்சுன்னமண்டந்தாமுங் கூட்டிவிடு முற்சிப்பிச் சுன்னத்தோடு-கூர்மையுட னிச்சுன்னங் கூடச்சேரே. 64

சேரப்பாவிச்சுன்னங் தனக்குநேராத் திடமான நவாச்சாரஞ் சேர்த்தேயாட்டில்-கூரப்பா நெட்டங்கிப் பனிநீராகுங் கோபமெனுஞ் சிப்பிநீர் கொடுஞ்சுறுக்கு-வீரப்பாவண்டவுப ரசத்திலாதி - வெடியுப்பைக் கட்டுதற்கு விந்தமிந்நீர்-நேரப்பா விந்நீற்றைப் பதனம்பண்ணு-நிசமான வழலைமுறை நிகழ்த்துவேனே. 65

வழலைச்சுன்னம்

நிகழ்த்துவேன் முன்சொன்ன சவுக்காரத்தை நிலைபெறுகற்சுன்னம் பாண்டத்திலிட்டு, மகத்துவமாஞ் சவுக்காரங் கிளியாய்க்கட்டிவாகாக வைத்ததின்மேற் சுன்னங்கொட்டித், துகளில்படி நீர்வார்ரு பொங்கி நீறுஞ்சுகமாக நீயறிய பின்னெடுத்துக்கொண்டே இகத்தினிலே நூறுதரநீறச்செய்யி னென்மகனே சவுக்கார மென்புமாமே.

எலும்புபோலேயிருக்கு மெடுத்துப்பார்க்க - வெண்ணெய்சுக்கி மேற்படர்ந்து தறுத்தேநிற்கும் - சிலபூண்டா மல்லிகைப்பூச் சாறுவாங்கித்- திறமான சவுக்காரநனையப்போட்டுக்-குலுங்காமரவிழுகத்திலெழுநாள் வைத்து-குணமான மல்லிகையி னிலையைவாங்கி, அலம்பாமற் சீலையிலே பரப்பிக்கொண்டே - யதின்மேலே சவுக்காரக் கட்டி வையே. 67

கட்டிலுக்குமேலுமந்த விலையான்மூடிக் - கனமான கிளிபோலே கட்டிக்கொண்டு - சட்டியன்றிப் பானையிலே நெல்லுமிட்டுத் தண்ணீரும் வார்த்தரிய சவுக்காரத்தின் - பொட்டணத்தை தொங்கவிட்டு மேலும்மூடிப்-புகையாமற்றீயெரிப்பாய் நெல்விதாவி திட்டமாயதன் மேலே படியவேகுந்திடமாக வெந்தபின் யிறக்கிடாயே. 68

இறக்கியே இந்தவிதமூன்றுவிர்த்தி யென்மகனே யவித்தவித்து நெல்லவிக்குள் - மறக்காமற் சுன்னம் படிதானிட்டு வழலையை வைத்ததின்மேலே சுன்னங்கொட்டித் - திறக்காமன் மேலுமொரு சட்டி மூடித் திறமாகச் சிறுதொளையிட் டதையும்பின்பு, பிறிவறவே மல்லிகையி னிலையான்மூடி-பிணங்காமற் கொதிகிளம்ப நீரும்வாரே. 69

நீர்வார்த்தே யடுப்பிலிட்டுக் காச்சுகாச்சு நிசமான கச்சுன்னநீறு மட்டும்-பேர்பார்த்து முன்போலே சுன்னமிட்டுப் - பிசகாமற் றொளையிட்ட சட்டிமூடிச் சீர்பார்த்து நீர்விட்டுநிற்றுநிற்று - செயலோடே பதினைந்து தாமுமைய-நேர்பார்த்துநிற்றுகின்ற போதெல்லா நீ-நிலை கிளியாய்க் கட்டிவைத்து நிற்றுவாயே. 70

வாயாரநிற்றுகின்ற சவுக்காரத்தை மைந்தனே யவித்தெடுக்குமார்க்கஞ் சொல்வேன் - தாயான மல்லிகையி னிலையைவேறு - தானரைத்துக் குகைபண்ணிக்காயவைத்துப் - பேயான சவுக்கார மதற்

குள்வைத்துப் - பிசகாமற்சீலைசெய்து சட்டிக்குள் ஓயாது கிளிஞ்சி னிறதனைக்கொட்டி-யுற்றகுகை வைத்ததின்மேலுமிநீர் கொட்டே.

கொட்டமாசீலைமண் நன்றாய்ச்செய்து - குலுங்காம லடுப்பிலிட் டொருசாமந்தான்-விட்டதீயாறவிட்டுப்பாரு - வெந்திருக்குஞ் சவுக் கார மதனைவாங்கித், தட்டடாவம்மியிலே பொடித்துக்கொண்டு-சார வெடியுப்பு த்ராவகத்திலேயா-மட்டடா சாமமொன்றரைத்து வாங்கி - வளமான வில்லைமிக விலேசாய்ப்பண்ணே. 72

வில்லைபண்ணி யண்டத்தின் பொடிக்குள் வைத்து - மேன்மூச் சுண்ணும்புச்சீலைசெய்து-நல்லவொருபத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு- நலமான சுண்ணம்போல் வெள்ளையாகும்-அல்கலில் முன்வைத்த சிப் பிச் செயநீரொன்று-மதைவிட்டுச் சாமமொன்றாட்டிப்பின்பு - வில்லை பண்ணிக் காயவைத்து முன்னுள்வைத்த - வீறான கிளிஞ்சிலண்ட சுன்னத்துள்ளே. 73

உள்ளானவீரமொரு கழஞ்சுபோட்டே யூறவெருக்கம் பாலா லரைத்துக்கொண்டு - தள்ளாத சவுக்கார வில்லைக்கேதான் - சாதக மாக்கவசமிட்டுச் சீலைசெய்து - மெள்ளவே பத்தெருவிற்புடத்தைப் போடு-வெண்ணீறுபோற் சுன்னம் விதயமாகும், துள்ளாதே வழலை யின்ற சுன்னங்கண்டாற்-றருசுதன்களிம்பற்றுச் சுன்னமாமே. 74

சுன்னமோ ரைந்தென்று முதற்காண்டத்தில் - சொல்லிலேன் சவுக்காரச் சுன்னஞ்செய்ய, வன்னமென்னவைந்து சுன்னங்குகை யாப்பண்ணி-வழலையைத்தான் குளிஞ்சிலண்ட செயநீராட்டித், திண் ணமாக்குகைக்குள்வைத்துப் புடத்தைப்போடு - சிவசிவா கடைசியி லேசெயமாஞ் சுன்னம், அண்ணலுமைக்கே யுரைத்தாளித்த வித்தை- யம்மையுமென்றனக்கன் பாவறைந்திட்டானே. 75

வெடியுப்புத்திராவகம்

அறைந்திட்ட வெடியுப்புத்திராவகந்தா னப்பனே யன்பாகச் சொல்லக்கேளு, திறம்பெறுநல்வெடியுப்புப் பலந்தான்பத்துச் சீன மதை, யிணங்கனுக்குச் சேர்ப்பாயொன்று, உறைந்திட்ட சவுட்டுப் புப்பலந்தா ஞென்றேடுத்தமனே வெண்காரப் பலந்தாஞென்று - அறைந்திட்ட கல்லுப்புமிணங்கன் நேரா - வரியசீர்வழலை பலங்காலா மன்றே. 76

காலாகுந்துருசு வெள்ளையன்னபேதி - கமகமென்று பரிமளிக் குங்கற்பூரந்தான் நாலான தீட்டையெல்லாம் வகையொன்றுக்கு நன் றாக வொருபலமா நிறுத்துக்கொண்டு-சூலானசிப்பயோ டுருவியப்புக் கிக்குவாய் பலமொன்றாக்துகளி னல்ல - மாலானமருந் தெல்லாம் பொடித்தொன்றாக்கி மைந்தனே குப்பிபரைப் பங்குமாட்டே. 77

மாட்டியேயடுப்பேற்றி பெரிநேர்பாக - மைந்தனே மேற்குப்பி வாய் மூக்காநீர் - ஊட்டியே புகையுடனே வடியுநீரை - நினைவா

கப்பிங்கானினேராவாங்கு தேட்டமாய் வழலையிட் டெரிக்கு மிந்நீர் செப்புகிறேன் வழலைக்குத் தீட்சையாகும் - தாட்டிகமா விருப்பன் சாண் வயிறல்லாமற் - சமுத்திரமெல்லாம் வயிறூ சண்டிமாடே. 78

மாடோகேள்வழலைசவுக்காரச்சுன்னம்-வகையாக கைம்முறையா வைத்துக்கொண்டு - நாடோடே நீயிருந்து வாழவேண்டினல்ல சவுக் காரமெனுஞ் சுன்னத்தாலே கூடாத துருசினுப்பை முன்னே கட் டிக்கொண்டு-நல்லசூதத்தைக் குளிகையாக்கித் தேடவேகெந்தி தங்க நாதஞ்சேர்த்துச் சிந்தூரஞ்செய்து நவலோகத்தீவாய். 79

நவலோகமொன்றுக்கு மொருமாவீந்தா - ஞலாறு மாறுகு நல்ல வேதை - பூலோகத்திருந்து பெண்டிர் பிள்ளையோடு - போசனங்கள் செய்துவரிற் புத்தியுண்டாகும் - தவமான யோகநிட்டை காயகற்பந் தன்னிலே மனதுவைத்துச்சார்ந்தாயாகிற் சிவமானவாகாக வுப்பைத் தேடித்-தேகசித்திமுத விருபத்தைந்துஞ் செய்யே. 80

செய்கின்ற சித்தியோ ரிருபத்தைந்துஞ் - சித்தருக்காமென்று சொன்ன பொதிகைத்தேவே ஐயமில்லா தடியேனுக் கருள்கவென்ன வதன்பெயரைச்சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள் மெய்யான சிவதீட் சை சத்திதீட்சை வேதாந்தஞ் சித்தாந்த மேலுங் கீழும் உய்யவேமந் திரசித்தி மவுனசித்தி யுண்மையுடன் காயசித்தியுடனீகேளே. 81

உடனே மெட்டெழுத்து மஞ்செழுத்து மூற்றவாதாரசித்தி பிரசாதசித்தி- திடமான வான்மசித்திதத்வசித்தி-தேகசித்தி யாதார சித்தியோடு குடமான குளிகைசித்தி சொரூபசித்தி கூறியதத்வ பிரசாதசித்தி-மடலானவாதசித்தி யோகசித்தி மகிழ்வரப்ரசாதசாம் பவத்தின் சித்தி. 82

சித்திதரும்போதசித்தி காலசித்திதிறமான ஞானசித்தி யிவை தானையா-முத்திதனைத்தரு மிருபத்தைந்துசித்தி முதன்மையாஞ்சித் தர்களுக் கெய்துமெய்தும் இத்தனையுஞ் சித்திக்க வேண்டுமென்று லீசனுப்புஞ்சிவனுப்பு மெடுத்தால்வாய்க்கும் - புத்தியிலா துடல்வளர் க்கவேண்டுமாயின்-புகலுகின்ற சவுக்காரப் போக்கைப்பாரே. 83

சிவசுன்னம்

போக்கற்றசிவசுன்ன மில்லாக்காரம் - பொன்றருமோ வென் றெணீ புகழ்ந்து கேட்டால் வாக்காரஞ் செல்லுதற்கு மனமோ வில்லை மலையிலுள்ள சித்தர்கடமறைவுத்தாகத் - தாக்கான சவுக்கார வழலையென்று - சாற்றினதேயல்லாம னிசமேயென்று நீக்காமற் சிவ யுப்பைத் தின்றூமென்று-நிலவுப்பைத்தின் ஞம னிகழ்த்தினூரே.

ஆரணிந்தவேணியுடைச் சிவனுருப்பை யன்றைக்கே தின்று விட்டதடியாமுப்பூ - நீரணிந்த சிவவிந்தைச் சத்தியுண்டு நிசமில்லா வளையலுப்பைப் பெற்றூணீலி - வாரணிந்தசத்தியே தாயுமானுள் - வளையலுப்பை பிள்ளையென்றூண் மரித்துப்போச்சி-கூறணிந்தவாகாச வுப்பைக்காணக் குடியிலிட்டுக் கும்பமெனு நாளென்றூளே. 85

கும்பமெனு மாசியுரந்திங்களே பங்குனி யிடபமேடமாங் குடி
சைபோடு - பம்பரன்போன் மனமுழன்று திரியவேண்டாம் - பாரத
னின்மடைவாயிற் பறவைபோல - வெம்புகின்ற பசுமைநிற முற்றுப்
பாரு மேலெழுந்தவூரசத்தி நுணுக்கம்பாரு அம்பலவர் நடனமிடுஞ்
சத்தம் பாரா-யறிவதற்குக் கடையிலைந்தாங் காண்டம்பாரே. 86

குருமுடிக்கும் வகை

பாரப்பாசிவசுன்னம் பண்ணும்மார்க்கம்-பாடுகிறேன் குருமுடிக்
கும் பாகந்தன்னை - ஊரப்பாவெளிதிறந்து சொன்னீரானா - லொரு
பொருளுஞ் சித்தியா துரைத்தேன் சாபம் - சீரப்பா நற்சீட னானாற்
சொல்லு-தெளிவான விந்நூலைத் திறந்துகாட்டு-கூரப்பா வறியானுக்
கீந்தாயானாற்-குற்றமுள்ள வெழுநரகிற் குடியாவாயே. 87

குடியாகப்போகாம லீசன்விந்து - கூறறிய நிலவுப்பின் கூட்டம்
பார்த்து-அடியொடுகல்லாமலிக் காண்டத்திற் சொன்ன வடையாளப்
படியெடு வாகாசவித்தை - இடியோடே பிறந்தவன்னி மிகுதியாவுண்
டெடுப்பானே னெடுக்கின்ற வெடையாதன்றால் படிமீதிற் பணவெ
டையா முப்பினாலே பாய்ச்சலாப்பூமி எல்லாம் பழுக்குமன்றே. 88

பழுக்கவேசிந்துவப் பாகுஞ்சுன்னம் - பாலகனே பணவெடை
தான் பார்த்தெடுத்துச் - சழக்கில்லாப்பொரு ளெல்லாமாயினாகந் -
தானறியப் பாறையுப்புத் தடையில்லாமல்-கொழுக்கவே எண்கழஞ்சு
ராதநாழி கொண்டுவந்து பாறையுப்பைக் குணமாச்சேர்த்து-வெளுக்
கவேகடைந் தீரைந்தோர்நாள்மட்டும் - வெயிலில்வைக்க வாடைகட்டி.
மிதக்கும்பாரே. 89

மிதக்கின்றவாடைதனி லெடுத்துப்போட்டு முகுந்தநீர் முழு
தும் பீங்கானில்வார்த்து மதிக்கின்ற பனியில்வைப்பா சந்திரனாளின்
மைந்தனே மூன்றுநா ளானபின்பு-துதிக்கின்ற சுத்தகங்கை நீர்போ
லாகுந்-துகளிலதை வாயில்விட்டாற் கைத்திடாது - கதிக்கின்ற விந்
தைநீர் மற்றொருபீங்கானிற்-கனமாகவிட்டபின்பு நிகழ்த்தக் கேளே.

நினைவரியவாகாய சிவனார்விந்து நிலவுப்புக் கடுத்திருந்த நிசக்
காரந்தான் கனமான பிரமகற்பக் கற்சுண்ணும்பைக்-கனகமெனுமதி
யுப்பு பணந்தான் றூக்கிப் பனியதனில்வைத்தசுத்த கங்கைக்குள்ளே-
பணவிடையா முப்புட்டிரவிமுன்பாகத்-தினமொருதாருகைவைக்கத்
தயிர்போற் சுத்தசலந்திரண்டிரவிதனிற் றீர்க்குமாமே. 91

தீர்க்கமாய் வயிரம்போற் கட்டிப்போகுந் - திரண்டமுந்து மணி
போலே திரட்சியாகும்-பார்க்கவே கண்கூசும் வயிரம்போலே - பரம
சிவனுப்பினது பழக்கத்தாலே - மார்க்கமாவினை எடுத்தைஞ்சுகந்தம்
வளர் குகையில்வைத் ததின்மேற்சீலைசெய்தே ஏற்கவே கவுதாரிப்
புடத்திற்போட்டாய்-ஈசனுப்புச்சுன்னமதா யிருக்குந்தானே. 92

இருக்கின்ற சுன்னமன்றோ வழலைச்சுன்னமே மதையுண்டாக்கு
மீசன் சுன்னம்திருப்பொதிந்தகாரசாகரத்தின் சுன்னஞ்-சிவசிவவண்

டபிண்டங்தெளிவாஞ்சுன்னம் பெருக்கின்றசத்திசிவன் சேர்ந்த
சுன்னம்பிரபலமாத்தாயின் விந்துசேர்ந்தசுன்னம் உருக்கினத்துக்
காதிஎனுமுகராச்சுன்ன முற்றமண்ணுந் தண்ணீருமுறுதியாமே.

உறுதியாச்சூதத்தைக் கட்டுஞ்சுன்ன - மொப்பிலாத்துரிசைமுந்
திரீற்றுஞ்சுன்னம - மறுவிலாத்தங்கத்தையாட்டுஞ் சுன்னமாற்றர
விநிமிளைகத்துவாங்குஞ் சுந்நம் பருதிபோற்காயசுத்தி பண்ணுஞ்
சுன்னம் பாங்காகக்கமலமிட்டுப்பாயசுன்னம்-சுருதிமுடியவமிருத்து
தட்டுஞ்சுன்னங் - துகளிலதுபூரணமென் றியம்பலாமே. 94

இயம்புகின்றபாடாண மெட்டெட்டந்தா - வென்மகனே சுன்ன
மதாவியைக்குஞ்சுன்னம் - யயம்பெறவேயுபரசநூற்மிரண்டுபத்தும் -
பம்பரம்போலாட்டுவிக்கும்பரமாஞ்சுன்னம் - களிம்புதைபு மூலோ
கங்களைத்துந்தத்தங் - களிம்பற்றுப் படிகமதாக் காட்டுஞ்சுன்னம்,
செயம்புகலுமலைமாமண் செடிபூண்டெல்லாஞ் செம்பொன்னாற்செ
யும்பரம-சிவசுன்னம்மே. 95

சிவசுன்னந்தட்சிணாமூர்த்திமுன்னந் - செனகாதிருசிகளுக்குச்
செம்புஞ்சுந்நம் - தவமானபதிநெட்டுச்சித்தர்க்கெல்லாஞ் சகலசித்து
ங்கொடுக்கின்றசுத்திசுன்னம் நவசுன்னந்துவாதசத்தைக் கடந்தசுன்
னநாதாந்தக்குண்டலிக் குணங்ணுஞ்சுன்னம் - பவமெந்நுங்கடல்கட
ந்துஞானதீபப்பரஞ்சுடராகின் றிலங்குபரமசுந்நம். 96

சுண்ணம்பிற்கடுகிலொரு நாலுபங்கு - சூதமொருசோதனிற்
றாவினக்கால்-அண்ணாந்துபார்த்திருக்கக் கிறிகிரோன்றே-யாடியேமத
மனையடக்கும்பாறு - அங்காந்துதிரியாதேயந்தச்சூத - பணுவளவு
மலையளவிலெடுத்துப்போட - விண்ணேந்து மேருவைப்போன்மாற்
றுக்காணும் - வேதைகளின்றுமை கோடிவிள்ளொணாதே. 97

விள்ளவேயங்கியுடைச்சூதந்தன்னில் - வேந்தியமல்லய வெடுத்
துப்பாலிற்போட - வெள்ளைநிறப்பாரிரண்டே யுறைந்துநிற்கும்
வெள்ளமுதைமூன்றுதினந் தின்றயானால் கள்ளமன்றுதேகந்தான
ருணன்போலாங் - காயசித்தியோக சித்திகைக்குள்ளாகும் - எள்ளள
வும்பிசகில்லை யூழிகால-மிறப்பின்றிச் சூதமுண்டிருக்கலாமே. 98

இருக்கலாம் வென்சிவனுமேவல்செய்ய - விவ்வுலகுமவ்வுலகு
மென்றும்போற்றப் - பெருககலாங்கைலைவாழ்யீசன்பாகம் - பெற்றிட
லாஞ்சித்தருடன்பேசலாகும் - நெருக்கமூறுமாயிரத்தெட்டண்டந்த
ம்மை-நிமிடத்திற்சுற்றிவந்து நிலைக்கலாகும் - முருக்கவா மீசநுப்பு
முருக்கெல்லான முத்துமேமடியவுப்பின் முடியவாறே. 99

ஆறானவிரண்டாங் காண்டத்துக்குள்ளே - யருவழலைக்குருச்
செய்யுமார்க்கஞ்சொன்னேன் - கூறான மூன்றினிமேல் சற்பமூலங்குண
மானவேடைபஞ் சிகரணஞ்சொன்னேன மாறிலாநான்கினிமேலேயோக
ஞ்சொன்னேன-மாசிலுப்பெடுக்கும்வகையைஞ்சு சொன்னேன் - தே

றுவாயுப்பெடுக்கும் வகையை நன்றுய்ச் - சீரான விந்நூலாற் சிவ
முண்டாமே. 100

ஆக காண்டம் 2-க்கு விருத்தம்-200
இரண்டாங்காண்டம்-முற்றிற்று.

மூன்றுங்காண்டம்

சிவமானபூரணமே நாதவிந்து-சின்மயமா நின்ன ஒருபரமே
யாதிஉவமானமில்லாதபராந்தனக்கே யுறவவாகிநின்ற ஒருநாதமந்த,
நவமானநாதவிந்திரண்டுமொன்றுய் - நன்மைசெறி பரிதிமதிசுடர்க
ளான-பவமறுமிந்நூன்மூன்றுங் காண்டத்திற்கப் பராபரனு மைங்
கரனேகாப்பாமன்றே. 1

காப்பாகவிந்தநூன் முற்றும்பார்க்கிற்-கைகாட்டுமோரியன்போற்
காட்டுங்காட்டும்-தோப்பானசாகாத காருனன்மைக் - குணத்துயர்ந்த
புலத்தியவசராமாமென்று நீப்புரியபரிசுத்தவமுதகங்கை நிலைபிறந்த
பூவழலை - முப்பூமார்க்கம் - மாப்பெரிய விந்நூலினூற்றுக்குள்ளே
வளர்நடஞ்செய்பராபரமாஞ் சோதிகாணே. 2

சோதியாய்நின்றவழி தீட்சை எல்லாஞ் - சொன்மறைவோ
ஒன்றுமில்லையைஞ்சாங்காண்டம், வாதியாம்வாமமது தீட்சைதீட்சை
வாமமென்றநாகமதுபூமிநாதம் வேதியாநாதவிந்தண்டபிண்டம் வேத
மதுநால்வேத மாறுசாஸ்திரம் - ஆதியாநாதவிந்தப் பட்டையா - வர
காவிதிப்பிறந்த வண்டந்தானே. 3

பஞ்சீகரண தீட்சை

அண்டமெனிலண்டமன்றுதியண்ட - மாகாசம்பிருது விதண்
ணீர்போக்கற்ற-பண்டமெனிற்பண்டமன்று பரமேசோதீ - பகராத
பொருளையாநந்தியாவட்டம் - கண்டமேனியிற்கண்டமென்று - கல்லு
கல்லுகருவாகி யைஞ்சாம்பிண்ட, தெண்டமென்று நினையாதேநந்திக்
கல்லு, தெளிவானபிருதுவியா லொன்றுமாச்சே. 4

ஒன்றுன விருதுவிபத்துயிர்தானேறுன் - றேகோகோவப்பி
ரைந்தச்சிரண்டாம் - வன்மைமிகுதேயுபத்துச் சீவன்மூன்றுவகை
யானவாயுபத்துச் சீவனுன்காம்-அங்கரம்பத்துச்சீவனேரைந்தென்ப
ராகரபஞ்சீகரணதீட்சையாச்சு பன்னரியபூதவழி தரித்துச் சொன்
னேன்-பகரார்களாகாச வுப்பைத்தானே. 5

நாதவிந்து அண்டபிண்டம்

உப்பென்றுலுப்புமுதற்கற்பூராந்தா னுடனிருந்தாற் குமரிகறி
சமைப்பாளன்றே - அப்பென்றுலப்பதினுலுப்புண்டாச்சு - தாகரப்
போம் புளியிக்கேயாச்சுதப்பென்ற தீட்சைதசதீட்சைதானே - யறை
வாதமொருவராலறியப்போமோ-மப்பென்று லிரண்டாங் காண்டத்
தின்முப்பூ-மாசிலைந்தாங்காண்டத்தின் மறைப்பிராதே. 6

மறையாமற்சவுமியசாகரமுங்காணு - மதிவழியே ஞானறிந்துதீ
ட்சையோது - கறையற்ற தீட்சையிலலாப் பாதகர்க்குக் காணுதே

யொருநாளுங் கடினமாகும், மருவற்றகர்ப்பூர சோதிமின்னல்-வாமத்
தினந்தியொளி காணலாகும், மறையாத சோதிகடந் தப்பாற் சென்
றுன்-மகத்தான கணபதியைக் காணலாமே. • 7

காணலாந்துரியமொடு துரியாதீதம் - கனகமய சிதம்பரத்தின்
மேலாம்பீடம், காணலாமாறுக்குமேலாம்பீடங்-காதலனை கணபதியு
மெதிரிற்றோன்றும், காணலாங் கோடான கோடிபூசை-கருத்தோடு
செய்தக்காற்குருவைக் காண்பாய் காணலாம் வங்கென்று பூசித்தக்
காற்-கருங்குழல் வல்லபைநல்வர மளிப்பண்மன்னே. 8

கணபதி பூசை

வல்லபையுங் கணபதியு முன்னைக்கண்டு - மவுனமந்திர முபதே
சித்தருள்வர் பாராய், அல்லலறவிப்பொருளை வெளியிடாதேயாம்
ஓம் ஊம் சிவாவென யானறியச்சொன்னேன், சொல்லரிய கணபதி
யின் பூசையாச்சு - துகளிலாப் பரப்பிரம பூசைதன்னை விள்ளது
வேணபடி செய்யினுச்சி-வெடித்து மரித்திடுவையித் துண்மையாமே.

உண்மையா மூறுதிகொண்டுற்றுப் பார்த்தா-லோகோகோ தெரி
யுஞ் சாகரத்தினேர்மை, றுண்மையாவங்கென்று வாசியாலே யுறக்
கும்பித்திடிலோர் பரப்பிரமவாயில் காணும் வண்மையா நாற்சாதியிட
முந்தோன்றும்-வாவாவாவங்கென்று தம்பிப்பாயே. 10

பிரமன் பூசை

தம்பித்தேயிரே சகபூரகமுஞ் செய்து - சாற்றுநெற்றி நேர்மை
சுழி முனையைமேவித், தம்பித்துவாதசியை நேரிழுத்துவாங்கிச் சது
ராகக்கும்பகத்திற் பாய்ந்துநன்றாத், தம்பித்தேயிடகலையிற் கும்பித்
தக்காற்சாற்றரிய பரப்பிரம சோதிதோன்றும் கும்பித்து வாசியை
மேற்கொண்டெழுப்பிக் - கோதறநின்றிடிலோர் குருக்காணும் பாரே.

குருவான சதுமுகனுங் கலைமாதுஞ்சீர்க் - கோடிரவிபோல நின்
றன் கண்ணிற்காண்பா, யருவான வச்சபையிற் பிடந்தோன்று மங்
கென்றுபூசித்துத் தரிசிப்பாயால், மருவாகி மலராகிப் பிரகாசிக்கு-
மவுனமந்திரமுபதேசித் தருள்செய்வார்காண், கருவாள கருவையாவ
ரூபங் கண்டறியாய் நமயவசிய ரூபந்தானே. 12

அருபமாநாத தரிசனமுமாச்சு-தாகரா பரப்பிரம பூசையாச்சு,
சொரூபமாஞ் சங்கையில்லா மவுனமாச்சு - துகளில் சச்சிதானந்த
வுருவுமாச்சு, தருபமாஞ்சாகரத்தி னேர்மையாச்சு தானுப சொரூபத்
தின் மூன்றாங்காண்டம் நிருபமாம் பூரகத்தைக்காணலாச்சு-நிகரிலாச்
சதகோடி யுகங்கள்காணே. 13

விஷ்ணு பூசை

காணேநீபூரகத்தைக் கண்டால்மோட்சங் - காணுமோ சொற்ப
னத்தின் மூன்றாம்பீடம், வாணேநீ மவுனசிவ யோகியாகி-வழியான
சபையை யாவங்கென்றான்றி, மானேநீ குமபித்துத் தம்பித்தே நன்

மைந்தனேயிரேச பூரகத்தாலொட்டிச் சேணேநீயங்கென்றேயொட்
டிப்பார்த்தாற்-றெரியுமப்பா விட்டுணுவின் சோதிமாதோ. 14

சோதியாம்மவுனகுரு சோதியையா - சுடர்கோடி காந்தியிலே
வாசிவேகம், நீதியாஞ்சோதியிலே யறிவையொட்டி-நினைவாகப் பார்த்
தக்கா லொடுக்கங்காணும், பாதியாமொடுக்கமதிறக்கும் பித்தக்காற் -
பளிச்சென்று வாயிலதுதிறக்கும்பாரு, சாதுவாம் விட்ணுகா ஓட
ணங்குகாண்பாய் சமர்த்தாக விருவரையும் பூசிப்பாயே. 15

பூசிப்பாய் கற்பூரதீயவாசம் - பூரணத்தின் மலினமலர் சோதி
சோதி, யாசிப்பாயவர் கடரிசனத்தைக்கண்டா - லப்பனே கேட்ட
தெல்லா மருள்வர்பாராய், ஆசரிப்பாய் மவுனகுரு வுபதேசத்தையை
யனே யுனக்குய்யும் வகைசொல்வாரால், வாசிப்பாயுபதேச முனக்கு
சொல்லி-வண்மையுடனீநிற்கும் வகை சொல்வாரே. 16

நிறுக்குமப்பா வாயிலதுமவுநத்தாலே நினைவாக வாசிகொண்டு
தம்பித்தக்கால், அறிந்துபாரங் கென்றுகும்பித்தே தானமுதமிழியி
ரேசகபூரகமேசெய்தால், பறக்குமது சுழுமுனையில் வாயில்காணும்-
பார்த்தக்காலத்தின் பெருமைபகரொண்ணுது - சிறக்குமது சிகாரத்
தின் வகாரசோதி - சிறப்பான சோதியிலே யறிவாய்நில்லே. 17

ருத்ர பூசை

நில்லென்றாற் சும்மாதானிற்கப் போமே - நேரானசோதியிலே
நினைவாய்க்கும்பி, அல்லவென்றால் நாகத்தில் ருத்ரன்ருத்திரியவர்
பெருமை யிவ்வுலகிலார்தாங் காண்பார், வல்லமையாலவ ரொளியைச்
சொல்லப்போமோ-மகத்துவமா மதிகோடி பிரபைகாணும், எல்லென்
னுமவர் தம்மை மவுநமாக - வென்மகனே பூசிக்க முத்தியாமே. 18

பூசிப்பாய் வாசிமலராச்சித்தக்காற் புகழ்பெறவே யுன்றனைக்
கண்டுபதேசிப்பார் - யாசித்துமவுனகுரு வுபதேசத்தை - யையனே
சொல்லுகிறேன் வண்மையாக- ஆசரித்துநீகேளு வங்சிங்கங்மங்-காக
ராவ நாகத்தின் மவுன தாச்சு - பாசமற்றுப்பரமபத சோதிதன்னைப்-
பாலகனே பணிந்துநீ பூசிப்பாயே. 19

மயேச்சுர பூசை

பணிந்திடுவாய் சுழுமுனையின் பூசையாச்சு-பராபரமாம் விசுத்தி
யின்றன பூசைகேளு-அணைந்திடுவாய் மயேச்சுரனை யைந்தாம்வாயி-
லறைவயி மயேஸ்வரிதா னைந்தாம்பீடம், அணைந்திடுவா யைங்தென்
னும வாலறன்னை - யானறிவனங்கென்று வாசிகொண்டு குணிந்திடு
வாய் கும்பித்துத் தம்பித்தாக்கற் - கோடானகோடி ரவிமதி காண்
பாயே. 20

மதியான மதியையா ரவிதான்கோடி - மகத்தான நாதர் கடம்ப
ரமவாயில்-துதியான துதியையா துரியமேரு - துரியமாம் பதவியது
மவுநவாசி, விதியான மவுனத்தின் வாசி கொண்டு - வினையமாகி

மூத்துநீ கும்பித்தாக்கால்-அதியானவதீதங்காண் வகாரசோதி-யாக ராவங்கென்று கும்பிப்பாயே, 21

கும்பித்துதம்பித்து மேருபாய்ந்தாற்-குணமானவாயிலது திறக் கும்பாரு, நம்பித்தான்சொல்லிவிட்டே னங்கொன்றுந்தான்றன விரேசகபூரகமுஞ்செய்தால் - வம்பித்துவாசியதுக் கிடமாமைந்தா - வாயுவதுவெழும்புமடா வண்டமட்டும் - தம்பித்துவாசியேநீ தாண் டிப்போனாற் றமவாயின்மூடாது தடைக்கட்டாமே. 22

கட்டாமேமவுனத்தாற் கும்பித்தாக்காற் கைலாசங்-கொள்ளாது புகைபோற்கப்பும்-அட்டாமேயென்மகனே யண்டாண்ட - மங்கென் றும்கும்பித்தா லப்பாலோடும் - மட்டாமேயிருந்ததினாலாவதென்ன- மவுனைவிட்டானமாயையிலே மாண்டுபோவாய் - தட்டாமற்றம்பனத் தாலொட்டிபாரு-தடையறுக்குமவுனத்தாற் றாண்டிடாயே. 23

தாண்டியேமனக்கண்ணாற் பார்க்கும்போது சதகோடி பிரபை யாளி சோதிகாணும்-மாண்டதொரு மயேச்சுரன்றன் கொலுவிருக் கும் மகத்தானசபைவளர் மெய்ஞ்ஞானவீடு - அண்டியே யவன்றன் னைத் தரிசித்தாக்கா - லப்போதே மாயையெல்லா மகன்றுபோகும் - தாண்டியேதுரியமலர் கொண்டுபூசி - துரியத்தின் மயேஸ்வரியைதெரி சிப்பாயே. 24

தெரிசித்துப்பூசித்தார் கும்பங்காணுந்-தெரியாதமவுனமெல்லாந் தெளிந்தேபோகும் - அருச்சித்துக் கும்பத்தா லமுதஞ்சிந்து மாச் சையாவுபதேச மருள்வர்பாராய்-பரிசித்துப்பாலமுத மூட்டுவார்பார்- பாலகனே சொல்லுகிறேன் மவுனவாக்கியம்-நாச்சித்து நம்மங்யங்சிங் கென்றேநீ-நலமாகச்செபித்துநின்று தெரிசிப்பாயே. 25

சதாசிவபூசை

நலமாகச்சொன்னேன் மயேச்சுரனுமிந்த - நயமாக மயேஸ்வரி யும் பிரகாசிப்பார் - வளமாகவிசுத்தி யுடைப்பூசையாச்சு - வளராறு தாரத்தாக் கினையின்பீடம் - அலையாமலாதார மாறும்வாயி - லாக்கினை யிற்சதாசிவத்தின் சத்திபூசை - வளமாகதாசியைநீ யிங்கென்றேதான் மாட்டாறுதாரத்தின் வாயிறனே. 26

வாயிலாராதாரத் தாறும்வாயில் - வகையறியாச் சித்தர்களாற் றிறக்கப்போமே, ஆயிலாதார சிதம்பரத்தின்வாயி - லாயிரத்தெட்டி தழ்தனை யார்தான்காண்பார் - பாயிலதுபாயும்வகை பரிதாய்க்கேளு பங்கென்றுவாசியைநீ தம்பித்தாக்கால்-பாயுமதுதோன்றாது மைந்தா சொல்வேன்-பகல்போலேதெரியு மாதாரம்பாரே. 27

பாரரியவாசியைநீ தம்பித்தாக்காற் பகரொணுவாறுதாரத்தே யுன்னை-ஆரென்றேகேட்பார்கள் சபையோரையா-வாக்கினையிற் றெரி சனத்தை யரியவர்தேன் - நேரென்றுசபையார் மெய்ஞ்ஞானவீட்டில்

செப்புகாணுதியறவாழ்விப்பார்கள் வாரென்றுவாசிகொண்டு கும்பித்
தக்கான்-மதிகோடி ரவிமதிபோற் சோதிகாணே. 28

சோதியாமவுனசிவயோகசோதி சொற்பெரியசோதியிலே யங்
கென்றேநில்-ஆதியாஞ்சோதிசொல வெளிதோவப்பா - வாதாரசோதி
யிலே யண்டசத்தம் - பேதியாதண்டபகி ரண்டமட்டும் பேசரியசெய
பேரி முழக்கங்காணும்-நீதிசேர் நடனசபை யோகங்காணும் - நிகழ்த்
தரியபதினெண்பேர் பூசிப்பாரே. 29

பாரையாவகமெனு நற்சுகங்கள்காண்பாய் பாலனேயகத்தீசன்
பீடந்தோன்றும்-ஆரையாவறிவாகத் தியன்றனேர்மை யறிந்தவனே
மெய்ஞ்ஞானமவுனயோகி - தேரையாசதகோடி யோகம்பார்த்தேன்-
செப்பரியவுகமதனிற் றெரிசிப்பாய்காண் சீர்பெற்றமவுனகுரு வுப
தேசித்தார்-செம்மைமிகு குருபூசை யருளினாரே. 30

அருளினர் குருபூசை மவுனபூசை-யையனேவிரேசக பூரகமுஞ்
செய்தே-அருளினன் மவுனகுரு பூசையையா-வகையறிந்தேன்சுப்பிர
மண்ய னுபதேசத்தால்-தருளினற்சத்தசாகரங்களாச்சு-தரியசச்சிதா
நந்த மறியலாச்சு-தருளினலண்டரண்ட மேறலாச்சு தறைவரிய விப்
பூசை யருளினச்சே. 31

ஆச்சுதையாவாசியைநீ யிழுத்துவாங்கி - யாதாரவாயில்கடந் தப்
பாலையா - பேச்சாகும்பித்துத்த பித்தக்காற் - பேருன பரைவாயில்
காணும்பாரு - கூச்சையாகமலமலர் கொண்டநீயுங் குமாரகுருபாதமல
ரர்ச்சிப்பாய்நீ-ஆச்சுதையா வாசியினற் பூசைதந்த வரகராதெரிசனத்
தைக் காணலாச்சே. 32

காணலாமாதார பூசைசெய்தாற்-காயமது பலக்குமதற்கழிவோ
வில்லை மாணலாமாதார மாறுந்தொல்லை - வையகத்திலார்செய் மவுனி
தீப - வேணவாவற்றசிவயோகஞானி வேதாந்தகுருச்செய்வார் சித்
தர்செய்வார் தோணலிலாவைந்நூற்றின் மவுனபூசை குறைவறவே
முடிந்ததொரு செய்திகேளே. 33

கேளையாவெத்தனை சொன்னாலுமெய்யாக் - கேடுகெட்ட மானி
டர்க்கு விவேகமில்லை - ஏனையாவென்னாலின் மறைத்ததெல்லா மென்
மகனேநினைவாக விந்நூல்பாரு - வாளையாலாதார மாறுஞ்சொன்னேன்
மகத்தானவாசிசிவ யோகஞ்சொன்னேன்-பாழையாபரைவாயிற் பூட்
டுச்சொன்னேன் - பரிவானமவுனத்தி ருேட்டம்பாரே. 34

ஓட்டமாங் கலாராசி சென்மக்கூறு - டோகோகோ பாசத்தி
னுடுக்கஞ்சொன்னேன் - ஆட்டமாஞ் சிதம்பரத்தி னடனஞ்சொன்
னேன் - அகத்திலுபதேசமதை யடைவாய்ச்சொன்னேன் - தாட்டிக
மாச்சராசரத் திலையுஞ்சொன்னேன் சச்சிதானந்தவொளி யரியச்
சொன்னேன் - ஈட்டமாமாயிரத்தை யாராய்ந்துபார்த்தே யிந்நூலைத்
தாங்காண்ட மினிதாய்ப்பாரே. 35

இந்நூற்றுனைந்நூற்றிற் சூட்சாசூட்ச - மென்னவித்தை சொன்
னேனையா வினிமேற்பாரு - அன்னநூற்றுன மதிவென் பாவாதஞ்

சொன்னே னாறிவா ரலைகடல்சூ ழவனிமீதில் - மூன்நூற்றுன் சிவ ரந்த ஒளியைக்கேளு - மூர்க்கமிலாக் குருநூலைம்பதையுன்பாரு உங் நிலைதா னிந்நூலிற் றிறமாச்சொன்னே னுரைக்கின்றேன் பதினெண் பேர் சாபமன்றே. 36

சாபம்

சாபமதைப் பதினெண்பேர் சித்தர்கூடிச் சமத்தாகவே கவுப னிடத்திற்சென்று - பாபமில்லாப் பரனருளாற் சாபங்கொண்டு பாவித்தேளென் னூறுன் பலித்திடாமற் - சாபமென்று லைந்நூற் றின் மவுனசாபந்-தாமிட்டார் யோகசிவப் பொருள்களெல்லாம் - ஆக வென்றை யாயிரத்தி லகோடிசாப-மருளினாதனலே பலியாதன்றே.

சாப நிவர்த்தி

பலித்திடவே யேகவுபனிடத்திற் சென்று-பரனருள்ளாற் பரப் பிரமபாதந்தன்னில் - பலித்திடவே பராபரத்தோ டொத்தியானும் பரம ஒளியொத்தவிதம் பண்பாய்க்கேட்டே - அலைக்கலெனச் சாபத் தை நிவிர்த்திசெய்தே - யாயிரத்திந்நூலிதுகா னென்று சொல்ல, மூலித்திடவே சாபமது நிவர்த்தியாச்சு - மூதண்ட வுபதேச முறைத் தார்பாரே. 38

பாரையாசாபத்திநிவர்த்திகேளு - பாலகனேயிந்நூலா நிவர்த்தி யாச்சு-தாரையாவறிவரையா யிரத்தின்கொச்சு - மையனே யிந்தநூ லைந்நூறுந்தாம் - சேரையா சிவநயமசிறிங் உறிங்காச் - செபிப்பாய் நீ சிங்கிலியும் ஓம்ஆமென்று மாறையாநமபவசி மறிங்கிறிங்கா மகத் தான திறங்சிறிங்மசிந வென்றேறுதோ. 39

ஓதவேபதினெண்பேர் சாபம்போச்சு - தோகோகோ சகல சித் தர் சாபம்போச்சு-தேதமறலடமவுரு நிவர்த்திசெய்தா-லென்மகனே சதங்கைகொஞ்ச நடனமாடும் - போதவேசதகோடி ரிஷிகள் சாபம் - பொய்ம்மையன் றன்மகனே நிவர்த்தியாச்சு - மாறவே மகத்தான சாப மெல்லா மாண்டதையா விந்நூலினி விர்த்தியாச்சு. 40

இந்நூல் சித்தி

மாண்டதே சாபங்கணி விர்த்தியாச்சு - மகத்தான வைந்நூறும் பலிதமாச்சு-ஆண்டரியவாதார மாறுஞ்சித்தி - யையனே யாயிரத்தில் வாதஞ்சித்தி மாண்டஒருவாதசித்தி கமனஞ்சித்தி - வாழலாம் சிதம் பரத்திற் குளிகைசித்தி - தாண்டுமெத்தண்ட ரண்டபிண்டஞ் சித்தி - சாற்றறியவட்டகன் மஞ் சித்தியாச்சே. 41

சித்தியாம்பரிபாடை யிதுவேயாகுஞ் - சிவமான வைந்நூறு மிது வேயாகும் - முத்தியாமுந்நூறுந் தீட்சைசித்தி - மூலமாங் குருநூலைப் பதுவுஞ்சித்தி, சத்தியவாமதிவெண்பா நூறுஞ்சித்தி - தனிப்பூசை விதியோரிருநூறுஞ்சித்தி - அத்தியா மைம்பதற்குண் மூப்பூசித்தி யரகாராமுப்பதக்குட் குருவைப்பாரே. 42

நூற்பெருகை

குருவானநந்தீசர் முந்நூறுஞ்சீர்க் குணமானபஞ்சகா வியமுஞ் சித்தி-பரிவாகப்பதினென் றுஞ் சித்தியாச்சு-பாங்கான காவியத்தின்

கருவாம்பீடம்-அருவான காவியத்தா தாரபீட - மாற்சுதையா யிரத் தொடங்நூறுஞ்சொச்சம் - துரிசற் சொச்சமையா பூர்வக்கியானஞ் - சொன்னேனே யாயிரத் திருநூறுமால். 43

சொன்னேனாயிரத் திருநூறதனிலையதுகளில் வைத்தியத்தைக் கைபாகத்தோடு-முன்னமூந்நூற்செந்தூரஞ் சொன்னேன் மூர்க்கமற தூற்றிலுயர் பற்பஞ்சொன்னேன்-வன்னமுள்ளவாயிரத்தைந்நூறுஞ் சொன்னேன்-வகையானவயித்தியத்தை வளமாச் சொன்னேன்-பன்னுகுண வாகடங்கள் பரிவாச் சொன்னேன்-பண்டிதர்நோயாளிகுண மறியச் சொன்னேன். 44

அறிவரியபதினெந்திற் பாவபுண்ணிய மாய்ந்துறைத்தே னென் மகனே யின்னுங்கேளு - செறிதறவீருயிரத் திருநூற்றுக்குட் சேர் மூத்தி வயித்தியத்தை முழுதும்பாரு-பறிதலிலாச் சகலவகையதீதக் கோவை-பார்த்தக்காலிதன் பெருமை பகறொண்ணாதால் இறுதலிலாப் பன்னிரண்டி நூற்றிற்சொன்னே - நிந்திரம யேந்திரமா சாலந் தாமே. 45

சாலகவிலைந்நூற்றோ டனைத்தினுக்குஞ் சாற்றபுய விந்நூலை ரிகண்டாச் சொன்னேன் - பாலபஞ்ச பட்சியைந் நூற்றிற் சொன்னேன்-பரிவான சல்லியமோ நூறுஞ்சொச்சம்-சால ஒரு தொட்டியந் தொண்ணூற்றிற் சொன்னேன் - சாற்றுமோ செழுபதி லொட்டியத் தைப்பாரு-ஆலமெனுஞ் சாலத்தின் கோவையையா - வாயிரத்தோ டைரம்ப தீரைந்தாமே. 46

ஆமேகாணதன்றொகையை என்னசொல்வேன் - னதனிலொரு மூன்றுலட்சங் காப்பதாகப் - போமேசீர்த்தியனே சொல்லக்கேளு புகழ்மருவு சாத்திரத்திற் கிலக்கமில்லை-நாமேகா ணிவ்வளவும் பார்த் துத்தேறி - நயமாகப் பொருள்படவே யுனக்குச் சொன்னேன் வாமேகாணத்திபன்வர்க்கமுத வாக்குமாநிலத்தி லாரறிவார் மவுனிக் காமே. 47

வயிரவ பூசை

ஆமையாநூற்றொருகையை யறிந்துசொல்ல வம்புவியிதொரு வரலாமோ வாகா - ஆமையாவசிமநயவ றீம்நறீமென் - றடைவாக மறீமென்று வாறுவாய்காண் ஏமையாவெண்கோணம் வளமாய்க்கீறி-யிடம்வலமா யிரேகையினுற் சூலம்போட்டு - நாமையா வெட்டெழுத் தை நன்றாய்மாறி நயமாக வயிரவனைப் பூசிப்பாயே. 48

பூசிப்பாயமுதகும்பம் வைத்துநன்றாய்-புகழ்மருவு மவுனத்தின் மதனப்பாலும் - யாசிப்பா யாயிரத்தெட்டிதழினாலே, யருச்சனைகள் செய்துகற்பூரசோதி-மாசிப்பாய் மவுனசிவஞானத்தாலே மந்திரபஞ் சாட்சாரத்தாற் றூபதீபம் - நேசிப்பாய் வயிரவனைப் பூசித்தக்கா னேராகப் பளிச்சென்று சோதிகாணே. 49

சுப்பிரமணிய தியானம்

பளிச்சென்றுசோதிஎதிர் கண்டதானாற், பயிரவனுந் தோன்று வான் பயமோவில்லை வழிச்செல்ல வேணவர மீவானாற்சூர்ப்-பகைவ

னைத்தியானஞ் செய்வாமேகேளு - அருளிச்சென்றே யவசிவநவா ஓமென்றே-பழகாவறுகோண மடைவாப் போடு-செழிக்கவே யாரெழுத்து நடுவாகாணுந் தெளிவாகவிரேகையோ ராறும்பேரடே. 50

பூசை

போடிரேகையிற் சரவணபவாவென்றே புகழாகவறு கோணத்துள்ளேவிந்து-வீடுமிருத்தம் மிரண்டுவாயினன்கு - மிளர்வீர வாகினுடைப் பீசங்காணும்-ஆடையாநால்வாயிற் பீசஞ் - சொல்வேநரீம் ஸ்ரீரீம் கிரீமடைவாப்போடு-மூடயா ஓங்கார வட்டங்காணு-மோகோகோவறுமுகவன் றியானமாச்சே. 51

மவுன பூசை

தியானமாந் தெரிசனத்தின் பூசைகேளு - திறமான வைத்துவையாமவுனசித்தி - கியானமாமதனப்பான் மதனசோதி கிருபையுடன் மவுனமலரார்ச்சிப்பார்பார் - தயாநிதியாஞ் சுப்ரமணியன்பூசையாச்சுதான் பிரத்தியக்கமாய் மவுனன் சொல்வான்-அவாவருத்தே மெஞ்ஞான மவுநபூசையான் கண்ணேனிப் பூசைநலமா வின்றே. 52

இப்பூசையார் செய்வார் மவுனிதுன்ப-வின்பமிலா வேதாந்தி யோகிசெய்வார்-இப்பூசை சித்தர் ஞானியர்கள் செய்வாரொழிற் துலாராசி எடுத்தவர்கள் செய்வார் அப்பூசைதனை யான் கண்டுனக்குச் சொன்னேன்-னம்புவியிலெவர் செய்வார்மவுன ஞானம் - தைப்பூசை சொன்னேன் மூன்றுங்காண்டத்துந் - தாரணியிலாரறிவா ரிந்நூல் பாரே. 53

பாரான சித்தரடையாளஞ் சொல்வேன்-பரனருளான் மனிதர்களிலொருவராவார் - தாரானதுலாராசி பூர்வஞானந்தான் றொடர்ந்தவனி மிசைத்தோன்றிமேலும் வீறுனவிட்ட குறைதொட்டநேர்மை விளங்கவேலபித்தக காற்சித்தியாகும்-ஆறுன பிராணமயவிந்துவாலே யாச்சுதையா மாயையிலே மனிதர்வாழ்வே. 54

மனிதருய்ப்பிறந்ததினுலாவதென்ன மகத்தான துலாராசியறியவேண்டும்-செனித்தக்காற் சடமழியாதிருக்க வேண்டுஞ் - சடத்திலுள்ள பொருளெல்லாங் காணவேண்டும்-கனிட்டனுக்காயமது பெலக்கவேண்டுங் கருவி கரணாதிகளைக் காணவேண்டும் சினத்தொழிந்து துலாராசியடுத்த கற்பஞ்சிவயோக மவுனத்திலிருந்து தேரே. 55

தேறவேசொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு - தெளிவாக வாதாரமாறுங்கண்டு மாறவே வாலநிலை ஒடுக்கங்கண்டு மவுனசிவயோகத்திற் சமாதிகண்டு-வீறவே மெஞ்ஞான தீட்சைகண்டு மேதக்கபூருவத்தின் பூசைகண்டு-ஆரவேயண்டாண்டா பிண்டங்கண்டே யாகாா செகற்குருவை யறிந்துகாணே. 56

செகற்குருவைக் காணவழி சொல்லக்கேளு - தீமைமிகு பொய் களவுசாமித் துரோகம் வகுத்தகொலை காமம் வஞ்சனைகள் பாவம் வழுத்தறிய வாணங்களற்றுப்போனல் அகப்பேய் போய் நீ நினைத்த

படியே யாகுமன்றன்றோ சமாதிதனிற்கற்பங்கொண்டால் விகிர்தகுரு
மெஞ்ஞானமவுநமாகுமேலாந கற்பமுண்ணக் கருவைக்கேளே. 57

கேளையாகாயமது வச்சிரமாகுங்-கிருபையுடன் வல்லாரைக் கற்
பங்கொண்டால்-ஆளையா மண்டலத்தைச் சாவுபோச்சு தறைவரிய
சட்டைதள்ளிப் பூர்வமாச்சு - ஏலையாசிவசத்திதேகமாச்சு தெப்போ
தும்வச்சிரமா யிருக்கும்பாரு சோளேதுவாராது நான்சொல் வாக்கி
யங் கொண்டவரே மெய்ஞ்ஞான குணமுள்ளோனே. 58

வல்லாரைக் கற்பகம்

குணமுள்ள வல்லாரைக்கற்பஞ் சொல்வேன்-குருவான சத்தி
யுப்புச் சிவத்தினுப்பு-மணமுள்ள பீங்கானிற் போட்டுமைந்தா-மகத்
தான சுண்ணத்திற் பலந்தான்போடு அணியுள்ள வைம்மூல மைங்கா
யந்தா-மப்பவோர்பஞ்சீகரண தீட்சையுப்பு-கணியுள்ள நான்கையுமே
கூத்தி-நன்றாகவிரவினிற் றன்பனியில்வையே. 59

வையையாவிரவிதனிற் றண்பனியில் வைக்க மகத்தான செய
நீருமாகுமாகும் - கையையாவதிற் பட்டாலற்றுப்போகுங் - சுத்தூரி
வன்னம்போ விருக்கும்பாரு செய்யையாசீசாவிற் பதனம்பண்ணிச்
செயமான செயநீர்ச்சரி எடையாக் கூட்டிக்கொள்ளே. 60

வாலை பூசை

கொள்ளையா விரண்டலையும் பீங்கான்றன்னிற் குணமாகச்
சொன்னபடி கொஞ்சம்போடு நள்ளையாரவிதனிலே நிமிடம் வைத்தா
ஞதாந்தவிலேகியம்போ விருக்குப்பாரு-பள்ளையா மகிமைநிறை குரு
வின்பாகம் - பதமாகவெடுத்தேநீ தேவிபூசை - வள்ளலையாவாலை
எனும் வாமப்பெண்ணை மனதார நினைத்து நீதியானிப்பாயே. 61

தியானித்தாயாகின் மெஞ்ஞானந்தோன்றுங் - திருவுடையவாலை
பெண்ணெதிரே நிற்பாள்-தயாபரியாமலை கௌரி - சூலிசீலிசாம்ப
வியந்தபரி பஞ்சாட்சரீ கௌமாரி-உயர்உறவேவல்லாரைக் கற்பமெற்
கின்றுன்னு பொருடறுமாறுவாமீவாய் காண்கியானத் தோடிருந்
துலகிற் சீவித்தம்மடிகேல் சிவானந்தமுறக் கடாட்சிப்பாயே. 62

ஆவென்றசத்தமது கேட்டதாஞ லப்பொழுதே ஏனென்றுவரு
வாள்பாரு-ஆவென்ற சத்தத்தா நீயாரென்பா ளப்பனேயகத்தி யன்
றன் சீடனென்பாய்-ஓவென்ற சத்தமிட்டு முத்தமிட்டு யோண்மை
முகமலர்ந்துபதேசஞ் செய்தாள்வாள் - நாவென்ற சற்குருவை நாவா
ரத்தா-ஞதாந்தசிரோமணியைப் பூசிப்பாயே. 63

பூசிப்பாய்சமாதிதனில் யோசத்தற்றுப் புகலிலேகியமோர் பண
வெடைதான் கொண்டால் - மூசிப்பாய் லகிரியையாய் நென்ன சொல்
வேன்-மொழியவரிதைந்து நாளளவும்போதை யாசிப்பாயண்டரண்ட
வாசிகொண்டே யங்கென்று குப்பித்தாலுயரத் தூக்கும் - மாசரவே
மலசலந்தான் கிரண்டுபோகுமைந்தனே விந்துவையுங் கட்டும்பாரே.

பாரையாமண்டலந்தான் கொண்டாயானாற்-பாலகனேபசிபோகு மதனமாகும் - பாரையாவாசியோ ஒடுங்கிப்போகும், பசாரியபாரை வாயிலடைக்குமாங்கே-ஆரையாவறுசுவையுண்டியில் வெறுப்பாமதார மாறுமன்றேசித்தியாகும் - தேரையா வல்லாரை வருடங்கொண்டால் சீராகவதன்பெறுமை செப்பக்கேளே. 65

கேளாய்நீயென்னசொல்வேன் பூர்வஞான-கேசரத்தின் மேலறை தான் றிறக்கும்பாரு, மாளாய்நீ மண்டலத்துக் கொவ்வோர்சட்டை-மைந்தனேயுரியுமந்தக் கற்பத்தாலே-வாளநீமதனப் பாறினங்கொண் டேபார்-வண்பசுவின்பாலேதான் மயங்கவேண்டாம், கோளிறுண் ணூற்றுறுசட்டை தள்ளுமெய்யாக் - கூறுதொகை யாயிரமா முருவங் காணே. 66

காணப்பாதேகத்திற் சூடுகொண்டாற்-கண்மணியே கண்டவுட னயச்செந்தூரம், மாணச்செந்தூரமெடை பணமாக்கொண்டு - மைந்தனே செந்தேனி லடைவாயுட்கொள், நாணிப்போஞ் சடத்திலுள்ள நோய்களெல்லா - நவிலரியசெயகற்ப மகிமையாலே - வீணப்பா வலையாதே யாருஞ்சொல்லார் - வெளியாகச் சொல்லிவிட்டே னுண்மை தேறே. 67

தேறியந்தவல்லாரைக் குருகற்பத்தைச் - சீராக முறையறிந்து செய்வாயானால், வீறியைந்தபயன்பயக்கும் பாரதினானே-மெய்ம்மை யாச்சொன்னேனையா குருவினானே, மாறிலிந்த முறையதனைச்செய்து பார்த்தேன் - மாசற்ற குருவழியிற் பலிக்குங்கண்டாய், ஆற்றிவார் கைபாகஞ்செய்யகர்த்தா - னறிந்துசெய வின்னமொரு நூல்பாராதே.

இன்னுமொருசெய்திதனைச் சொல்லக்கேளு - வெழிலானகற்பத் தையுண்ணும்போது பன்னுகின்றகாற்று வெயிலாகாவோட்டம்-படர் நடைசத்தித்த லிவையாகாபொய்ம்மை, துன்னுமொழி கொலைகளவு மாகாவெண்ணெய் - சுண்ணும்பு கடுகுபுளி யுள்ளியாகாத னனிறிகா கொம்மைமுலைமடவார்தங்கட் சையோகமதனைநீ தள்ளுவாயே. 69

தள்ளையாகள்ளுகெஞ்சா விறைச்சிமச்சந்-தன்னோடு புகையிலையு முப்புந்தள்ளு, மெள்ளவே கடுங்கோப மதனைத்தள்ளு - விரிகடல் சூழ்புவிவாழ்வை யொருங்கேதள்ளு, கொள்ளையாவிடய வாசனையிற் செல்லுங் குணமில்லாமனப்பேயை யதிற்செல்லாதோர், விள்ளரிய வேதாந்தத் திருக்கின்மாயை - வெருண்டோடும் பூரணத்தி னமுத முண்ணே. 70

யோகநித்திரை

அமுதமிழியோகமது செய்யவெண்ணி லப்பனேகானிட்டிப்படுத் துக்கொண்டு, மமதையிலாதிடக்கையை முடிமேல்வைத்து - வழுத்து புராணத்தோர் சுழுமுனையைமேவி சமரசமாவாசியைநீ யிழுத்துக் கொண்டு சமர்த்தாகத்தேசரத்தின் மனதைவைத்தே, அமைதியொடு பராபரத்தைத் தரிசித்தேதா-னையனேலலாடத்திற்றூங்குவாயே. 71

தூங்குவாயிம்முறையேதூங்குவாயேற் - றுவாதசாங்கத்தன்றே சிறந்தேயாடும், வாங்கவென்றுன் மாநிலத்தின் மனிதரையாவ கைய தனைத்தெரியாமன் மாண்டார்கோடி, வாங்குதிரைக் கடற்புவியின் மனிதரென்று-மாளாமலிருக்கவன்றே சொன்னேன்பாரு, எங்கிநின் றலையாமலிருந்துமைந்தா-வென்றனைப்போற்கோடியுகமிருந்துதேதே.

பத்தியம்

தேறவென்றுற்சறபத்தைச் சீராக்கொள்ளு-தியங்காதேயின்னு மொருசெய்திகேளு-பாறவென்றுற் பத்திரமாப்பண்ணு-பழியில்திரி கடுகுதிரி பலாதியோமம், வீறுபெறுசீரகமொண்கிராம்புபத்திரி சீர்ச் சாதிக்காய்நல் புளியாரையோடு, நாறுசிறுகீரைசிறு பயறோடையா, நலமாகக்கட்டியதோ ருப்புமாமே. 73

வெண்சாரக்கற்பம்

ஆகுமேநற்கொறுக்கை புளிமற்றைய-வறைவரியகற்பூர சிலையிற் சுன்னம், வாகானவண்டக் கல்லின்றன்சுன்ன - மகத்தானகனறுரை தங்கச்சுன்னம் - சேகாகுமொருபொழுதே யன்னங் கொண்டாற் - றேகமதுசட்டைகளித் திகழும்பாரு பாகமாவெண்சாரைக் கற்பஞ் சொன்னேன் பகரரியசித்தர்கட்குக் கருவிதாச்சே. 74

ஆச்சப்பா வின்னுமொரு கற்பஞ்சொல்வே னண்டபகிரண்ட மதையிடித்துக்கொண்டு, கூச்சமில்லாதிடித்ததிலே தண்ணீர்விட்டுக்- குறைவரவேபிழிசாறு நாழிகொண்டு, ஆச்சியமோர்படி கூடவிட்டுப் பின்ன-ரடுப்பேற்றிசதனையோர் சாமமட்டும், காச்சப்பா மெழுகுபத மாகும்போது-கனிவாகக்குருசெயநீர்ப் பாகங்கேளே. 75

காயாதிகற்பம்

கேளையாவதையாற்றி யெடுத்துப்பாரு - கேசரத்தின் காயாதி கற்பமாகும், கோளொன்றும்வாராது குருவைப்போற்றிக் - குருசெய நீர் ஒருபலந்தா னதனில்விட்டு, வாளிரவிதனிச்சாமங் காயவைக்கின்- வண்மைசேர்மெழுகுபத மாகுங்கண்டாய், தாளுறவிம் முறையதனை முடித்தேயேகாட்-சரமதனுற் றியானித்துப் பூசைசெய்யே. 76

மேன்மூலசுத்தி

செய்யப்பாபராபாத்தைத் தியானபூசை-செய்துநீ முடித்தபின்பு செப்பக்கேளு-ஐபனே சூரியோதயத்திலேதா னடைவாகப் பெருவிர லிற் றடவிக்கொண்டு - உய்யையாவுண்ணாக்கிற் புரளவேற்றி - யம் மென்றுவாசியைநீ கும்பித்தாக்கால் கைப்பாகவியன்றகப் பொருங்கே யல்லாங்-கழன்றுவிடு மின்னுமொரு சுத்திகேளே. 77

கீழ்மூலசுத்தி

சுத்திசெயமூலத்தின் கற்பஞ்சொல்வேன் - றுகளிலாக்கற்பமது சூட்சாசூட்சம், பத்திமையாச்செய்யவொரு செங்கற்றுழைப் - பகா யறிசேரற்றோடே குருவைச்சேர்த்தே - அத்தையொரு சீலையிலே

முடிந்துகொண்டே-படைவாகப் பிழிந்தக்காலிழியுஞ்சாறு, சித்தித
ருங்குருசெயநீர் கூடவிட்டுத்-தீயேற்றியோர்சாம மெரித்திடாயே.

எரித்திடுவாய் மெழுகுபத மாகுமப்போ-திறக்கிவைத்தென் மக
னே யின்னுங்கேளு, புளியற்றசுத்தசல மதனில்வார்த்துட் புலத்
தியனேயிரவிதனிற் காயவைக்கின், அரக்கதுபோற் செம்மை நிறமா
குமையா - வையமதைச்சுத்திசெயு மிதைப்போ லுண்டோ பருத்த
தனமுடைய மூலிகளைப்பூசை - பண்ணிசெயநீர்மகிமை யறையக்
கேளே. 79

அறையக்கே ளென்னிடத்தின் புள்ளசீட - வநர்மிவிரலதினாலே
தோய்த்துக்கொண்டு பறியுமப்பா வுண்ணுக்கிற் புராளத்தேய்க்கிற்
பாழானகபமெல்லாங் கழன்றுபோகும் - முறைப்படிசெய்மூலத்தின்
கற்பத்தாலே-முடிந்ததே காயசுத்தியாகுங்காணே - மறப்பிலாதடிமூ
லஞ்சுத்தியாக - மைந்தனேயந்திசந்தி நாட்டம்பாரே. 80

நாட்டமையாகண்ணோட்டம் பார்த்தாயானா-னலமான சுழுமுனை
யில் வாயில்காணும் - ஆட்டமையா வவ்வாயிறக்கும்பாருவமுதசெங்
கையங்கிருந் திடைவாய்ப்பாயும்-வாட்டமையாவமு தமதைக்கொண்
டாயானால் - வாழலாங் கோடானகோடிகாலம், பாட்டமையா பாவி
கட்குச் சொல்லவில்லை-பாலகனேயுன்றனுக்குப் பாவித்தேனே. 81

பாவித்தேனின்னமொரு கருவைக்கேளு-பற்பினியினண்டமை
யாவைஞ்சாய்வைப்பூ - ஆவித்துமறிவீர்க ளண்டைக்கூறு - டையிர
ண்டுபத்து மனையைஞ்சுங்கூட்டி, வாவித்துப்பதினைந்து மெடுத்துக்
கொண்டு - வளமாகக்கல்லுரலிலுலக்கைநாட்டி - எவித்தேயிருப்புலக்
கையதனாலையா - விடித்திடுவாயிருசாமமின்னுங்கேளே. 82

கேளையா வென்மகனேயறியச்சொல்வேன் - கெவுன மென்றரச
கெவுனக் குளிகையையா - ஆளையாகத்தனையுமாவதாக்கி - யையனே
சுத்தசலந்தன்னிலிட்டு - காளையாவலக்கையாற் கலக்கிமைந்தா கண்ம
ணியேதெளியவைப்பாய் சாமமட்டும் - பாளையாமவிதமாங்கெவுன
வித்தை-பாலகனேபரிட்சைதனை யின்னுங்கேளே. 83

இன்னங்கேளினமறிந்துசொல்வேனையா - வெடுத்தமுறை தப்
பாதுகுருவின்வாங்கே அன்னங்கேளவிமூலப்பழக்கத்தாலே - யைய
னேகல்வத்திற்புளியைப்போட்ட, இன்னங்கேள் சொன்னகுருசெய
நீர்விட்டே-யெழிலாக விருசாமமெழுகாலாட்டி, அன்னங்கேளண்ட
மதினிதானமாக-வப்பவேகெவுனத்திற் குளிகைபாரே. 84

பாரப்பாகுகையெடுத்து ரவியில்வைப்பாய் - பாலகனே பன்னி
ரண்டு சாமங்காய்ந்தால்-வோரப்பாகுகை யெடுத்துக் கையால்தட்ட
வெண்கலத்தின்சத்தமையா வென்னசொல்வேன் - ஆரப்பாலறிவார்

களண்டவித்தை-யாடலாமிந்தவித்தை யநேகங்கோடி, சீரப்பா முன்சொன்னதெளிவைக்கொண்டு-திறமாகத்தீ யெரிப்பாய்சாமந்தானே.

காயாதிச்சுன்னம்

சாமமட்டுமிக்குருவைக் காயவைத்துச் - சமர்த்தான கேசரத்திற்றீயைப்போட்டு, காமேவுகறப்பு வன்னம்போலேகாணுங் - கருக்குருவாஞ்சுன்ன மதிற்பலந்தான்போட்டே-ஆமென்றபற்பமினி முதல்வைபிண்ட - மையனே யிக்கருவிலண்டம்போகிட்டோ மென்றயோர்கோதிதாறு கொடுத்ததான் லோகோகோவிறக்கி வைத்தெடுத்திடாயே. 86

எடுத்துப்பாரண்டமது சிவந்துகாணு - மென்மகனே குருசெயநீரதனிற்போகிட்டுடுத்துப்பாரோர்சாம மாறவிட்டே - யூமையென்றகுகைதனிலேயண்டம்வைத்தே - அடுத்துப்பார் மெழுகினுற்கந்துமூடி - யையனேகெசபுடத்தி லடைவாப்போடு, மடுத்துப்பார்மகத்தானபுடத்தினிறு-மைந்தனேகாயாதிசுன்னந்தானே. 87

தானனகாயமஃதாதி-தருவானசுன்னங்கே சரத்தின்சுன்னம் - கானனகடையில் விற்குஞ்சரக்கெல்லாந்தான் கட்டுமையா விச்சுன்னக் குருவினாலே - மீனனசுன்னமதைப் பதனம்பண்ணுவேதாந்தசுந்தரமே பின்னுங்கேளு - ஆனனமம்பிகையாம் வாலைப்பெண்ணை-யர்ச்சித்துப்பூசித்துத் தெரிசிப்பாயே. 88

தெரிசிப்பாய்தேனமுதஞ் சொரியுமாதைத் - தேவர்முனிவரர்துதிசெய் தேத்துமாதை - அருசிப்பாயண்ட சராசரத்திற் சுன்னமாச்சுதையாவின்னுமொரு கருவைக்கேளு பரிசிப்பாய் பாரபரத்தின்முப்பூச்சுன்னம் பரிவானசுன்னங்காயாதிசுன்னம் - முரிசிப்பாய் முச்சுநனம்பலந்தான்கொண்டு - முன்சொன்ன மூதண்டதயிலங்கேளே.

கருத்தயிலம்

கேளேநியைஞ்சுவைப்புந் திங்களொன்று - கேசரத்தின்பச்சோந்திபச்சைப்பாம்பு - ஆவேநிஞெண்டோடுபச்சைநாபி - யன்பாகவாத்தைக்கண் கோட்டான்பிச்சி-தேளேநிதேவாங்குக் கண்ணும்பிச்சுந்தேசியுடையிரத்தமப்பா பிச்சுமாகும்-மாளே நிமிட்டவளை பிச்சுங்கண்ணு மகத்தானதேரையையா பச்சையாமே. 90

ஆமையாசெய்யானு மெய்யாம்வித்தை - யருநட்டுவாக்காலி குழிவேழத்தோ - டேமையாவீம் புலிக்கருநாய்மண்டை - யியமஞ்செவ்வாலாணையுடும்பின்பிச்சு - காமையாகரும் பூனைக்கண்ணினோடு - கருவானஞெண்டோடு கபாலவோடு மேன்மையாவழிமறித்தான்பிச்சுங்கண்ணும் வேதாந்தவிச்சுளியின் பிச்சுமாமே: 91

ஆமென்றசெந்தேளுங் கருந்தேளாமை - யையசெங்குளவிகருங்குளவியோடு-தேகமேகருங்குளவி கண்ஞெண்டோடு - தெளிவானசுழல்கண்டு கருவண்டோடு-மாமேவுபுனுகோடு பிள்ளைப்பூச்சி மகத்தானநாகத்தின்விடம்பிச்சோடே - ஏமென்றவிந்திர கோபந்தோடைய-வேறுதொகை முப்பத்திரண்டாமன்றே. 92

ஆமேகாண்சுந்தரமே யின்னுங்கேளு - வையனே யழிஞ்சிவிரை
நாழியப்பா-மாமேவுமதனப் பூமத்தம்வித்து-மகத்தான மருப்பியானை
வணங்கிவேரும் காமேவுகாஞ்சொரியின் வேருங்கூட்டி - கண்மணியே
கஞ்சாவின் வித்துங்கூட்டி வேமேதான் வெண்குன்றிக் கருங்குன்
றிக்கு-விளங்கியவேர் பருப்பாகு மின்னங்கேளே. 93

கேளையா சாதிக்காய் சாதிபத்திரி - கேடிலிலவங்கப்பூ லவங்கப்
பட்டை-கோளறுசீர்க் கத்தூரிமஞ்சள்சாருங் - கூறரிய முறையப்பா
பதினைஞ்சாகும்-ஏலவேயிவையனைத்தும் ரவியிற்காயி - னென்மகனே
மெத்தநன் றினிமேற்கேளு-கோளையா வலியகல் லுரலிற்போட்டுக் -
குற்றுவா யிருப்புலக்கை யதனாற்றானே. 94

தானென்ற விருப்புலக்கை கொண்டுகுற்றச்-சாற்றரிய குருசெய
நீ ரதனில்விட்டுக்-கானான வைம்மூலங்கூடச்சேர்த்துக்-கனிவாக விஞ்
சுளியைப் பண்பாய்ச்சேரு - தேனான சஞ்சரியாய்க் கருவாய்க்குத்து
தேற்றமிக வேண்டுமென்று தாயைப்போற்றிக் கோனான பிசின்போ
லே வரும்பாரன்பாய்-பேய்மகனே யலையாதே பின்னுங்கேளே. 95

இன்னுமையாசொல்லுகிறேன் கனிவாய்க்கேளு-வியம்பரியசால
மெண்ணூற்றுறுகோவை - அன்னமையா விவைக்கெல்லாஞ் சித்து
வித்தை - யாடலாமித்தயிலத் தநேகம்வித்தை கனனமையா கலியுகத்
துச்சித்துவித்தை - கண்மூடிவிழிக்குமுன்னே யனேகவித்தை - இன்
னம் வெகுவித்தையையா விநோதவித்தை - என்னசொல்வே னட்ட
கன்ம வித்தையாமே. 96

ஆமேதா னறுபத்துநான்குசித்து - மாடலா மித் தயிலத்தாலே
பாரு சாமேமுன்சொன்ன வைஞ்சாநிதங்கள் - சாற்றரிய தயிலத்திற்
பிசறிப்போட்டு - வாமேவிகம்பதினாற் சுழற்றுவாய்நீ மகத்தான பிசி
னெல்லாந் தயிலமாகும் - கோமேவு குழிவெட்டிக் கலசம்வைத்துக்
குழித்தயில மிறக்கிடுவாய் குணமாய்த்தானே. 97

தானென்ற ஒருமுழமாய்க் குழிதான்வெட்டித்-தகைமைபெறு
புதுக்கலசம் புதைத்திடாய்நீ-பானென்ற கருத்தயிலப் பாண்டந்தன்
னைப்-பாலகனே கலசத்தின்மேலே வைப்பாய் - ஆனென்ற பாண்டத்
துத் துவாரமிட்டே - யாரணியி விட்டவெரு முட்டைகொண்டே -
ஏனென்று நீயெரியாய் முட்டையாலே - யிறங்குமையா கலசத்திற்
தயிலந்தானே. 98

இறங்குகின்ற தயிலத்தை எடுத்துப்பாரு - வென்ன சொல்வே
னதினுடைய வன்னமையா - கறங்குகின்ற வன்னந்தான் கருப்பதா
கும்-கண்மணியே சீசாவிற் பதனம்பண்ணு - நிறம்புகின்ற சவ்வாது
புனுகுவச-நிகழ்த்தரிய கத்தூரி மூன்றின்வாசம் - பிறங்குகின்ற வாச
மதைப் புகட்டிநீயும் பேசரிய வாலையைநீ பூசைபண்ணே. 99

பண்ணையா வெண்ணூறுசாலவித்தை - பலிதமையா வித்தனையுந் தொட்டேயாடாய்-அண்ணையா வாரிரண்டு நூறுசால மையனே யித்தயிலங் கொண்டேநன்று மண்ணையா யிரவிலக்கப் பெருநூல்பீட - மகத்தான வித்தயிலத் தொட்டேயாடு-விண்ணையா வினோதவகையிரு நூறுமல் விவேகமுள்ளபாலகனே யாடுவாயே. 100

ஆடுவாரகத்தினன்றான் சொன்னவாக்ய - மையனே யித்தயிலப் பெருமைதன்னைப்-பாடுவார்பதினெண்பேர் நூல்கடோறும்-பாலகனே யித்தயிலங் கொண்டுசாடு சாடுவாய் சகலசித்தர் நூல்கட் கெல்லாஞ்-சற்குருவா யிந்நூலைந்நூறுமாமற்-றீடுபடவெந்நூலு மிந்நூலெவ்வா-விந்நூன்மூன்றாங்காண்டம் பூர்ணமென்றே. 101

மூன்றாங்காண்டம் - முற்றிற்று.

ஆக காண்டம் 3-க்கு விருத்தம்-301.

நாலாங்காண்டம்

பூரணமாம்பரிபாடை நாலாங்காண்டம் புகழ்பெரிய பனிமலைநற் றவஞ்செய்தின்ற - வாரணவுகொய்மைமூலை மங்கையற்கு வழுத்தினு ளன்புடனேயானு மாதிகாரணமாங்கருக்க ளெல்லாங்கண்டு தேறிக் கருக்குருவிந்நூல்கவி யைந்நூறுமைய சீரணமாப் போகாமற் சித்தர் கட்குச்-செப்பினேனிதற்குச் செவ்வேள்காப்பாமே. 1

செயமாகச்சொல்லிவைத்தே னிரண்டாங்காண்டஞ் - சீராகமுப் பூவின் கருவுங்காணும் வயமாக மறைத்தகருக் குருவுந்தோன்றும் - வசனித்தே னைஞ்சாங்காண்டம் மறைப்பாச்-சுயமாகவுந்தக மஃதப்பே யாகுந் - துகளறுசீர் தீட்சை விதியைஞ்சாங் காண்டம் நயமான சரக்கி னது குணங்கூறெல்லா-நானறிந்தபடிசொன்னே நலமாய்த்தானே. 2

தானென்ற கைபாகஞ்செய்பாகந்தான் - தப்பிதங்களில்லாம லைஞ் சாங் காண்டம்-வாவென்றபூவெடுக்குந் தீட்சைமார்க்கம்-வகைதெரியா மூடருக்குத் தெரியச் சொன்னேன் - தேனதனைப் பொழிந்தாற் போற் கருக்களெல்லாந் திறமான மூக்கருவா மண்டக்கூறே-யானென் றுளை காட்டு மைஞ்சாங்காண்ட - மாவலினுற் சோதியிலே யடங்கு வாயே. 3

நாகவிந்து அண்டபிண்டம்

வாரானவகாரமது விந்துமாச்சு - வகையான வுகாரமது நாத மாச்சு போரான ஒகாரமதுபிண்டமாச்சு - பேரொளியாம் பராபரத்தி லெடுத்த உறு - ஊராணசிவ செந்துபரத்தின்கூறு - வுதித்துநின்ற நாதவிந்து சத்திகூறு-ஆறானவிண்டவிந் தண்டக்கூறு - வாச்சுதுபார் மூன்றாலே யைந்நூறுச்சே 4

ஆச்சுதுபாகாரமுகாரம்பிரண்டு - மறைவரிய ஒகாரமொடு மூன் றேமூலம்-பேச்சிதுபார் பேசாதமூலமாச்சு - பேரான பூமையென்றவு

17174

யிருமாச்சு-காச்சுதுபார் கருக்குருவாம் பிண்டமாச்சு-கருவுக்குள்முத மென்ற சலந்தானுச்சு-வாச்சுபாரமுதமென்ற பனிநீராச்சு-மகத்தான சுத்தசல மதற்குப்பேரே. 5

அருகசலரசமதுதான் விந்துமாச்சு - தறைவரியநாதங்கா யிலையு மாச்சு-பதியானவதுவதுவாம் விந்துமாச்சு - பரம்பொருளே றத்தை யாவமுதகங்கை-அதுவானவிதுவதுவாந்தேசிநீரு-மதிலுதித்தவமுரி யது சுத்ததீர்த்தம்-அதுவானபசியதுதான் சோதியாகி - யதையறிய வேண்டினேந்தாங்காண்டம்பாரே. 6

பாரேதுசீரேதுபதிதானேது-பருதிஎன்றாவிமதியுங் கூடுநாளிற் சீரேதுநீர்தானே துருவமேது - செய்ததவப் பயனதினுற் சென்மக் கூறும்-ஆரேதுவாமேதுசுகிர்தமேதா-லறிவரியகருவியினுல் வளப்பக் கூறு - காரேதோவேரேதுபுளிதானேயா - கடைந்தெடுத்திரு வாணி யாமே. 7

ஐம்மூலமும் ஐங்காயம்

ஆணியென்றுலாணியது வானேக்கொண்டே - யறுக்கலாமதின் கதிவைமனதினுலே - ஏணியென்றுரேணியக்கேறெரப்ப - வெழிங்கு வங்கிருந்தாரே துருவங்கண்டு பாணியென்றுற் பாணியினுலூன்றிக் கொண்டு-பராபரமாமைம்மூல மைஞ்சுகாயம்-வேணியென்றுல் வேணி யன்றோ துங்கவேணி-வேதாந்தமதனில்விளே யாடும்பாரே. 8

ஆடுவார்யமுனேயென்ற வமுததீர்த்த - மண்டலத்தில் கண்டமது சுத்ததீர்க்கம்-பாடுவார்சலமதனிற் சங்கையாவும் - பாபூசைகுருபூசை செய்தேநிற்பார் - நாடுவார்நாதாந்த சத்திகொண்டு - நல்லபனிநீரை யன்றோதெளியவைப்பார் - தேடுவாரில்லையதை யறிவினுலே - தெளி வானவுப்பெடுத்து முப்பூவாக்கே. 9

கல்லுப்பு

முப்பூவா முப்பதனிற் றப்போவில்லே மூக்கருவா மக்கருவைக் கண்டுதேறு-சப்பானகப்பதுவுங் கவுசிபோக்கிச்-சாரனேக்குட் கெவுன மதாக்குப்பிக்கேற்றி-அப்பான கொப்பாதுபொன் மணிகளாக்கி-யம்பு சரந்தொடுத்தாறபோணுணியேற்றி-ஒப்பான கப்பரைகொண் டடுப்பி லேற்றி-யோர்பத்துச்சாரவத்து யுப்பதாச்சே. 10

ஆச்சுதேயாகரச வுப்பதாச்சு - தறிவாலே யவமைவெல்வ யாரா லாகும்-கோச்சுதே தொடுத்ததுவும் படுத்துப்போச்சு-துரியமென்ற வுருவமது துரும்பதாச்சு - தூச்சுதே துரும்பதுவுந் தூணிதாச்சு தொடுத்தசர மண்டலந்தா னேறலாச்சு - காச்சுதேகருவாகி யுருவு மாகிக் காய்கனியாயுறபவித்த கல்லுப்பாச்சே. 11

கல்லானகல்லதுவும் வெல்லமாட்டார் - கருவானவுருவதுவுஞ் சொல்லமாட்டார்-வில்லானவில்லதுவே தொடுக்கமாட்டார் - விற்பிடிக் குஞ் சாயலைதைக் காட்டமாட்டார் - இல்லானவில்லதுவு நல்லவீடே- யில்லமென்றுசொல்லதுவே நிறுத்தமாட்டார், அயலானபுல்லதுவே யண்டநீரா - மப்பூவிலம்பனிநீரடைவுகேளே. 12

அடைவானடைவதுவா மண்டந்தானு - மதிலிருந்து விந்துவைநீ யெடுத்துக்கொண்டு - கடையர்ன சத்துருவா மந்நீரோடு - கருவான ஒட்டினுடைச்சவ்வுபோக்கி-நடையான நாதமதைக் கூடச்சேர்த்து - நாட்டிவாய்கல்லுரலி னுட்டக்கேளு அடைவானவச்சிரமா மூலக்கை கொண்டே யண்டத்தின்மேலோட்டை வலுக்கக்குத்தே. 13

குத்துவாயிருப்புலக்கை யதனைக்கொண்டு - குமுறவே யிடித்ததனைத்தூள தாக்கி-அத்துவாய்மாச்சேரக் குத்துக்குத்தே-யதினுடைய வீரமெல்லாம் போகக்குத்து-தத்துவாய் தங்கமென்ற மாவெடுத்துத்-தாயானமயேஸ்வரியைப் பூசைபண்ணு - வத்துவாமாதாவே நாதரூபி-மாதேவிஎன்றெண்ணி வாழ்த்துவாயே. 14

எண்ணவேபுருவத்தி லமுதவாழ்வே-எங்கள்குலம் விளங்கவந்த மங்கைப்பெண்ணே-கண்ணவேசொரூபவண்ட ரூப்பபெண்ணே, கருவதனி லுருவுதித்த கன்னிப்பெண்ணே, அண்ணவே யமுதத்தில் வாழும்பெண்ணே-யண்டத்திற்குடியிருக்கு மாதிப்பெண்ணே-சொன்னமொழிதவறாத சொந்தப்பெண்ணே - சொற்பெரிய வகத்தியன்றன் வாழ்வேயம்மே. 15

வாழவேவேண்டுமென்றுலையவிந்த - மாவதனிற் பணவெடைதானெடுத்துக்கொண்டே - ஆழவேயாதிவிந்த முதந்தன்னி லேயநேயிக் கருவையடைவாப்போடு காழவேசலம்போலே யிருந்தவிந்து கன்னியாநாதவிந்து கலந்ததானால்-சாழவேசலநிதியாஞ் சமுத்ர தீர்த்தஞ்-சங்கையிலாப் பாலமுதத் தெளிவதாச்சே. 16

சுத்தசலம்

தெளிவானபாலமுதம்பனிநீராச்சு-தெவிட்டாதசுத்தசலமிதுவேயாச்சு-அளியானவாறுச்சு பாலாறுச்சு - தாயிரத்தெட்டண்டமட்டும் பாயலாச்சு - குளியானதெளிவாச்சு தறிவுமாச்சு, கோடானகோடி சித்தரதீதமாச்சு-வளியானவளியாச்சுபாறையாச்சு-மகத்தானதேசிநீரென்றும்பேரே. 17

தேசிநீர்-ஊசிநீர்

போனதேசிநீர் குருவைக்கொண்டு - பேறுகத் தெளியவைத்த வூசிநீர்தான் ஊரானவூசிநீர் மூன்றுஞ்சுத்தி - யுடன்சேர்ந்த காசிநீர் கருவைக்கேளு, காரானகருவதுதான் காசிநீரே, காசியென்றசலநிதியாம் யமுனைத்தீர்த்தம், தூரானதுங்கபத்ரி விருத்தகங்கை துவருமென்ற சரஸ்வதியின் றீர்த்தமாமே. 18

தீர்த்தமாமுயர்துங்கவேணிவாணி-திறமானநர்ம்மதையாந் தூயகன்னி, ஆர்த்தமாம்பற்பந்தி யென்றும்பேர்மற் - றறைவரிய குமரியென்று மிதற்கும்பேர்சீ * சார்த்தவெண்சங்கநதி யென்றும்பேராஞ்-சாற்றுசரவணப்பொய்கை யென்றும்பேராம்-ஆர்த்தமாமறுமூன்றுங் கூட்டினக்கா-லமுதமெனுஞ் சலநிதிசிர்ச் சுத்தியாச்சே. 19

* சார்ந்தவென்பது - சார்த்தவென விகாரப்பட்டது.

ஆச்சுதுபாரமுத மென்றவமுரிதன்னா லடைவாக முன்சொன்ன பாவைதோன்றும், பாச்சிதுபார்கலநிதியாங் கங்கையாலே பாலமுத மென்றவொரு பனிநீராலே, காச்சிதுபார்கனகமென்றீ கையினாலே-கலக்கியேவடித்திடுவாய் கங்கையைத்தான் ஏச்சிதுபாரெச் சலமுந் தெளிந்துபோகு-மினத்தோடே யினமதுசேர் தேகமாமே. 20

ஏகமென்றவேகமென்னை தேகந்தேக - மெடுத்ததொரு துறைக் கெல்லா மிதுவேயன்னம், பாகமென்றபாகமென்ன கைபாகந்தான்-பாலமுதம்வடித்துநீ பசிதீர்த்தாக்கால், காகமென்ற காகமென்ன விதுவேயன்னங்-கருவுதித்தம் மதுச்சுண்ணங் காட்டொணாதோ மாக மென்ற மாகமென்ன மதியினாலே - வண்மையா வறிகுருவை மாட்டி னேனே. 21

மாட்டினேன் புலத்தியனே யின்னுங்கேளு - மறைக்கவில்லை யொளிக்கவில்லை மறைப்போவில்லை, காட்டினேன் குருப்பாக மைஞ் சாங்காண்டங்-கைபாகஞ் செய்பாகம் விருவின்பாகம், பூட்டினேன பூச்சாங்கொடித்தாற்போலே-புத்தியுடனின்றான் பொருளைக்காண் பாய் பாட்டினேன் பலகலைகளிந்நூலுக்குட்-பராசத்தி திருவருளாற் பகர்ந்திட்டேனே. 22

ஐங்காயம்

பகர்ந்திட்டேனாதவிர் திரண்டுங்கூடி - பரிவான வண்டவிந்து பழச்சாறாகும், அவிர்ந்திட்ட விரண்டுவிந்து முடிதானையா வதிற் பிறந்த மூடிவிந்து பழச்சாறாகும், தகர்ந்திட்ட வைங்காய மைந்துங் கூடிச் - சமைந்ததேவம்மூல மைந்துமாச்சு, வகிர்ந்திட்ட வொன்றதி லேயைந்துமாச்சு மகத்தான தெளிவாச்சு தொன்றாப்போச்சே. 23

ஒன்றானவொன்றன்றோ விரண்டதாச்சு - தோகோகோ வுருவா ச்சகுருவுமாச்சு, மூன்றானே மூன்றன்றோ முடிதானாச்சு மொழி வரிய காயாச்சு பழமுமாச்சு, நன்றானநன்றன்றோ காலதாச்சு நல மானதிகைப்பூடுமிதுவேயாச்சு-நன்றானவாயிரமா மைந்துமாச்சுததிற் பிறந்தபெண்பூடு பூவுமாச்சே. 24

திகைப்பூடு

பூவானபூவதுவே செடிதானன்று - பூதலத்தி லெங்குமுண்டு பூத்தானன்று, மூவானமூன்றதுவு மொன்றாசேர்ந்தான் - மூப்பூதம் பிறக்குமடா வெள்ளைப்பூத்தான், ஆவானவிதற்குப் பேரிதுதானையா-வாரறிவார் திகைப்பூண்டை யவனிமீதில், மாவானமாக்கரைத் தமுதந் தன்னை-வகைபெறவே நலமாகச் சொல்லக்கேளே. 25

இரசக்கட்டு

கேளையாவன்பாகப் புலத்தியாநீ - கெவுனமென்ற ரசக்குளிகை கெவுனநன்றா, ஆளையாபின்சொன்ன வைஞ்சாங்காண்ட-மதின் முடி

ங்கமாணிக்கக் கன்மாளாமன், மாளையாமாக்கரைத்த திராவகந்தான்
மகத்தான வெடியுப்பை யதனிற்போட்டு, பாளையா கெவுனமென்ற
கெவுனவித்தை-பரிபாடை பகர்தரநீ யின்னுங்கேளே. 26

இன்னங்கே ளினமறிந்து சொல்வேனையா - வெடுத்தமுறை தப்
பாது குருவின்வாக்யம், அன்னங்கேள் வெடியுப்புப் பாறையுப்பா-
மைந்ததினுன் முப்பூவுமுடிந்துபோச்சு, இன்னங்கேண் முன்சொன்ன
குருவைநீ தானினிதாகச் சொல்லிவிட்டே னந்திலேகாண் வன்னங்
கேள்வெடியுப்பை யதனிற்போட்டே-வளமாகத் தீயெறிப்பாய் சாமந்
தானே. 27

சாமந்தா னெரித்தாக்காற் கட்டிப்போகுஞ் - சாற்றரிய மாக்
கெவுன குளிகைதானும், வாமந்தான் வைத்துவைத்துப் பூசிப்பாய்நீ
வங்கப்போற்கட்டி மிகச்சிவந்துகாணும், நாமந்தான் சொல்லிவிட்டே
னொளிக்குவில்லை - நலமான வெடியுப்பே சிலவுப்பாகும், மர்மமாச்
சொல்லாமல் மறைத்தார் சித்தர் - பரமானகணேசன் றுண்மகிமை
கேளே. 28

கேண்மூலாதாரவினா யகன்றனுண்மைக் - கோமாம் பூரணத்
தைக் கூறவன்பா, நீண்மறுவினின்மலமா நிறைந்தசோதி-நிகரில்லா
வைங்கோணங் கணேசன்வீடு-வாண்மிக்கவோர் வட்டமைங்கோணந்
தான்-வல்லபைமாதிருக்கு மோங்காரவீடு, கோணமிகையற் றுளிரு
மொருதிரி கோணத்திற் - குரோ உரோ இரோ வென வட்சரத்தை
மாறே. 29

மாறவே யெழுத்ததனைச் சொல்லக்கேளு-மகத்தான வைங்கோ
ணமஞ்சுங்கேளு, ஏறவாய்சுந்தரமே ஓங்ரீங்கென்றே - யேறி ஸ்ரீங்கி
றீங் அறிங்கொன றான்றுவாய்நீ ஆறுவாயைங்கோண வடிதன மூல
மாரறியப்போகிறு தவனிமீதே, கீறுவாய் கணபதியின் சக்கரத்தைக்
கேசரத்தின் மூலமதை யடைந்திடாயே. 30

அடைத்திடுவா யட்சரங்கள் பிசகாமற்று னடைவாகத் தூபதீ
பாதிதந்தே, எடுத்துமல்லலட்சமுரு செபித்தாயாகி லென்ன சொல்
வேன் கணபதிதான் பிரகாசிப்பான், மடைத்தனமாத் திரியாதே
சொல்லக்கேளு-மகத்தான வல்லபையும் பிரகாசிப்பான், கொடுத்திடு
வாள்வல்லபைநீ கேட்டதெல்லா வரங்களையுமாதலினுற் பூசிப்பாயே.

பூசிமூலாதார சுழிவெட்டிப்-புகழாகக் கும்பித்தான் மவுநஞ்
சித்தி, வாசியையுங்கென்று நீதம்பித்தாக்கால் - வாழலாங் கோடியுகம்
வாதஞ்சித்தி, பூசைசெயினங்கோணஞ் சித்தியாகும் புகலரிய முதல்
சேவை தெரிந்துக்கொண்டே - கூசாமற் கும்பித்துத் தம்பித்தக்காற்
கோடானகோடியும் மிருக்கலாமே. 32

ஆருமேயோகமதுபார்க்குநாளி - லாதாரசக்கரத்தி னரையைக்
கீறி-ஒருமேயோங்காரத்திரிகோணத்தி - லொருமித்துப்பிற கொன்
றும் வாராதுன்றி, காருமேகற்பூரதீபசோதி கடாட்சிப்பாள் சக்கரத்
தைப்பூசிப்பாய்நீ - வாருமேவாசியைநீ யிழுத்துவாங்கி - மகத்தான
மனக்கண்ணாலொட்டிப்பாரே. 33

பாரேநீகேசரத்தின் சோதிகாணு - பருதியுடன் றெறிசித்தே
யப்பாற்பாரு-ஓரேநீசகணபதியின்மூலஞ் சொன்னேனொருமையுடன்
புலத்தியனே யறிந்துபாரு-வாரேநீபாப்பிரம சொரூபமூலம்-வரிசை
பெறநாதக்கடம் மகிமையாலே, பாரேநீபதினெண்பேர்சித்தர் மெய்க்
கப்-பாடுமிக்காண்டத்தினது மகிமைதானே. 34

சுவாதிட்டானம்

மகிமைபெற பரிபாடை யைந்தாங்காண்ட-வண்பொருளைப்பேர
ரிவா லறிந்துதேறே, மகிமைமிகுகுண்டலியின் மூலங்கேளு-மாசில்
லாதிட்டான குறியைப்பாரு, நகலிலுயர்நாற்கோணமிகு கோணந்தா-
நலமான முக்கோணமொன்றேவட்டம் தகைகைபெறுநாகாரத்தின்மே
லேபோடு-சாற்று நங் மங் ஸ்ரீங் அங்மறிங்கென்றுங்கே. 35

ஆரவேநாற்கோண மடைவாப்போகிட்டக் கோணத்தட்சாங்
கடகம்மிலைய-பூரணமா வீரிரண்டட்சரத்தைப்போடு - புகல்பெரிய
விந்துவிலேயங்கென்றான்று, நீரொன்றநிற்குணத்தை நிராமயத்தை-
நேயமாயோகத்திற்பூசிப்பாய்நீ, வாரொன்றவாசியைநீயிழுத்துவாங்கி-
வடகலையிற்பார்த்துமெல்லச் சாதிப்பாயே. 36

சாதியாம்வாசியைநீவரவழைத்துச்-சதகோடியுகவளவும் யோகம்
பாரு, எதிலேரோவுனைவெல்லார்சித்தர் வெல்லா - ரென்மகனே சுந்த
ரமேயின்னங்கேளு, ஆதியிலேதீப தூபாதிதந்தே-யடைவாக விலட்ச
முருசெபித்தாயேலப், போதுநின்கண்ணெதிரே சாற்றவொண்ணாப்-
புகழ்பெரியசோதியது காணுந்தானே. 37

மணிபூரகம்

தானே தானாற்கோணமன்றேசித்தி-தகைபெருநாலெழுத்துகளு
மடைவாச்சித்தி சேனே தான்கேட்ட தெல்லாமீவார்பாரு-மகத்தான
பூரகத்தின் வண்மைகேளு-வானே தான்ரகத்தின்மூலமையா வண்மை
யாதாவரைநடுவே கீரக்கேளே. 38

கீறுவாய்முக்கோணநடுவேசற்றுங்-கேடிலுயர் மகாரமோடுகாரங்
காணும் பீறுவாய்ஓங்காரம் ஸ்ரீங்காரந்தாம்பிறிவாகச் சுந்தரமேபிரித்
துப்போடு-ஊறிலாதியோகத்திலிருக்கும் போதேயொட்டுவாய்ச் சக்
கரத்தையொட்டிப்பாரு வாறுவாயட்சரங்க டமையறிந்தேமகத்தான
சக்கரத்தில்லாடுவாயே. 39

சக்கரத்திலாடுகின்ற சத்திபீடஞ்-சாதுவாய்த்தவருமற் சார்ந்து
சேளு-அக்கரத்திலாடு மட்சரத்தைநாட்டேயளவிறந்தவித்தை யடா
யார்தாஞ்சொல்வார்-விக்கரத்தி லாடுகின்றமால்பூமாது வேதாந்தபூர
ணத்தில்விளக்கங்காணும், சக்கரத்திலாடுகின்ற வாசிபீடஞ்-சற்குரு
வின்கடாட்சத்தாற் சோதிப்பாயே. 40

சோதித்தாற்றெரியுமடா-மவுனபீடஞ்-சொல்லரிய பூரணத்தான்
சொல்லப்போமோ வாதித்தான் மவுனமாவாசிகொண்டு மாட்டலா
மிடைகலையின் வாசித்தம்பம்-ஆதித்தனுகியடாவெங்கென்றான்றி-யந்
தராவாசியை நீயிழுத்துவாங்கு, சோதித்துக்கும்பித்தோர் நிலையா
நில்லு சொல்லற்கரியசூரியன்போற் காணுவாயே. 41

காணுமையாரவிகோடி மதியுங்காணும் - காணரிய வதிசயங்கள்
காணும்பாரு-மாணெழின்மா விலக்குமியோடமர் பொற்பீடம்-வழுத்
தரியமாப்பெரிமனக்கண்ணாலே காணரியவ்வவர்க டரிசனத்தைக்கண்
டாற்-கழறுபதினறுவயதாவாயீது - வேணுமென்றியோகமதை யார்
தாஞ்செய்வார் வேணவாவற்றவனேயோகிமாதோ. 42

யோகிக்கேயாகுமன்றி மற்றோர்க்காகா - துலகத்தோர்க்காகாது
நிசமாச்சொன்னேன்-போகிக்குமாகாது ஞானிக்காகும் புகழ்பெரிய
மவுனிக்குமகத்தாஞ்சுத்தி - யோகிக்கேயாகும் பூரணத்தின்மூலம் -
யோகத்தைப்பூசித்துத் தெரிசிப்பாய்நீ - ஆகுமோமற்றவர்க்கிந்தமார்
க்க மடுக்கினவர்க்கிடுக்கண்வந் தெய்துங்காணே. 43

காணவேதீப துபாதிதந்தே-கண்மணியே லட்சமுறு செபித்தா
யாகில் - வீணாகப்பேதயிராசியோர்க்கு - விண்டுதிருமாது பிரசன்ன
மாவார் கோணவிலாத்தொட்டக்குறை யென்பதென்னே குறுதுலா
ராசியினோர்க் கெய்துஞ்சித்தி - ஆணாகப்பிறந்தாலும்மைப்புவேண்டு-
மசானத்தின்மூலமதை யறையக்கேளே. 44

அநாகதம்

அறையக்கேளாநாகத்தின் மூலஞ்சொல்வேனு ரரிவாரதுகோண
மாறுதாரம், அறைவரியவறுகோண மூன்னேபோக்கிட்டமப்பனே
முக்கோணம்பரிவாப்போடு, நறுவிடவோர் நடுமூலத்தகாரம்போடு-
மகத்தானவகாரமொடு கிலியுங்கூட்டே. 45

கூட்டவாயோகசிவ மவுநங்காணும் - கூறறியநாதவிந்து கெவுண
யோகம்நாட்டுவா யுருத்திரசிவயோகவாசி நவிலுருத்ரமீசத்தினுணுக்
கங்காணும் ஆட்டுவாயஞ்செழுத்து மூன்னேபோகிட்டாகராவாசியை
நீசிங்கென்றான்று பூட்டுவாய்கும்பித்துச் செபித்தாயானாற் புகழான
வாசியது நிலைக்கும்பாரே. 46

நிலைக்குமதுநடுவளையிற் சிகாரபீட - நிற்குணத்தில்வாயிலது
மூடும்பாரு - உலைக்குமத்தொன்பதாம் வாயின்மூடு மோர்வாயின்
மூடாதே யுரைக்கக்கேளு அலைக்குமப்பாவதாகத்தின் பானவாயு

வடுத்திருக்குமோர் வேயிலார்தாங்காண்பார், நிலைக்குமையா ஞானக்
கண்தனைக்கொண்டு-நிலைத்துநீ பார்த்தாக்காற் றெரியும்பாரே. 47

பாராய்நீ நாதர்கடமாயைமாயை - பகருவாறென், ஞயிரத்தைப் பாரு, நேராகக்காவிய புராணன்சொன்னே-னிகழ்த்திடற் கரியவோ னைஞ்சாங்காண்டம், தேராய் நீயோர்வாயில் கண்டே சொன்னேன்-றிகழொன்பதற்குமேன் பததாம்வாயில் ஓராய்நீ கொங்கணருங் கடைக்காண்டத்தி லொளிக்காமற் சொல்லிவிட்டா ரறியலாமே. 48

விசுத்தி

அறியலாம் நாகத்தின் மூலமாச்சு - தப்பாலே சொல்லுகிறேன் விசுத்தவீடு, அறியலா மறுகோண மடைவாக்கீறி - யவ்வரையில் காரமொடு வகாரம்போடு-மறுவிலோங்காரம் றீங்காரம்போடு,- மகத்தான சிவயநம வென்றேயோது, நெறியாகப் பத்தெழுத்து முன்னேபோடு-நிகறிலா மயேச்சுரன்ற னேர்மைகேளே. 49

நேர்மைகே ணின்மலமா நின்றசோதி - நிகழ்த்தரியமயேச்சுரன றனிறத்தின் மேலாஞ், சீர்மைமலிதேவதைக ளைந்துமாகும் - தெளிவாகு வங்கென்று செபித்தேவதை - நேர்மையாவாசியை நீதியிழுத்து வாங்கி - நிலைத்திருந்துகும்பித்து மவுனமாயின் - ஆர்மையா மைந்துக்குன் மூலசித்தி-யாதார மவுனசித்தி காணும்பாரே. 50

பஞ்சபட்சி

ஆதாரவாயிலது கண்டாணு லன்றன்றே பஞ்சபட்சி யொடுக்கங் காணும்-வேதாரவாயில்கடந் தப்பால்சென்றால்-வெளியான பரவெளியாம் விசுத்திவீடு ஆதார வாயிலது வாயுபீட - மங்கென்று தானெழும்பு மிறுக்கிக்கொள்ளு - சாதாரவாயிலென்றே யதற்குநாமஞ் சச்சிதா நாதவெளி யொடுக்கமாமே. 51

ஒடுக்கமாம் வாசிதனை யிருத்தேகாந்தந் - துகங்கோடி யோகத்திலிருந்துதேரின்-அடுக்குமையவாசியம் பொழுதேசித்தி யாதாரயோகசித்தி மவுனஞ்சித்தி-கெடுக்கரிய கெவுனசித்தி ஞானசித்தி கேசரத்தின் குளிகைசித்தி வாதஞ்சித்தி - வடுப்படலில் வாதபித்த வையஞ்சித்தி வாழலாமெனைப்போனீ வாழலாமே. 52

ஆரவே செந்நீர்தண் பணிநீருண்டா - லடைவாகவே நாலாம் யோகமார்க்கம் - நேரவேதுபதி பாதியிந்தே - நேயமாப் பூசித்தான் முத்தியுண்டாம் - சீரிய மயேஸ்சுர ணம்பிகைமாதோடு-தெரிசனந்தந் தருளவர் விரத்தியக்கமாகித்-தேரரிய விசுத்திபின்றன் மூலமாச்சு - செழித்திருக்க வின்னுமொரு செய்திகேளே. 53

செறிதருசீர் விசுத்தியின் மூலஞ்சொன்னேன் - செம்மைமிகு சதாசிவத்தின் மூலங்கேளு-அறைவரியவைங்கோண முக்கோணந்தா-மதினடுவின் முக்கோண மடைவாப்போடு - முறையாக மூன்றெழுத்தை முக்கோணத்தின் - மொழிவரிய சதாசிவத்தி னெழுத்தைப் போகிட் - டுறுதியா சோடாசத்தின் விந்துநாத - மோங்உங் அங்கிசா வென்றேதே. 54

ஆக்கினை

ஓதவே சதாசிவத்தின் சத்திநேர்மை - யோங்கார செயகம்ப
மொன்றேகாணும் வாதமாவங்கென்று வாசிகொண்டு - வண்மையாக்
கும்பித்து மவுனமானால் - மோதுமே யலைவந்து மோதினாற்போன்
முழங்குமிடி யென்னவே மின்னல்காணும் - போதவை பரைவாயி
லங்கேதோன்றும் புகலரிய வாக்கினையின் பாகந்தானே. 55

பாகமென்ற பாகமிதைப்போலு முண்டோ-பரிவரிய சதாசிவத்
தைச் சத்தியோடே-ஆகமகிழ்ந்துயர் தூபதீபந்தங்கே - யர்ச்சனைதை
வேத்தியமுஞ் செய்துபோற்றி-மோகமற மனம்வாக்குக்காயமொன்று
மொழிவரிய விலட்சமுரு செபித்தாயாகில் ஏகமுயர் சதாசிவனுஞ்
சத்தியுங்கண் ணெதிர்வந்து பிரத்தியக்க மாவர்தாமே. 56

தானேதானும பரிபூரணமா மைந்தா-சாற்றரிய பரைவாயிலசை
யாதோங்கு-வானே வானளவு கயிலாசவெற்பு-வளரமே சபையாங்கே
கண்டுகொண்டு - தானேதானின்றநிலை யறியச்சொன்னேன் சதுராக
விதையறிய வேண்டுமாயின்-தானேதான் றனக்குநிக ருலகில் யாருஞ்
சாற்றரிய விந்நூலைந்நூறுமாமே. 57

ஆமேதா னுதாரமார்தாங் காண்பா-ரையாயிரத் தைந்நூற்றினைக்
கண்டோர்கள் ஏமேதா னெந்நூலை முழுதும்பார்த்தோ-னென்னைபோ
லாயிடுவான் சாதமாக-வாமேதான் மாமமென்ற முப்பூசித்தி - மகத்
தானமந்திரங்கள் செபங்கள்சித்தி-சேமேதா னொருமைமனதோடிருந்
தாற் செப்பரிய செகற்குருவை யறியலாமே. 58

அறியவண்டா சத்தசாகரமுஞ் சொன்னே - னதிலிருந்த சுத்த
சலமடைவாச் சொன்னேன் - அறியவே யண்டத்திற்பிண்டஞ்சொன்
னே-னறிவரியவாத்தநின் முப்பூச்சொன்னேன்-மறுவிலா மச்சமுனி
யெண்ணூற்றுக்குண்-மறைத்துவைத்த குருமூலி வகையைச் சொன்
னேன் செறிதருமெய்ப்பொரு ளமைந்த விந்நூற்கண்ணே-செப்பரிய
சல்லிவேர் சாற்றினேனே. 59

சல்லி வேர்

சாற்றியவோர் சல்லிவேர் முப்பூவாச்சு-தாரணியோரறிய வெளி
யிட்டேனையா-ஆற்றலுடைய யிவ்வேவரே வெல்லும்வெல்லு மறுபத்து
நான்குசித்து மிதனுலாடும் நாற்றிசையு ளுளசித்தர் யாருமிந்த நவி
லரிய சல்லிவே ரதனைச்சொல்லார் - தேற்றமிகு பற்பினியின் கல்
லன்றோ சீர்ச்செகற்குரு தன்னுணைவிடக் கல்லாமன்றே. 60

குருவண்டு விடக்கல்லு

ஆகுமித்தின்னுமோர் செய்திமைந்தா - வண்டத்தின் குருவண்
டையறையக்கேளு-வாகுபற்பினியி னிருபுரமும்வண்டு - வண்மைமலி
விளியதுகான் சொட்டைப்பார்த்து வேகமொடுகுளவி புழுவெடுத்துச்
சென்று-வியப்புறவே யதைக்குளவியாக் கவர்ந்தத்-தேகமொடு பிறப்
புச்சாக் காடுதள்ளிச்-சேகுயெற்றப் பழுவுக்குளவியாச்சே. 61

ஆச்சுதையாவண்டவோடண்டமாகு-மாகாரானாதவிந்து குருவே
யாகும்-கூச்சமறவம் மூன்றுஞ்சேருமானால்-குருவண்டு நாபியென்று
மதற்கும்பேராம், யேச்சரியவிடக்கல்லு நாபியாகும்பெருமை நின்ற
மூன்றுப்புமுப்பூவாகும்-எச்சிலாவிதனை மறைத்திட்டார்சித்த-ரென்ற
னைப்போல்வெளியிட்டுச் சொல்லாரன்றே. 62

நவசித்தர்வாக்கு

சொல்லா தேயாயிரத்தி லொருநூல்சொல்லுஞ்-சொன்னாலு மந்
நூலைவெளிவிடார்கள்-நல்லபயன் றருமெந்நூல்போலோர் நூலுஞானி
லத்திலையிப்படியார்சொன்னார்-கல்வியறிவிடையகருவூரார்சொன்னார்-
கரையில்குணக்குதம்பைசித்த ரென்னுநல்லோர் - அல்லலறக்கடல்
புடைசூழுலகுளோர்க-ளறிந்துய்ய வறைந்திட்டாரருளினாலே. 63

அருளுடையவிடைக்காடரநேகஞ்சொன்னா-ரறிவறிந்தவகம்பை
சித்திரநேகஞ்சொன்னார்-தெருளுடைய தேரையரநேகஞ்சொன்னார்-
தேவதத்தனென்றவர்க்குப் பொருளுமாச்சு, மருளிலாவிராமனென்ற
வர்க்குப்போரா - மருவறுசீர்ப்பின் பிறப்பிலிலட்சஞ் சொன்னார் இரு
ளருமிப்பிரப்பிலாயிரத் தோர்நூறு மின்பமுடன்சொல்லிவிட்டாரின்
னுங்கேளே. 64

பதினென்பேர்

கேளையாயூகியாயுங்கள்கண்டு - கேதமிகுபிறப் பிறப்பையொருங்
கேதள்ளி-கேளையாவிக்கொடிய கலியுகத்திற் கேடிலாவென்றனுக்குச்
சீடனார் - கோளிலாவவன்றனக்குளவாம் பேயரைக்குறவென்னான்
முடிவுபெறுதனந்தமாமற் - றுளையாவறிவுடையா ரிந்நூலாராய்ந் தறி
விக்கமிகவெளிதில் வைந்நூறன்றே. 65

அறைவரியதிருமூலர் சொன்னமார்க்க மையனே மாநிலத்தில்
யாவர்காண்பார்-குறைவருசீர்த்தோரக்கர் வெகுநூல்சொன்னார் கோதி
லுயருரோமரிஷி கருவாய்ச்சொன்னார் - நிறைவுபேரு சட்டைமுனி
தெளிவாச்சொன்னார் நிமலசுந்தரர் சுருக்கமாகச் சொன்னார், பொறை
யாதிகுணமுடைய போகநாதர்-பூட்டியவெகுமறைப்பாய்ப்பாடினாரே.

பாடினார்கொங்கணருமநேககோடி-பாரதனிலவையெல்லா மறைப்
பாக்காணும்-சூடினார்சுருக்கமையா சொருபானந்தர்-சொன்னமொழி
வெகுவாகுமயாருங்காணார் - தேடியேகருக்குரு மற்றுள்ளவெல்லாந்,
தெரிந்துக்கொள் வரிதாகமறைத்துச்சொன்னார்; பாடினார்பதினென்
பேர்பாடினாலும்-பாலகனேயிந்நூல்போல வெளியிடாரே. 67

வெளியாகச்சொன்ன வொருவேதாந்தத்தை - மிகத்தெளிவா
மைந்தாங்காண்டத்திற்பாரு-தெளிவுடையசித்தருக்குத்-துயிராமைய

செப்பினேனிதை யறிந்திடக்கம்பண்ணே - அனியோடுகருக்குருமற றனேத்துஞ்சிரா - வறைதருநாலாங்காண்ட முழுதும்பாரு களியோடு குருமொழியால்வத்தினூலைக் - கண்டுதெளிகுருமுறைக டம்மை யன்றே. 68

ஐந்நூற்றிற்சொன்னபடி செய்தாயானு-லப்பனே வாசியதுபுர ளாதென்றும், ஐந்நூற்றினுன்சொன்னபடியார்செய்வா ராயிரத்தில் வாதவித்தை-யார்தாஞ்செய்வார், ஐந்நூற்றிற்கருக்கண்டு செய்யவல் லார்க்-காகாதபொருளுண்டோ வடைவாப்பாரு, கைந்நெல்லிக் கனி போன்முப்பதனிற் சொன்ன-கருத்தெவர் கடறிவர்களறிவாயுங் கலி யாமன்றே. 69

கருதரியசித்ததர்ம நிலையைச் சொன்னேன-கணக்காக வாதார மாறுஞ்சொன்னேன், மருவரியமவுனசிவயோகஞ்சொன்னேன்மகத் தானவாசிநிலை யொடுக்கஞ்சொன்னேன் - அறிவானயஞ்சகர்த்தாவை யுஞ்சொன்னே-னறிவரியவட்சரத்தி னிலையைச்சொன்னேன், துரு சிலாத்துருவத்தின்மேருசொன்னேன், றுலாராசியடுத்தவர்க்கே பலி க்குமன்று. 70

மும்மண்டலம்

அடுத்தக்காலாதாரமாறுமாகு-மறுமுகவனருளினுற்றெளி வுண் டாகும், மடுத்தகாண்மண்டலங்கண் மூன்றுங்கேளு-மகத்தானவென் றன்வாக்கமுதவாங்கே, கடுத்தாக்காற்கொடியநம நணுகானேயா-காசி னியினீயுமொரு குருவாய்காண, படுத்தகாற் பாமண்டலத்தின் சோதி-பார்த்தாக்காற் றெரியுமது சொல்லக்கேளே. 71

சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம்

சொல்லக்கேள்பரமண்டலத்தைத்தாண்டிச்-சொற்பெரிய வாசி யைநீ தம்பித்தக்காள், அல்லகுற்றுமாதித்தா மண்டலத்தா - னதி னுள்ளே யகாமேோடுகாரபீடம் சொல்லரியகதிரிரவி கோடாகோடி சோதிகலாந்திகோடி காணும்பாரு, அல்லலறவாசியைநீ யிழுத்துப் பார்த்தா-லப்பொழுதேதகம் விளக்கொளிபோலாமே. 72

ஒளிபெருகு சூரியமண்டலத்தைத்தாண்டி-யுற்றுப்பார்த்திடின் ஞானக்கண்ணினுலே நளிர்பெருகுசந்திரமண்டலங்காணு நானிலத்தி லெவர்சொல்லவல்லாரையா ஒளிர்கிரண நிறையிரவிகோடிகாணு - முரைப்பரிய சத்திரமண்டலத்தி லங்கே, குளிர்ச்சிமிகு சோதிமின் னல்போலக்காணுங்-கூறரியவம்பிறையே வீடுமாமே. 73

வீடானமவுனமையாவங்கென்றான்றி - விளங்கவே செபித்துநீ கும்பித்தக்கால், கோடானகோடி ரவியொளியேகாணுங் - குருவிருந் தாரவர்பெருமை யென்னசொல்வேன்-வேடானு ளொருவசால் வெல் லப்போமோ - வேதாந்தசொருபநிலை காணப்போமோ, ஆடானவா னவங்கற்றுப்போனு - லப்பொழுதேமாயையெலா மகனறுபோமே.

போச்சப்பா பிறப்பிறப்புமாண்டுபோகும்-புகழுடைய வாதனப் போன் மேனியாகும் - வாச்சுதுபார்வாசியது நிலைத்துப்போகும்-மகத்தானகாயமது பெலத்துப்போகும் - கூச்சமுறேதிர்க்குண நற்குணங்களாகுங் கோடானகோடியுகம் வாழலாகும் ஆச்சுது பார்வா மத்தால் யோகமாகு-மவையன்றி யொன்றுமில்லை காயம் பாழே. 75

காயமாம் ஓங்காரமூலாதாரங் - கண்டுநமசிவாய மந்திரமுமாச்சு மெய்மூலத்தி னகாரமொடுகார மாலானமகாரமது மூன்றேமூலம்-நாயகமா மொன்பதிலே பஞ்சகர்த்தர் - நலமானவானமாவு மூயிரே யாகும் - ஓயமாமோமென்று செபித்தாயாளு - லுலங்கோடி காயுமது பெலத்துப்போமே. 76

பூரணஏகாட்சரம்

பெறத்துப்போம் பூரணத்தைச் சொல்லக்கேளு-பேரானசூக்குமத்தைப் புகலுகின்றேன் - அலுத்துப்போம் அகாரமோடு காரபூசமதினடுவே ஓங்காரமடைவாப்போடு வலுத்துப்போ மதினடுவே மகாரம்போடு - மகாரத்தினடுவே தானகாரவட்டம் - ஒலித்தே எம்மென்று றீங்காரம்கோகிட்-டோங்கார வட்டத்திற் சூலம்போடே.

மட்டமாயிருபக்கஞ் சிங்குவங்கு - வகையாக விருபுறமு மடைவாப்போடே-அட்டமாசித்திகளின் சூட்சாசூட்ச - மண்டாண்ட பகிரண்டமிதற் கொவ்வாதே-சட்டமாஞ் சங்கமென்ற அகாரமாச்சு சத கோடிமந்திரமு மிதுவேயாச்சு - திட்டமாவெட்டெழுத்து மிதுவேயாச்சு-தெட்டெழுத்தா-மிதற்குள்ளே யொடுக்கமாச்சே. 78

அட்சாபலிதம்

ஆச்சுதுபார்மவுனசிவ யோகதீட்சை-யண்டசராசரங்க ளெல்லா மடங்கிப்போச்சு - பாய்ச்சுதுபார்-பராபரமா மவுநதீட்சை பாடினேன் பூரணக் காவியத்தைபாரு - ஏச்சிலாவென்பாடன் மவுனஞானமெய்து விக்குமறவாதே யின்னுங்கேளு - வாச்சுதுபார் கருவிகாணுதியான கருவிருந்த தலங்களை நீகண்டுகொள்ளே. 79

கொள்ளையாவட்டகன்மமாட வென்றூற்-கோச மிவவெழுத்தைக் குணமாப்போடு - அள்ளையாவஞ் செழுத்தாற் றியானம்பண்ணே-யதற்கு நிகரில்லையெல்லா முனக்குச்சித்தி-வள்ளைமிக்கவாசிவழுவாது பாரு-மகத்தான பெரியோர்கள் சொல்லாரையா - விள்ளரிய வேதாந்திக்கிந்நூல் வேண்டும்-விவேகமில்லா மானிடருக்குதவா தன்றே.

நின்மல தெரிசனம்

உறவாக நிர்க்குணத்தை - யொட்டிப்பார்த்தே - ஞேரிடத்திரி சோதிமின்ன லடைவாய்க்கண்டேன்-பொறைமொடு பூசித்துத் தெறசித்தேவண் - புகழ்மகுர்தவதுகடந் தப்பாற்சென்றேன் முறையாக

நின்மலத்தைப் பார்க்கவென்றான் - முடியாதென்றெண்ணி மெய்ஞ் ஞானக்கண்ணி-னெறியாக நின்மலமாஞ் சோதிகண்டு நேசித்துப் பூசித்துத் தெரிசித்தேனே. 81

தெரிசித்தேன் குளிகைகொண் - டேறிப்பார்த்தேன் சிவசிவா பூரணத்தை யறிவாற்கண்டேன் - பரிசுத்ததலமென்ற பதியுங்கண் டேன் - பாலமுதமதனப்பா லமுதுகொண்டேன் - அருச்சித்தேன் கண்டமென்ற பிண்டமையா - வமுதநதி தெரிசனத்தான மோக்கம் பெற்றேன்-தரிசித்தே பற்பநதிக் கற்பாற்சென்றேன்-ருவிலாறுதார சபை கண்டேனே. 82

சபையென்றாற் சபையதுவே வாறுதாரஞ் - சதகோடி சித்தர் களுங்காண்பார் கோல்லோத புதலிலாவது முகவன் கடாட்சத்தாலே தரிசித்தேன் சிதம்பரத்தைத் தொண்டுசெய்தே - அபயமென்றே சிதம்பரத்தி லன்புளங்கொண் - டாயிரத்தெட்டிதழத ணர்ச்சித்தே னன், நிபுணராஞ் சபையாரைக் கண்டேயப்பா-னேராக வாசிகொண் டேறினேனே. 83

சித்தர்கள் தர்க்கம்

நேராகவேறுகையிற் பொதியில்வாழு-நிமலகுணவகத்தீசர் வருக வென்றார்-சீராகவாயிரவிற் சித்தர்கூடி - நிலையுடையேன் றனைமதித் துத் தர்க்கஞ்செய்தார் - சீராகச்சித்தர்கடா நீயார்மைந்தமைப்புக வென்றேயென்னை வினவினர்கள்-பேராகவறு முகவன் சீனென்றே- பேரண்டவாசிகொண் டேறினேனே. 84

ஏறினேன் பேரண்டவாசிகொண்டே யேறுகைலாயிரம் சேர் சித்தர்கூடி - மாறினேன் றனை வெளியிலடக்கிக்கொண்டு - மகத்தான போர்செய்கா ரரேகம்பேர்கள்-மீறினேனைநூற்றின னுபவத்தை - மீதண்டவண்டத்தி லேறும்போ தங்காறினே னவருடனே தர்க்கஞ் செய்தே-யண்டரண்டங் கடந்தப்பாற் பாய்ந்தேன்மன்னே. 85

அண்டரண்ட நவகண்டம்

பாய்ந்தண்ட ரண்டமகைக் கடந்தப்பாலே - பரிவாக நவகண்ட மேறும்போது-தோய்ந்தசீர்க்கொங்கணவன் றன்மாணுக்கன்று களிலா வைந்நூறு பேர்களோடே-ஆய்ந்தென்னைச் சேர்க்கவைந் நூறுபேழி- மடைவாக வினவியதல் வினக்கட்கெல்லாம் - ஏய்ந்த விடைகொடுத் தப்பாற் கெல்லுபோதங்-கெய்தியானர்குளிகை சித்தர்கோடிமாதோ.

சதகோடிகுளிகை சித்தர் தர்க்கம்

கோடியாஞ் சதகோடி குளிகைசித்தர்-கூட்டமா வெனைமடக்கித் தர்க்கஞ்செய்தார்-கேடியைய யிரத்தை யெடுத்துங்காட்டித் தேயத்தி லெய்தரிதா மவுனங்கொண்டேன் - கேடியாமலர்களைத் தாமவுனமே கங்-கூறுமுகாந்தத் தெழுமோ ரிருள்போன் மூடமுடியதை யான் கடந்தப்பாற் சென்றே-முன்கண்டு சிதம்பரத்தைத் தரிசித்தேனே.

சிதம்பரமாங்கனகசபை யாருங்கண்டேன் - தெளிவானபுலத்தி யனே மகிமைபாரு-கதம்பரமாங்காவியத்திற் கஞ்சாகாவ்யங்கருக்குரு நாலாங்காண்டங் கண்டுசொன்னேன் - எதம்பரமா மென்னசொல்வே னினுஞ்சோதி-யென்மகனே புலத்தியனே யின்பாய்க்கேளு-குதம் பரமாங் கோடான கோடிவித்தை - கூறுவேன் குருவருளாற் கூறு வேனே. 88

பூசைக்குறிப்பு

கூறுகின்றேனாதாரபூசைமார்க்கங்-குணமானவாயிரத்தின்மவுன பூசை வீறுகின்றமவுனத்தில் யோகபூசை - விள்ளரியகெவுனசிந்துங் குளிகைபூசை-மாறுகின்றவாசிசித்து ஞானபூசை-வளமானவாதசித்து குருவின்பூசை-தேறுகின்றகாயாதி கற்பபூசை தெளிந்தவர்க்குச் சிவ பூசை தெரியும்பாரே. 89

பாரையா மவுனத்தின் பூசைசொன்னேன் பாலகனேயாதார பூசைசொன்னேன் தேரையாசிவயோக பூசைசொன்னேன் - சிதம்ப ரத்தின்பரபூசை தெளிவாய்ச்சொன்னேன் - சீரையா மெய்ஞ்ஞான பூசைசொன்னேன் - செப்பரியச் சற்குருதன் பூசைசொன்னேன் ஓரையாசிவபூசை யடைவாய்ச்சொன்னே னுத்தமனே யான்செய்யுந் தியானங்கேளே. 90

உத்தமனே கேட்டிடுவாய் கருவாச்சொல்வே - னுரைப்பரித்த பொருளையா குருவாஞ் சூட்சம் - சித்தானவருமையா சொரூபசித்தி செவ்வள்ளித்திடு தெய்வானைதோள்சேர் - அத்தமீராறுடை மவை யன்றியான் மவனேசற்குருவெனக் கரமறிநீயைய - பத்தியையா மூதண்டக்கருவைக்கேளு பகாறியவோங்கார பீடங்காணே. 91

காணுவாய்குருவருளா லதனையெய்ய - காணரிதுகாணரிது கண் டேன்யானும்-ஏணமா சிங்வங் அங்உங் மங்கென்றப்பா - விம்மனுவை யைநீ யோதுவாயே-மானவேசுழுமுனையில் வாசிகொண்டு மகத்தான முக்கோணம் வலமாகவந்து - ஏணியாவிடை கலையில்வாசியோட்டி - யேறுவாய்துரியத்தின் மேலோமன்றே. 92

துரியத்தின்மேலேறிப் பாய்ந்தாயானாற் - றுகளில்பிராணாயாமந் துரியங்காணும் பிரியத்தோ டங்கென்று கும்பித்தாக்காற் - பேசாய வொளிவட்டப் பிரபைகாணும்-தெரியவரியவாதார மாறுங்காணுஞ் செப்பரிய சிதம்பரத்தில் பீடங்காணும்-புரியத்துப் பூரணமாஞ்சோதி காணும்-பூரணத்தின் மனக்கண்ணை யோட்டிப்பாரே. 93

ஓட்டிப்பார் பூரணத்தின் மேலாதார - மோகோகோ தெரியுமறு சபையுங்கே-தாட்டிகமாவறிங்கென்று தம்பித்தாக்காற் - சதகோடியுக மளவும் வாழலாமே-நாட்டம்பார் பளிச்சென்று தலமுங்காணு - நண் பாகப்பராபரத்தைப் பூசிப்பாயே-கோட்டமிலாதியன் செய்யுந்தியா னஞ்செய்தாற்-குணமுடையோ ரொருநாளுங் குறைவாதே. 94

வருமினியபயனெல்லாந் தியானத்தாலே - வச்சிரம்போற் காய மது பெலத்துப்போகும் - பெருமரோவுடலது வச்சிரம்போலாயிற் றேசியென்றதற்கோர் பேருளதாமற்றை - அறியசிரட்சரங்கள் சித்தி யாகு மாதாரஞ்சித்தியடா யோகஞ்சித்தி - துருவமெனுந் துரியமொடு துரியாதீதந் துகளிலாச்சித்தர்களே காணுமென்றே. 95

சாதிதேயம்

காணுமேகாணரியதுரியாதீதங்-காசினியிலாரறிவார் வழலைமார்க் கம்-கோணலிலாக் கேசரத்தின்சாதிகேளு-கூறரியசாதி நான்காமவற் றுள் மாணெழில்சேசகத்தி னிவன்கோளிதேயம் வடிவேற் கட்சங் கினிசிப் பாண்டிநாடாம் - ஏனுயர் சித்தினி சோனுளுந்தேய - மென மகனேபதுமினியோன் காசிமன்னே. 96

தேயவளப்பம்

மன்னியர்வாழ் தேயவளப்பந்தன்னை - வழுத்துகிறேன் புலத்தி யனே யன்பாக்கேளு, பன்னரியசோழவள நாட்டின்வண்மை பசும் பொன்போற் றுனிழிக்கும்பாருபாரு, துன்னரிய பாண்டிவள நாட் டின்வண்மை சொல்லரிய பச்சைபோற் காணுமையாமிந்நுமணி முடிச் சோனுளுந்தேய-மேலான வெண்மைநிற மாகுந்தானே. 97

தாமையா நளிகடல் சூழவனிமீது - சாற்றுமொரு கறுப்புவன் னங்காசிநாடு - நாமெய்யாநான்கினது நிறமுஞ்சொன்னே - நாதர்கடா மருவர்வற் றவர்காண்பாரோ-காமைக்காடுவள நாட்டுப்பெண்கள் - கற் புடையாரவரீ ரைந்நூறுபேர்கள்-ஆமையாவவர் கடமக்குள்ளேயல்லா மாந்தெடுத்தோமாயிரத்தியாமே. 98

ஆமவடன் சாதிபது மினியாஞ்சாதி - யவளுடைய விராசிதனைக் கருதிநோக்கின் - சேமமுடையவள திராசிகன்னி செம்மலேயவல்ராசி துலாமுமாகும் - வாமிகுமவன்வயது பதினாறும் வாலிபமாம்முதல் பெண்கூடுநாளில் - தாமமிகுசித்திரையா மாதந்தன்னிற் - றனிச்சக்ர வர்த்திநுதித்தாள். 99

பாரேநீபஞ்சமியா மூத்திரத்திற் - பால்போலேகாயுமந்தப் பரு வந்தன்னில்-மாரேநீமத்தியானம் பதினைந்துக்குண் - மகத்தான சதி புருடர் கூடுநாளில்-நேரேநீ மூன்றுதிங்க ளாகும்போது-நிறையாகா தவிந்து திரண்டெழுந்தே - ஆமோநீயஞ்சுதிங்க ளம்மாவாசை யாசார பர்வபட்ச ஞாயிறுமே. 100

ஞாயிறுமன்னூற்றிற் பலிக்குஞ்சித்தி-நாதர்கடாமறைத்த நூல் குருநூலாமல் ஆயிரமை யாயிரத்தை யாய்ந்துநோக்கி - ஞானதொகை யைந்நூற்றி லடங்கிப்போமோ-ஞாயிறுபோலவிளங்குமென்றனமுத வாக்கா, வேதனநால்வேத முழுதுஞ்சொன்னேன் ஆயிரத்தி லறை கருவின் சூட்சாசூட்ச-மாதியெலாநவின்றனன்காங் காண்டமுற்றே. 101

நாலாங்காண்டம் - முற்றிற்று.

ஆக காண்டம் 4-க்கு விருத்தம் - 402.

உ

கடவுள் துணை

ஐந்தாங்காண்டம்

ஆதிநடுவந்தமிலாப் பொருளைமுக்க ணமலனை எண்டோவனை யம்பலத்திலாகும் சோதியை நின்மலனை நிராமயனை மேனாட் சுந்தரர்க்காப் பறவையார் தூறுசென்ற, கோதிலாமாபதியை பசுபதியைத் தூய குணக்குன்றை யருட்கடலை யிமயவெற்பு, மாதியலும் பாகனை யன்போடுபோற்றி மாசிலைந்தாங்காண் மதைவாய் விண்டேனே. 1

வாதமெனுநூற்கெல்லாங் குருநூலாகும் வருந்தியிந்த வைந்நூறுங் கருவாப்பாடி சாதகமாப்பரிபாடையனைத்துமே மார்த்தாண்டனென விளங்கவைந்தாங் காண்டத்தில் பூதமெனுமைம்பூத நிலையைக் கண்டு போதவேவாதியொட்டி யறிவினாலே காதவழிபோகாமற் கருத்தேடாமக் காலறிந்து நிலையினின்று கருதினேனே. 2

ஏதமிலொண்பூரணத்தா லுலகமாச்சு தியம்பறிய பிருதிவியாற் பிண்டமாச்சு வேதமெனு நிராமயத்தாற் றேயுவாச்சு விளங்கிநின்ற வாசியினா லறிவுண்டாச்சு வாதமெனும் வாசியினால் வாயுவண்டம் வழுகயறிந்தா லாதியினாற் சத்தமாச்சு பூதமென்ற போதமதை யறிந்தாராகிற் பூபதியோகம்பெற்று வாழ்வார்தாமே. 3

வாழ்வுடையோ யறிவுடையோய் வாய்மையோனே கீழ்மையிலாப் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு கேசரியின் வித்தைதனை யார்தாஞ் சொல்வார் ஆழ்கடல்சூழவனி மிசைக்குக்கல்போல வாடுமாடுகள்போ திரிவாரல்லால் காழறிவா லண்டமெனுங் கல்லைக்காணார் கழறும்வெள்ளைக்கல்லதனைக் காண்பார் கொல்லே. 4

காணாதபிண்டமெனுங் கல்லையந்தக் கருவறியா மதியிலிகள் காணமாட்டார் கோணாதவுருவதுவு முரூபாரூபங் - குறும்பரோ வறிவார்களறியமாட்டார் - அணுய்ரூபமதோ கோடாகோடி யாயிரத்தெண் கலையிலோ ரண்டசோதி எணூருங்கருவதுவோ பிண்டாபிண்ட மிப்புவியின் மாதருக்குச் சாராதன்றே. 5

சாருமே சற்குருவாஞ் சகலத்துக்குஞ் சதுரவேதீன் சைகுரு சொல்லவேண்டும் சீரியசற்குருவையடுத் தன்புசெய்து செகத்குருவின் வாக்கியத்தைச் சோதித்தேறு ஓரியலுமில்லாத பாவிகட்கே யோதுவரே ஒருநாளு மோதாச்சற்றும் ஏரியல்சற்குருவையடுத்தன்பு செய்தே னியம்புமோர் பன்னிரண்டாண் டளவுந்தானே. 6

பூரணவழலை

தானேதா னண்டமது தெரிந்தாலன்று தானன்றோ சிவசித்தன் ஞானியாவான் பானேதான் பாப்பிரம மதுவேயாச்சு - பாராபரமாம்

பாவெளியு மதுவேயாச்சு தானேதான்கருவி கரணதியாச்சு கருவு
தித்த பிண்டமெனுங் கல்லுப்பாச்சு வேனேதான் விந்துவுக்கு நாத
மாச்சு விந்துசத்தியுப்பாச்சு வீரமாச்சே. 7

ஆச்சுதேயண்டசத்தி சிவமுமாச்சு - தாதியாநாதவிந் திரண்டு
மாச்சு போச்சுதேபூரணமு மிதுவேயாச்சு பூரணமா மெழுத்ததுவு
மிதுவேயாச்சு வாய்ச்சுதப்பாவழலைக்கோ ராதியாச்சு வளமானமுப்
பூவு மிதுவேயாச்சு தாட்சியிலாச்சாதியென்ன பிறவியாச்சு சதகோடி
வித்தையெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. 8

உள்ளானவடிமூல மிதுவேயாச்சு தோங்காரமுடிமூல மிதுவே
யாச்சு-விள்ளொணு சுழிமூல மிதுவேயாச்சு விரிமூலா தாரமென்ற
சாரமாச்சு கள்ளானசிவசத்தி மூலமாச்சு காரத்தின் சவுக்கார வுப்ப
தாச்சு அள்ளான வாதாரவண்டமாச்சு தடிமுடியை யறிந்தவனே
யாசானுமே. 9

பூமிநாதபிண்டம்

ஆசானும்பூமியுடை நாதநாத மப்பூவிற்றுனிருந்த வண்டபிண்
டம் தேசானும் பூமியுடைய வன்னங்கண்டு தெளிவான பங்குனிசித்
திரையைக்கொண்டு கோசானும் பூருவபற்பினியாஞ்சோதி கோமேத
விரத்தினம்போ லுதித்தாள்பாரு காசானுமண்டலத்திற் பிண்டமாச்சு
கருவிகரணதிகளு மிதற்குள்ளாச்சே. 10

ஆச்சுதே யண்டசராசரத்தின்பிண்ட மாகாகச் சொல்லுகிறே
னுதியாதி போச்சுதே யைஞ்சுதிங்க ளானபிண்டம் பொருளான
வண்டத்தின் கல்லைவாங்கி நாச்சுதேநாதசத்தி விந்தெடுத்து நவிலுகி
றேன் பாண்டத்தி னன்றுப்போடு வேச்சுதாவேல்விழியா ளுதந்
தன்னை விளங்கிரத்தினபாண்டத்தி லிட்டிடாயே. 11

இட்டிடுவாய் வெவ்வேறே பாண்டந்தன்னி லென்மகனே தவ
றுதே யின்னுங்கேளு முட்டிடுவாய் முன்சொன்ன சிவந்தினுப்பை
முறையாகச்சொன்னே னிரண்டாங் காண்டத்தில் நட்டிடுவாய் பண
வெடைதா னெடுத்துமைந்தா நாதசத்தி விந்திலிட வமுதமாமே அட்
டிடுவா யமுதசத்தி யண்ட த்தோடே யழகானநாதநீர் கூடச்சேரே.

கைபாக செய்பாகங்கள்

சேர்த்திடுவா யிரண்டையுந்தா யொன்றாகச்சேர்த்துச் சீராகக்
கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா ஆர்த்திடுவா யமுதமென்ற குழவிகொண்டே
யாட்டிடுவாய் குருசலத்தை மூன்றுசாமம் * ஓர்ந்திடுவாய் பராபரி
யைத் தியானஞ்செய்தே யோமென்ற மந்திரத்தா லாட்டிப்பாரு
* கூர்ந்திடுவாய் மூன்றுநாள் மூன்றுசாமம் குணமாக வாட்டிடுவாய்
கருப்போலாமே. 13

ஆமேதான்கருத்திரண் டுருவாய்க்காணு மைஞ்சுதிங்கட் பிண்ட
மென்று மிதற்குப்பேரு தேமேமூன்றுங்காண்டத் தொடைபாகங்

* ஓர்ந்திடுவாய் * கூர்ந்திடுவாய் என்பன ஓர்ந்திடுவாய் கூர்ந்திடு
வாய்!என விகாரப்பட்டன.

தான் றெறியவருபஞ்சீகரண தீட்சைசொன்னேன் கோமேவுபஞ்ச கர்த்தர்தீட்சையாலே கொடுமைசெறியைப் பூதக் கல்லுமாச்சுகாமேவு மிக்குருவைக் கலக்கிநீரிற் கண்மணியே. 14

கொள்ளரிவன்றுலிக்குருவை எடுத்துக்கொண்டு குருவாகப் பாவித்தேயடுப்பிலேற்றிக் கொள்ளவென்றுலிக்குருவைக் குழுக்காச் சுக் குருவானகுருசெய்நீ ரிறக்கிக்கொண்டு அள்ளவென்று லார விட்டுக் குருநீர்விட்டே யாகாரதெளிய வைத்தெடுத்துப்பாரு மொள்ளவென்றுன் முத்துப்போற்கண்விட்டாடு முனியுரைத்த வாசலை ரசமென்றுபேரே. 15

பேரானவிச்சலத்தின் றெளிவிருத்தாற் பேரொளியாம்பரப் பிரம்மபிண்டங்காணும் காரணகதிர்போலே யுருவங்காணுங் காய வைப்பாய்ரவிதனிலே குருவைக்கொண்டு சீராகவுலறவைத்த வமு தத்தாலே திறமாகவிக்கருவைச் சுழற்றிடாய்நீ ஆராய்நீ வமுதசித்தி யிரண்டதாச்சு தடைவானவூசிநீரிதற்குப் பேரே. 16

பேரொன்றவிக்கருவைத் தெளியவைத்தாற்பெலமான வமுத மையாமூன்றுஞ் சித்திமாரொன்ற கருவதுவு மிரவிதனிற்கணக்காகக் காய்ந்ததேற்கசிவற்றுப்போம் வாரொன்றகாக்கருவை எடுத்துக் கொண்டு மகத்தானவூசிநீர் தன்னிலிட்டுத் தேரொன்றுதெளியவைத் தெடுத்துக்கொண்டு சீரானரவிதனில் வைத்திடாயே. 17

வைத்தவிந்தக் கருவிரவிதனிற்காய்ந்தால் வழுத்தரியவுரோம நீர்மகத்துவத்தால் கைத்திடுமக்கசிவெல்லாமிறங்கும்பாரு கற்றவர்க ளறைதருமோ ரண்டவுப்பில் வைத்திடுளனிலாகு நாலாஞ்சுத்தி வண் மையாக் கருவெடுத்துரோமநீரில் ஐந்தாகச்சுழற்றியே யிறுத்தக் கொண்டே யதிலிறங்குமமுதமன்றோ தேசிநீரே. 18

நீரானகருதுவும் ரவியிற்காய்ந்தா னிகழ்ந்திடுமோர் தேசிநீ ரென்றேபோம் காரானகருவது நாலாங்காண்டத்திற் கருமூன்றுங் காண்டத்திற்றுகையின் சுன்னம் ஆறுனவஞ்சு திங்கட் பிண்டமாச்சு தழகானகருச்சுன்னத் தறிந்துகொண்டு சீரானகருவென்ன வென் றுளையா தேசிநீரமுத்ததைக் கருவில்விட்டே. 19

விட்டகனைச்சுழற்றியே தெளியவைத்தால் விஞ்சைமூலம் மிறங்குமிகுத்துக்கொண்டு திட்டமாக் குணமுடையோய மாசிலாத சிசாவிலைய நீபதனம்பண்ணு முட்டிலாப்பிண்ட கருவெடுத்துக் கொண்டுமொழிவரிய விரவிதனிற்காயவைக்கின் விட்டோடுங்கசிவெல் லாமற்றபின்பு விளங்குமிந்தவுப்பு மிகப்படருமென்றே. 20

சத்தியுப்பு-சிவவுப்பு

படருமேயிம்முறையா ரவியிற்காய்ந்தாற் - பத்தானநாதசுத்தி பரத்தோடெங்கும் அடருமேசிவசித்தி யிதுவேயாகு மாகாரவைம் மூலயிதுவேயாகும் இடரிலாவிந்தவுப்புச்சத்தி சொன்னேன் மக

னேயான் கண்டேயுனக்குச்சொன்னேன் படருமிந்தவுப்பினது வன்
னமையா ரறியவெள்ளையது சொல்லப்போமோ. 21

சொல்லமுடியாத வெடியுப்பதாச்சு துகளிலந்தவுப்பினிறமின்
னுங்கேளு நல்லகுணமுடைய புலத்தியனே சுத்தநற்பளிங்குச்சுன்
னம்போலிருக்கும்வெண்மை புல்லுபூரண மதிபோலிருக்கும்பாரு
புகலறியநும்பினது காரசாரம் மல்லன்மிகுடர்த்திலொரு தொளையிட்
ட்ந்த மகத்தானவுப்பதனைப் பணம்போல்வையே. 22

வைத்தாயேபரிட்சைசெய்து பாருபாரு வழுத்துமொருவார
மதிபட்டுப்போகும் பத்தியாவிதின்செய்தி யின்னுங்கேளு பதனமா
வுப்பினது முறையமுன்னே கைத்தலறவாதிகட்குச் சொன்னே
னன்று கனஞானசிவசத்தி மகிமையாலே உத்தமனே நூற்கெல்லா
மாதியாக வுற்றவிந்நூல்போலே யொருநூலுண்டோ. 23

இந்நூல்போலெந்நூலு மில்லையெங்குமிந்நூலே என்னூற்குங்
குருநூலாகும் அந்நூல்போலெந்நூரார்சொல்லவல்லா ராதிஎனுஞ்
சோதியையா பரமாஞ்சோதி மைந்தனே யிம்மூன்றுங்கூடினக்கான்
மகத்தானமுப்பூவுமிதுவாம்பாராம் என்னுணைஎட்டிரண்டும் பத்தே
யாகு மிதனாலேசாபமது நீங்கிப்போமே. 24

சாபநீக்கல்

நீக்கியேதென்மேற்குச்சிவந்த பூமிநோாதமைந்தநீ சென்றே
யப்பா நோக்கவேவேண்டுமென்றுற் சொல்லக்கேளு நுவலரியன்னு
டதியானங்கண்டு போக்கியேபோகாதே நினைவாய்க்கொண்டு புகழு
டையவிந்தரகிரி தனைநேர்கண்டே *எக்கிநீயலையாதேயின்னுங்கேளா
என்மகனே சித்திரையா மாதந்தானே. 25

பந்தர் ஓமகுண்டம்

மாதமென்றுவாடாதே பதினைந்துக்கு மகத்தானவுத்திர மென்
றுரைசெய்நாளில் நாதமென்று பூருவமாம்பட்சந்தன்னி னன்மை
பெறுசுக்கிரனுங் கூடும்போது வேதமெனும்விலாசத்தின் பூமிகண்டு
வேழுள்ளமேல்காற்று வீசுங்காலை பாதமெனபறந்தாது பச்சைப்
பந்தர் பரிவாகமேடை யுவர்வாகப்போடே. 26

உயர்வாகவேடையிட் டோமகுண்டத்தொளிர் பக்கநான்கினு
மோர்வாயில்கோலி அயற்வறவக்குண்டத்தீரைந்துநாளு மடைவா
கத்தீட்சைமந்திரஞ்செபித்தே நயமாகச்சலமதனை யதனுள்வார்க்கி
னன்றுய்ப்பூத்துச் சொரியும்பாரு, மயலறவேபீங்கானிற்கொண்டு
வந்துவண்மையுடனிரட்டிப் பாவதனுட்போடே. 27

கங்கைச்சலாதி தீட்சை

போட்டுபஞ்சவழுத்தனை யதனுள்வார்த்துப் புகல்பத்துக்கென்
றேயா காசபீசம் நீட்டியம்மேடைக்கு நடுவேமைந்தர் நினைவாய்

* எங்கியென்பது எக்கி என எதுகைநோக்கி விகாரப்பட்டது.

சமாதியிலுப்பெடுத்து வையே தாட்டிகமாச்சொல்லி விட்டேனெளி க்கவில்லே சாற்றரியவப்பந்தர் தனக்கு நாப்பண கோட்டமறப்பளி விழுமப்பதத்தில்வைத்துக் குழிவெட்டிப் பூமிக்குண் மூடிப்போடே.

மூடியேயன்பாகக் காலேமாலே மொழிவரிய சத்திசிவ தீட்சை யோதுபாடுவாய் தீட்சையொரு மண்டலந்தான் பத்திமையாவிருந்து கொண்டதனையோது, நீடிரவோர் மண்டலத்திலண்டபிண்ட நிகழ்த் தரிய பூவதுதான் பூக்கும்பாரு வாடியே யிதைவிட்டுப்பூ நீர்தேடி வகையிதுவாமென் றெண்ணிக் காய்ச்சினரே. 29

உலகவாதிகளின் குணம்

காய்ச்சினலண்டபிண்ட மாகுமோதான் கண்கெட்ட மடையர் களே காரமாமோ ஆச்சென்ற வுப்புத்தான் பூத்தபூவா மைந்நூற்றிற் காப்பாதி தடையும்பாரு பாய்ச்சுகையிற் பழமாகு மண்டலத்திற் பய னறிந்து பற்பினியின் றீட்சையோதின் ஏச்சிலாக் கடினமதா மெச் சரிக்கை யிடறுவந்தணுகாமற் றீட்சையோதே. 30

தீட்சைபை நீமறந்துவிட்டாற் சவமாய்ப்போவாய் செகற்குருவி னது சாபமது பலியாதையா நீட்சியாம் வெகுகார நம்பெரியோர் தம் மைநேசித்தேயவர்கண் மனதிரங்கச்செய்யே ஆட்சியாக்கை பாகந் தீட்சையாக மடைவாகவ வருணர்த்தலறிந்து கொள்ளுதாட்சியிலாப் பரிவாடைபிரமகற்பந் தனங்கோடி கொடுத்தாலுஞ் சொல்லாரன்றே.

பிரமகற்பம்

சொல்லாதபொருளேயா பிரமகற்பஞ் சொல்லாமன் மறைத்தார் கள்சித்தர்தாமும் கொல்லாமல் கொல்லுமையா வெளி விடாதே கோதையர்களாசையிலே சிக்கிடாதே பொல்லாதபொருளது கைக் கொண்டாயானற் புகலறியபிரமலபி தவறிப்போகும் வெல்லாமல் வெல்லுமந்த தீட்சைகண்டால் வெகுகோடி வித்தையெலா மாட லாமே. 32

ஆடலாமப்பதுவு முப்பதாச்சு தரகராவுப்பதுவு முப்பூவாச்சு மீடுலாமதிற்பிறந்த பிண்டமாச்சு பிண்டத்தி லண்டமெனு மமுத மாச்சு பாடலாம் பாலமுதமதுவேயாச்சு பகர்மூல மென்னுமோரை ந்துமாச்சு-தாடெலாங்காய மெனுமைங்காயத்தைக் காணுமன் மானி டர்கள் கலங்கினரே. 33

கலங்காம லென்மகனே யன்பாய்க்கேளு காயமெனு மைங்காயம் பதனம்பண்ணு மயங்காதே மௌனமெனு மைங்காயந் தான் மகத் தான மாரணத்துக் காதிபீடம் தியங்காமற் சீசாவி லடைத்துக் கொண்டு தீதிலாப்பேழையிலே பதனம்பண்ணு வயங்குகின்ற வென் மகனே வாரந்தோறும் வண்மையாச் சற்குருவைப் பூசிப்பாயே. 34

பூசிப்பாய் நாடோறும் பூசித்தாக்காற் புகழான மாந்திரீக மிதனாலே யாசிப்பாய் சித்துகளி லநேகஞ்சித்தா மறுபத்துநா லுசித்து மிதனாலாடும் நேசிப்பாய் நாதர்கடா மறைத்தவெல்லா நிலைவரமா வெளியிட்டேன் பண்பாய்ப்பாரு வாசிப்பாய் என்னுடைய நூல்க டோறுமறைத்த வெல்லாங் குருவானை வெளியிடாதே. 35

வெளியாகச்சொன்னேன் மதிவெண்டாநூறும் வெகுளாதேகுரு முறையுஞ் சொன்னேனன்று அளியோடை யாயிரமாம் பெருநூல் சொன்னே னதற்குமிந்தவைந் நூறுங்குருநூலாகும் நளிகடல்சூழ் நானிலத்தோ ரறிதுய்தற்கு நயமானமுதயனைத்துமிந்நூறு குள்ளே தெளிவாகச் சொன்னேன் பாராருஞ் சொல்லார் செப்பரிய சித்தருக் குங் குருநூலாமே. 36

ஆமேதான் சொல்லுகிறேன் வழலையாதி யாருக்கும் வெளிவிடா தடக்கம்பண்ணு பாமேதான்பாலுக்குங் குருவாமென்று பாவித்த வண்டமதை எடுத்துக்கொண்டு நாமேநான் கலவத்திலண்டமிட்டுக் கருவானவம்மூல மதனில்விட்டு வாயமதான் வண்மையுள்ள குழவி கொண்டு வளமாகவிருசாம மாட்டுவாயே. 37

ஆட்டுவாய்மெழுகாக விருக்கும்பாரு வையனே மெழுகெடுத்து குகைபோற்பண்ணு தோட்டமாவிகவிதனிற் காயவைத்துச் செய மான குகைஎடுத்து வைத்துக்கொள்ளு கோட்டமிலாப் புலத்தியனே கூறவொண்ணாக் குருவானமுப்பூவைக் கூறக்கேளு தாட்டிகமாக்குகை எடுத்ததனிலந்தச் சாற்றறியமுப்பூவைப் பூட்டிடாயே. 38

போட்டிடுவாய் பற்பனியினுப் பைப்போட்டாற் புகழாக வுருகி யது மணியாமைந்தர் தோட்டமாக்குகைதனிலே மணியைப் போட் டுத்தெளிவான மெழுகதனால் வாயைமூடி மூட்டிடுவாய் குருநூலைம் பதிலே சான்ன முறைப்படியே எருவடுக்கிப் புடத்திற்போடு மாட் டிடுவாய் கெசபுடத்திற் போட்டாயாகில் மகத்தான சுன்னமதா மென்ன சொல்வோமே. 39

குருநூலைம்பது மதி வெண்பா

நந்தீசர் நிகண்டு

என்மகனே குருநூலைம் பதினிற் சொன்னே னெடுத்து முப்பூ பரிபாடை தன்னிற்சொன்னேன் துன்னு நந்தீசர் நிகண்டா முந் நூற்றிற் செப்பினாற் சிறிது சிறிதன்பா யானும் பன்னரு மிந்நூலிக் கைபாகத்தோடு பண்புடனே சொல்லிவைத்தேன் தீட்சைபாகம் நன்னயமா மிந்நூலில் வாஞ்சித்தி நவில்வா திகட்கிந்நூல் பொய்க் காத தன்றே. 40

அறைவரிய குருசுன்னமுடிந்துபோச்சு தையனே பூசித்துத் தரிப்பாய்நீ மறுவறுசீர்க்குமரியெனும் வாலைப்பெண்ணே வளமாகப் பூசைசெய்து வைத்துக்கொள்ளே துறையரிந்த வேதாந்தந்தக்குரு வாக்யஞ் சொல்லாதே கண்மணியே விடக்கல்லைத்தான் மறைபொரு ளாவெண்ணாது வெளிவிட்டக்கான மைந்தனே தலைவெடித்துச் சாவாய்பாரே. 41

விடக்கல்

பாராருமிக்கல்லுக் கடுத்தகோவை பாடினேனை யாயிரத்திற் செப்பவொண்ணாச்சீராரும்விடக்கல் வேதாந்தநூலிற் செப்பவில்லை யொளித்திட்டா ரதனாலேதான் போராருமகிலத்தில் வாகமெல்லாம் போய்மகனேவீணாகப் பொய்த்துப்போச்சு நேராகவென்றநூலியம் புங்கல்லை யினிதாயான்சொன்னார்போ லெவர்சொல்வாரே. 42

சொல்லரியவிந்நூ லைந்தாங்காண்டத்திற் சொல்லியவக்கருவை யெலாஞ் சொல்லக்கேளி நல்லவொருபற்பினியின் முடிதான்கொண்டு நற்பணையாம்பாடான மண்டத்தோடு சொல்லரிய கல்வத்திலுன்கு மிடச் சுடரிரத்னவிந்ததினுன் மெழுகாவாட்டு வல்லமையாவருத் தெடுத்து வில்லைசெய்து மகத்தான ரவிதனிலே வைத்திடாயே. 43

வைத்திடுவாயிரவிதனி லெட்டுசாமம் வண்மையுடன் காயவைத் தெடுத்துக்கொண்டு புத்தியொடு சிந்தூரத்தின் பட்டைகொண்டு புகழாகக்கோழியென்ற புடத்தைப்போடே எய்த்திடா தெழுபுகை பேய் மறையநன்றுவிடைவிடாதே விசிறிமாலே வீசுபத்தியோடுதீ யவிந்தபிறகுபார்க்கிற் பரனருளால் விடசுன்னம் பிறக்குந்தானே.

தானென்ற சுண்ணத்தை எடுத்துப்பார்த்தாற் சந்திரன்போற் சுடர்விட்டும் பிரகாசிக்கும் மாறென்றசுன்னத்தி லெடைவிராகன் மாட்டிடுவாய் பனிநீர்போற் றெளிந்துபோகும் ஊனமறமுன்சொன்ன முறைதானையா ஒரையவில்லை இரண்டைசரியாக்கொண்டு கோனென்ற சுத்தசலந் தன்னிற்போட்டாற் கொதித்துடனே தெளியுங்கா ணின் னுங்கேளே. 45

கேசரக்குளிகை

கேளையாவிம்முறையை எவர்தாஞ்செய்வார் கேசரத்தின் வாலை ரச மிதனாற்கட்டு ஆளையாவறுபத்து நான்குஞ்சித்தி யண்டசத்த சாகாமு மிதனாற்சித்தி காளையாகபறங்க ளிதனாற்சித்தி காலொடு விடளிகது கண்டுகொள்ளே மாமையாமகத்தான சரக்கெல்லாந்தா மாண்டிடுமே விடம்பட்டா லுடனேமாதோ. 46

மாதர்மயலற்ற புலத்தியனேகேளு பகிமைநிறை விடக்கல்லை நூல்கடோறு கோதறுசீர்ச் சித்தரெலா மறைத்துச்சொன்னார் குண

மாகயானதனை வெளியாய்ச் சொன்னேன் ஏதமிலாப் புகழுடைநற் றீசாணை யினிதாகவறிந்துகொண் மயிலுறாதே ஆகாவாப் பிறை முடித்த வையன்மேனு ளறைந்திட்டபடியானு மறைந்திட்டேனே.

அறைந்திட்டே னென்றன்மே லாணையாணை யாருக்குமிம்முறை யைச் சொல்லவேண்டாம் விரைந்திட்டே னிம்முறையின் றீட்சை மார்க்கம் வேதாந்த மந்நூற்றைப் பதனம்பண்ணு கரைந்திட்டே னிந்நூலை வெளிவிடாதே காசினியின் மானிடர்க்குக் காட்டவேண் டாம் இவந்திட்டேநிந்நூலைந்தாங்காண்டத்திற் றேயத்திற்கிடையாது பதனம்பண்ணே. 48

பதனமிகு வெகுபதனமைஞ்சாங்காண்டம் படிப்படியாய்ச் சொல்லிவைத்தேன் முப்பூமார்க்கம் அதிநலமாமென்பாடன் மூன்று லட்சத்தன்றிமவற்றிடும் மிம்முறையேயில்லை சதமமொருசிறிமிலாப் பதிநெண்பேரும் சுபடமதாச் சொல்லிவைத்தார் நூல்கடோறும் அதிகமிக்காயிரத் தெட்டண்டத்திற்கு மதிகமைந்தாங் காணமோ வதிகங்காணே. 49

காண்டகுநற் குணமுடையா யன்பின்மிக்காய் கல்வியறிவுடை யாய் கண்மணியேகேளாய் மாண்டபுகழகத்தியன் வாக்கமுதவாக்கா மாசிலையாயிரத்தினுக் கீதுயிராம்பாருவேண்டுவெனில் வேதாந்தசுருக் கம்பாரு மேதகுமைந்தாங்காண்டச் செய்யுணூற்றில் கோணருமோர் நெறியகன்று குருவைக்கண்டு குகையில்வந்து சிவாயோகக் கற்ப முண்ணே. 50

கற்புக்கரு

கற்பமதுவாதத்தின் கருதானையா கபடமாமலை நற்பமென்று சொன்னார் அற்பமாமகதாக ஓருநாளேணி மையையோ உன்னுயிர் தான் மாயிங்காணே கற்பமதுதீட்சை செய்தவாமப்பாலைக் கண்டு குரு வென்றுசொல்லிப் பணம்போற்கொள்ளு விற்பமாநீதானே மண்டலந்தும்மேன்மைபெரு காமப்பாற் றீட்சைகொள்ளே. 51

கொள்ளுமறு மண்டலத்திற் பனிநீர் கொள்ளு கொடுங்கார மெத்தைவையா வணுப்போற்கொள்ளு அள்ளையாகற்பங் காயாதி கொள்ளு ததன்பினர்ப் பஞ்சீகரண முடிவுகாணும் வெள்ளையா வைஞ்சுகற்ப முடிந்துபோச்சு வெளியிலுனை எவர்காணப் போகிறார் கள் நில்லையா கோடியுகம் வாழலாகு நிமிடத்திற் கெவனத்திற் காண லாமே. 52

காணப்பா தத்துவங்க டொன்னூற்றாறுங் கண்மணியே சபை யாருங் காண்பாரையா மாணப்பா வாதமென்ற கருவைக்கண்டால் வாதபித்த சிலேக்மத்தை மடித்துக்கொள்வாய் ஏணப்பா வெட் டிரண்டும் பத்துங்காண்பா ரிருப்பாரே கோடியுக மெனைப்போல

வாழ்வார்-வேணப்பாவைபகத்தின்மாண்டார்கூடி வேதமென்ற சாத்திரத்தை வெளியிட்டாரே. 53

விட்டாரேசித்தர்கடாஞ் சொன்னநூலில் விவேகத்தாலடக்காமல்வேடம்பூண்டார் கெட்டாரேயவர்கொடிய மனத்தினாலே கேடுகெட்டசண்டாளர் கூட்டங்கூடிதொட்டாரே வயலேன்ற வாதியாதிதொடுத்தாரேசரியையில் வாழ்பவரையெல்லாம் விட்டாரேயவர்பொருளேநாசமாக்கி வெற்றோடுகையிற்கொடுத்து விடுவார்பாரே. 54

விடுவார்கனவர்மனது நொந்ததானால் விளங்குவறோ ஒருக்காலும் விளங்கார்மேலும் கொடுநோயாங்குட்டமொடு பாண்டுரோகங்கொண்டலேவாரென்பதற்கோரையமில்லைகெடுவார்கள்கன்மகாண்டத்திற்சொன்ன கிரியைகளேச்செய்தாலு முய்யமாட்டார் படிமீதிற்போய்வேடம் பூண்டோர்க்கிந்நூல் பாகவிலேசிவயோகிக் காகுமன்றே. 55

துலாராசி

யோகிஎன்றபேர்படைத்தோ னுலகிலேப ஒரு கோடிமாந்தர்களிலொருவனுண்டு தேகிஎன்ற பெயரதுதா னவற்கே செல்லுஞ் செடத்திலுள்ள கூறதுவுமவற்கே தோன்றும் சோகமிலாயோகிகட்கே யிராசிக்கூறு சொல்லரிய விட்டகுறை புத்தினுட்பம் வாசிக்கிற்றுலாராசி சென்மக் கூறங்குதிக்கும்போவதர் கிவைகள் பூர்வமாமே. 56

பூர்வமாமொன்பதற்கு ளெய்தலெண்ணப் புகழ்படைத்த பூர்வமெய்ஞ்ஞானந்தன்னால் பூர்வத்தால் வயிற்றிலவனுதிக்கு காளிற்புகலரிய பராபரத்தைப் பணிந்தேபோற்றும் கூர்மையாப்பராபரனேயன்புகொண்டு கூறுமனக்கண்ணாலே பொட்டிப்பார்க்கும் சீர்நோக்கிற்செயகம்பமரத்தினேர்மை சிவசிவாபாலகற்குத் தெரியும்பாரே.

தெரியும்பார் செயகம்பம் பரத்தினேர்மை தேனமுதமதனைப்பால்சிறந்தேபாயும் அறியவந்தப்பாலகனு மொழிதற்கொண்ணு வமுதத்தையடுத்துவாய் மடுக்குநாளும் பரிவாகவமுதத்தை யடுத்துண்டக்காற் பரிபாடைபதினெட்டும் பண்பாகப்பேசும் துருவமாந்துலாராசி பூர்வஞான தொடர்ந்துவரும் விடாவைய சொன்னேன்பாரு.

மச்சரேகை முதலியன

சொன்ன ஒருபத்துக்கு னிராதாரத்தின் சொல்லரிய மவுனமையாவபானவாயு அன்னேமிகவலக்கணுறதுறெந்து தள்ள வாகருளாற்பாலகனு மவனிமீதில் சொன்னவிக்கிரம்போல் வந்துதோன்

றுந் துகளறுசிரம்மகவின் கருக்கூறைய என்னென்று சொல்லுவன் யானியம்பஒண்ணு திடம்வலமாவிரேகையொன்றிருக்குந்தானே. 59

தானென்றபாலகற்கு முதுகின்மச்சஞ் சாற்றுதனரேகைநெற்றி தன்னிற்சுக்ரான் பூனென்றவிருபுறமுஞ் சக்கரந்தான் புகழ்பெரிய மார்புகன்னிற் பிறைபோன்மச்சம் வானென்ற புண்ணுக்கின் மவுன ரேகை வளர்பிறைபோற் றுளிருக்குமைந்தாகேளு கோனென்றவம ர்குரு வியாழன்றானுங் கூறரியசுக்கிரனும் பார்வையாமே. 60

ஆமதுதானடுநாவி லமுதகங்கை யரகராபரத்தினுடை மகிமை யாலே போமதுதானுண்ணுவி லமுதசத்தி புகழ்பெரிய பாலனுக்கு மவுனஞ்சொல்வாள் வாமமிகுவாமிசிவகாமரூபிமைந்தனுக் கோருப தேசமளிப்பாள்பாருதேமதுதான் மவுனசிவயோகராசி தெளிவாகச் சித்திக்கு முண்மைமாதோ. 61

சித்திக்குஞ் செகராசியிதுதானையா செகற்குருவாவான் சித்த னுவான்பாரு அத்திக்குமஞ்சுவயதானலைய வன்றன்றோ பகத்தீசர் மவுனஞ்சொல்வார் முத்திக்கேயருகனும்படிச்செய்திட்டு மோனநிலை பெறுதற்கு மூலஞ்சொல்வேன் பத்திக்கோர்வித்தேனுமீதொன்பான் சித்தர்பாலிப்பா தியானத்தாற் சொலியாய் மன்னே. 62

சொலித்திடவேயோகமொடு ஞானஞ்சொல்வார் சொற்பெரிய யோகசிவ மவுனஞ்சொல்வார் கெலித்திடவேசித்தர் தமக்கடையா ளம்பார் கிருபையுடன்யான் சொன்னேனறிந்துகொள்ளு பலித்தி டவே பரிபாஷைத்தியானஞ் சொல்வார்பஞ்ச பட்சிதாமொடுங்குஞ் சவையுஞ்சொல்வார் அனுத்துவிடேல் வழுத்தரியவாதஞ்சித்தி யதை யறியப் பலரிங்கேயலைவராமே. 63

புத்திகெட்ட வாதி

ஆமேயிவ்வையகத்தே மடையர்கூடி யலைந்தலைந்து சுட்டதினு லாவதென்ன போமேதான் புகை எழும்பி மேகம்போலப் பொருமிய கண்கெட்டுப் போவார்பாரு வாமேதான் வாய்புலம்பி மடையரெல் லாம் வாதமது பலிக்குமென்றே பொருள்கடோற்றுக் காமேதான் கடைசரக்கைச் சுட்டுச்சுட்டுக் கருவறிந்த யோகியைப்போற் கண் கெட்டாரே. 64

கருவென்ன குருவென்ன விராசியோர்க்குக் கண்ணடி முகம் போலே காணும்பாரு பருவென்ன துருவென்ன துலாராசிக்குப் பாத் திரராமவர்பெருமை சொல்லப்போமா புருவென்ன புகழேன்ன சொரூபஞ்சித்தி புகழ்பெரிய விடக்கல்லிற் பலிக்கும் வாதம், வரு மென்ன வகைஎன்ன தொகைதானென்ன வழுத்தைந்தாங் காண டத்து மறைப்பிராதே. 65

மறையாமற் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு மகத்தான பரிபா
டையில்லாமற்றான், குறையாமற் சொல்லுகிறே னன்புகொண்டு
கோடானகோடி வித்தையினி மேற்பாரு, அறையாமல்றையை யாயி
ரத்துச்சொச்ச மாயிரத்தெட்டிதழப்பா வைஞ்சாங் காண்டத்துறையி
லோர் துறையறிந்து குருவங்கண்டு துருவத்தின் மேலேறிக் கருக்
கண்டேனே. 66

பராபரதீட்சை

கருவானபொருளையா மூலாதாரங் கருவறிந்த மூலத்தின்மேலா
தாரம் அருளானவருளையா வாதாரத்தை யறிவாலே யறிந்தெனிரா
தாரமூலம் குருவான விருளையா பராபரத்தின் குணமான வெளியை
யாகாதவிந்து, தருளான தருளையா சபைதானுகுஞ் சமாசத்தின் மூல
மையா வாறுமாச்சே. 67

நிராதாரதீட்சை

ஆறுமேமவுனசிவ யோகதீட்சை, யையனேவறைந்திட்டே னூர்
தாஞ்சொலவார் பாருமேபராபரத்தின் ரீட்சையாச்சு பாடுகிறே னிரா
தார தீட்சைகேளு, நீறுமே நிராதார மகத்தாந்தீட்சை நினைவோடு
கேட்டிடுவாய் நேர்மையாக ஆறுமேஅகாரமது உகாரங்கொண்டே யா
காரயவசிமன அரஞாமென்னே. 68

நிர்க்குணதீட்சை

ஓமதுதாநிராதார தீட்சையாச்சு தோகோகோ நிற்குணத்தி
றீட்சைகேளு வாமமதுவகாரமுடன் யகாரங்கொண்டு மாட்டுகிறேன
யவசிநம அரஊமென்று நாமமதுசொன்னே னிர்க்குணத்தின் றீட்
சைநன்றுகமுப்பூவின் றீட்சையாகும் நேமமதா நிர்க்குணத்தின் றீட்
சையாச்சு நின்மலமாத்தசதீட்சை நேர்மைகேளே. 69

நின்மலதீட்சை

நேர்மையா நின்மலத்தின் றீட்சைதன்னை நேயமொடு சொல்லு
கிறே னினைவாக்கேளு சீர்மையாஞ்சிகாரத்தி லுகாரந்தானுஞ் சிவநய
வறிம்சிங்கென்றேயூன று நீர்மையா நின்மலத்தின் றீட்சையாச்சு
நிகழ்த்தரிய சித்தர்களு மிவ்வாறோதார், வார்மையா நின்மலத்தின்
றீட்சைசொன்னே மகத்தான பூரணத்தின் மகிமைகேளே. 70

பூரணதீட்சை

கேளேநீ பூரணத்தின் றீட்சைசொல்வேன் கேடிலாநர்தர் கடாஞ்
சப்தகோடி, ஆளேதான் றசதீட்சைபார்த்துத் தேறியண்ட பகிரண்ட
நவகண்டம் பாய்ந்தார், நாளேதானசாரத்தில் உகாரமேறி நயவசிம
நறிங்ஸ்ரீங் ஓமென்றேயூன்று வாளேதான் பூரணத்தின் றீட்சை
யாச்சு வளமானவாதார தீட்சைபாரே. 71

ஆதாரதீட்சை

பாராயோவாதார தீட்சைசொல்வேன் பாலகனேயாதாரதீட்சை யைபா மாராயோசிகாரத்தில் உகாரங்காணும் மரயவசிமங்சிங்கி றிங் கென்றேயோதாய், ஆராயோவாதார தீட்சையாச்சு தண்டசத்த சாக ரமுமடங்கிப்போச்சு, ஏராயோர்போண்ட வகண்டமட்டு மேறலாம் வாசிகொண்டு தீட்சைபாரே. 72

பாரேதா னுதாரதீட்சையாச்சு பகருமொரு தீட்சைக் கில்லா விட்டால் ஏரேதான்யோாது முப்பூத்தானு மெந்தவிதம் பார்த்தாலு மனங்கூடாது, ஊரேதான்னேராகு முப்பூத்தானு முறைத்தாரே யவர்கடீட்சைதாமும் சிரானசத்திசிவ தீட்சைதாமுஞ் செப்புவதிற் பயனில்லை நூலைப்பாரே. 73

நூல்பார்த்துலலாட மதிலேறிப்பார்த்தே னுவலரியபாதரிசனத் தைக் கண்டேன், கால்பார்த்தே னதற்கப்பால் வாசிகொண்டு கருத் தோடு பார்க்கையிலே நிராதாரத்தை நீல்பார்த்து நிராதாரந்தன்னைக் கண்டு நேராகப்பூசித்தே னப்பாற்கேளு வால்பார்த்து வாசி சிவயோ கங்கண்டான் மகத்தான நிர்க்குணமே பலிதமாமே. 74

பலிதமென்ற நிகண்டையாவஞ்சாங் காண்டம் பாடினே னிந் நூல்போலொரு நூலில்லை பலிதமையாயிரத்தினுக் கோருயிராமிந்தப் பாரதனிலாறிவா ரிந்நூற்றன்னை நலிதராதுளந் தெளிந்தமேலோ ரெல்லாநவிலருஞ்சீரின் னூலைக் கைக்கொண்டார்கள் வலியமனமடக்கி நல்லோர் கடிமைசெய்து மைந்தனே பன்னிரண்டு வருடங்காத்தீர்.

காத்திருந்தவர் மகிழத்தொண்டு செய்தாற் கல்வி யறிவதனாலே கண்டுகொண்டு, ஆர்த்தியொடு நீயாரென்றென் றுகேட்டே யன்புடை யமகனென்றே யறிந்தெடுத்துச் சேர்த்தணைத் தைந்நூற்றை யெடுத் துக்காட்டிச் செய்பாகங் கைபாகஞ் சீர்மையாக, வார்த்தை சொல்லி மெய்ம்மொழியை யுபதேசித்து வைத்திருப்பார் பக்கத்தின் மன மென்றுமே. 76

ஆமேதான்முன்சொன்ன கருதானையவறிவாச்சுதின்னு நீசொல் லக்கேளு, காமேதான் கரைத்திருந்த சலத்தையென்றன் கண்மணி யேபத்துமுறை யமுதசுத்தி பாமேதான் பாலமுதம்போலே காணும் பாலகனேயமிதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு வாமே தானடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி மைந்தனே காயவைப்பாய் சாமந்தானே. 77

சாமந்தான் காயவைத்திறக்கிப்பார்த்தாற் சாற்றரியதாய்க்குழம் பதுபோ லிருக்கும்பாரு சேமதாச் சுத்தசலந் தன்னை வார்த்துத் தெளியவைத்தான் முத்துப்போற் றெளித்துகாணும் காமமதாவிரவி

தனிற் காயவைப்பாய் கசிவெல்லாம் போய்ச்சிவந்து காட்டுமீண்டும், பாமமாப்பத்துமுறை ரவியிற்காய்ந்தாற் படருமையா வெள்ளைக்கல் லுப்பதாமே. 78

வெண்சாரையுப்பு

ஒப்பிலாவுப்பதுவும் பிட்டுப்போலா கோகோ வெழும்புமையா சாரைபோல வெப்பானவுப்பதுவுஞ் சீறுஞ்சீறும் வெண்சாரை யிதற் குப்போ விடல்பொல்லாது தப்பிலாவுப்பினிற மென்னசொல்வேன் தவளநிறச்சந்திரன்போ லொளிருமையா செப்பரிய சிவவுப்பென் றிதற்குப்பேரான் சீரான பராபரத்தைத் தியானஞ்செய்யே. 79

பராபூசை முதலியன

செய்துபராபூசைகுரு பூசைமேலாஞ் சிற்பரியமளை கவுரிவாலை பூசை எய்தரியசித்திசிவ பூசைசெய்தேயே சிலண்டவுப்பெடுத் தடக் கம்பண்ணு மெய்யிதுவாஞ்சொல்லிவிட்டே னௌிக்கவில்லை வேதாந்த சற்குருதன் பாதத்தாணை நைலரவே வெளியிட்டுச் சொன்னே னென்று நாதர்கா வெஞ்சாபமதை நாட்டினாரே. 80

நாட்டினர் சாபமதை பதினெண்சித்தர் நவிலரிய நற்றவைத்து முனிவர்சாபம் மூட்டினர்சதகோடி சித்தர்சாப மொழித்தன ரிந்நூற் கந்தச் சாபந்தன்னை விட்டிடுதற்கவரோடே யெதிர்த்ததியானும் விளம்பரிய பரனருளானி விர்த்திசெய்தேன் காட்டினேரிந்நூலை வெளியிட்டோர்கள் காசினியிற் கழுதையாய்ச் சனிப்பாராமல். 81

ஆமேதானின் னுமொருகருவைக்கேளு வாகாயநாதசித்தியுப்பை யன்பா னாமேவச் சொல்லுகிறேனுமரூபி நாதாந்த சிரோமணியின் குற்றை நன்றுவாமேதான் வழலைப்பெண்சோலைக் கன்னிவழுக்கரிய பத்துவயதானகன்னி தேமேவுதேசிகமா யிவடன்பேச்சு சிவனுடனே கூடிவிளை யாடினாளே. 82

ஆடினாளன்புடனே தேவதாசி யமுதமென்ற நாதவிந்துன் கூடி னாள்பார், பாடினாள் பனியென்ற விந்திற்சேர்ந்தாள் பளிச்சென்று தெளிந்தெழுந்தாள் பரத்தின்றேசி, சாடினாளவள்சென்று விந்திற் சேரச் சலவடிவாங் கங்கையது பொங்கும்பாரு வாடினா டெளிந்த தண்ணீ ரமுதமாச்சு மகத்தானதேசிக மென்றும் பேரே. 83

பேரான வச்சலந்தான்றெளிந்ததானற் பேசுதற்குமெழுமோ யவர்க்கேனும் வீரானவீரியையா வூசிகொண்டு விட்டக்காச்சலந்தான் றெளிந்துபோகும் ஆரானவூசிநீ ரமுகமாச்சு தன்றன்றே தெளி வாச்சு தமுரியாச்சு காரான தென்றனக்கோ ரிரட்டிப்பாச்சு கன்னி யென்றவூசிநீ ரிதற்குப்பேரே. 84

இதுவன்றோ வெண்மைநிறக் கிளிஞ்சிலண்ட மிதினுடைய விந் தெடுத்து நாதத்தூட்டி அதியான வண்டமையா விரண்டாம்வைப்பா மதினுடைய விந்துநீர் கிளிஞ்சிநீராம் மதியுடையவஞ்சியிவ் வோசைக் காரி மயக்கினுளென்றளையு மயங்கினேன்யான் பதியானகிரியென்றூர் கிரிதானன்று பகர்கிரியிலமர் தேசியண்டமாமே. 85

தேசிநீர்

தேசியென்றால் தேசியன்றத்தேசியண்டத் தேசியிவன் குடி யிருப்புமூன்றாம்வைப்பு பாசியென்றூற்பாசியண்டம் பகாாதபொருளே யாம் நாலாம்வைப்பு வாசியென்றால் வாசியன்றூசி நீர்தான்மகத்தான வண்டமையா வைஞ்சாம்பு வேசியென்று வேசியன்று குமரியானுன் மேலான வண்டமையா வாறும் வைப்பே. 86

வைப்பான வைப்பொன்றுந் தப்போவில்லை வயிரமாமுயிளையா வுரைக்கப்போமோ உப்பானவுரோமநீ ரப்பிண்டை முடன்சேர்ந்த கருவையா வேழாம்வைப்பு செப்பரிய பொருளிதையார் செப்பவல் லார் செயமான குருவிருதா னெட்டாம்வைப்பேஅப்பா னவைப் பதையு மறிந்துகொள்ளு வடங்காத வண்டமையா குருநீராமே. 87

கம்பியுப்புப் பாரையுப்பு

குருவான குருத்திரண் டொன்பதற்குட் குருநீரை வாங்கியே சுத்திசெய்தால், அருளான கருத்திரண்டு கம்பியாச்சு ததற்கடியிற் பாறையெனும் பொருடானுச்சு பருவமொருபத்துக்குட் பருவப்பெண் ணின் பாலியத்தையென்னுமே சொல்லப்போமோ மருவான மங்கைப் பெண் பெற்றவண்ட மகத்தான வொன்பதற்குட் பத்துவாச்சே. 88

ஆச்சுதுபா ரண்டத்தி னமுரிகங்கை யடங்காதவச்சவத்தா லமு தகத்தி பேச்சுதுபார் பேசாத கருவை எல்லாம் பேசிவைத்தே னோ் னூற்றிற் பெருமையான வாச்சுதுபார் மகத்தான பொருளை எல்லா மாட்டினேன் புலத்தியனேயறிந்துகொள்ளு ஓச்சதுபார் முறைதவரா தின்னுஞ்சொன்னே னுனக்கெய்து மெய்தரிய முத்திதானே. 89

முத்தியென்ற வாறேதோ வெனக்குச்சொல்லு முத்தியென்ற சத்தியாம் வாலைப்பெண்டான் பத்தியென்ற பத்தியது சித்திகோடி பகரார்க ளுதர்கடா பண்பாத்தானும் பத்தியென்ற வாறேதேவெனக் குச் சொல்லும் பாசத்தி மகிமையது பச்சைவன்னம் அத்தியென் றலத்தியக் கார்தாஞ்சொல்வா ரடிமுடியி னுள்ளிருந்த பாவனையாமே.

ஆனையென்றவாரேது சொல்வீரையா வானைசென்ற ரசமது தான் விந்துபாரு, ஆனையென்று லானையது மதத்தயானை யப்பெரிய யானைதனை யார்தாம் வெல்வார், ஆனையென்றவாரதனைச் சொல்வீரையா வரிவைவிந்து நாதமதினஞ்சாஞ்சுத்தி, சோனையென்றசோணையணைக் கண்டவேர்தாஞ் சொல்லாதமவுனமது சொல்லக்கேளே. 91

சல்லிவேர்

கேடென்னச்சீடன் மகிழ்ந்தெனையாளென்று கேட்டதினற் கோனென்றும் பரனென்றும்பார் நாளென்று நானறிந்தவண்ணஞ் சொல்லக்கேளுனென்றவிந்துதான் விருட்சமாகும் சூளென்றசொல்லதுதான் சொல்வீரையா துகளிலாச் சோதியே யாதியாகும் வேளென்றவேளான விவரந்தன்னை விளம்புகிறேன் சல்லிவேரென்றும்பேரே. 92

பேரானபேரதுதா னண்டம்பேராம் பேசுதற்கு நாவெழுமோ பேசார்பேசார் சீரானசோரதுதான் மதனச்சோறு செப்பரிய சோதிமர வேர்தான்சோறு ஆரானவாரதுதா னண்டவாரு மாயிரத்தெட்டண்டமட்டு மளாவும்பாரு சீரானசாரதுதா னண்டச்சாறு நிகழ்த்து சல்லியனுமோர் கொல்லிவேரே. 93

கொல்லிவேர்

கொல்லும்வேர்வெல்லுவே ரென்றுபேராங் கூறுமொரு சல்லியமாமரத்திவேறு கல்லுவே புல்லும்வே ரண்டவேறு கருவிருந்த வண்டவே ரிதற்கும்பேராம் சொல்லும்வேர் நில்லும்வே ரென்றுபோஞ் சொற்பெரிய கல்லுப்பென் றிதற்குப்பேராம் அல்லும்வேர் வெல்லும்வேர் குருவின்வேரு டண்டத்தின்மாமென்று மிதற்குப் பேரே. 94

மரமென்றுலென்னமரஞ் சொல்வீரையா மகத்தான வண்டத்தின் மரந்தானையா மரமென்றுலென்னமரஞ் சொல்வீரையா வழலையென்ற வாலைசமரந்தான்பாராய் சரமென்றுலென்னசரஞ் சொல்வீரையா சாற்றரிய சல்லிவேர்ச் சரந்தானையா அரமென்று லென்னவரஞ் சொல்வீரையா வகண்டமென்ற வகண்டத்தின் வரத்தின் பேரே. 95

பேரானபெயர்களெல்லாம் வெளிதாகப் பேசினேன் புலத்தியவைஞ்சாங்காண்டத்தில் பாரறியபதினெண்பேர் மறைப்பையெல்லாம் பகல்போலே விளக்கிவிட்டேன் பண்பாய்ப்பாரு சீராகவெவர்களிவ்வண்ணஞ் சொன்னர் சீர்தூக்கிப் பார்க்கினிலையானேனைவைய ஆருன வறைகுறைக ளற்றுப்போக வாதிதொட்டந்தமட்டு மறைத்திட்டேனே. 96

அறைந்திட்டே னின்னூலை வெளிவிட்டோர்க ளண்டவிடி விழுந்துதலை தெறித்துப்போவார் குறைந்தும் குருமொழியை வெளி விட்டாக்காற் கோகயிடியவாதலையில் விழுமன்றேபார் சிறந்தபுகழ்ச் சதகோடி ரிஷிகள் சாபஞ் செகற்குருவின் சாபமது வந்துசாறும் மறிந்தோடச் சாபங்க ளனைத்துந் தீர்த்தேன் மகத்தான வைந் நூற்றை யடக்கம்பண்ணே. 97

பண்ணப்பா பராபரத்தின் கிருபையாலே பாரித்தேனனைத்தி னுக்கும் பெயருஞ்சொன்னேன் கண்ணப்பா கண்மணியே சாற்ற ஒண்ணுக் கருவெல்லா முன்றனக்குக் கருத்தாச்சொன்னேன் விண் ணப்பா விண்ணுக்குண் மணியேயென்றன் வேதாந்த சித்தருக்குள் விளங்கும்வாழ்வே நண்ணப்பா நாதாந்தப் பொருளைப்போற்று நய மான வென்குருவு முரைத்தார்காணே. 98

காணவென்றுநெடுந்தூர மென்றேவாடிக் கலங்காதேஎன்மகனே கருவைக்கொண்டு மாணவென்று நல்லவழி யித்தேன்றேகி மகத் தான வண்டசரா சரங்களெல்லாம் காணவே கண்டுதெளிந் திடுமாறுக் கருணைபொழி என்குருவாங் குமரவேளும் யாணர்நிறைபாதி யந்த மிதுவேயென்று மண்டசத்தசாகரமு மிதுவென்றாரே. 99

இதுவன்றோ வண்டபகி ரண்டமென்று மிதமான வண்டம்பே ரண்டமென்றும் பதியென்றே பரமென்றே யைஞ்சாங்காண்டம் பகருகின்ற பேரண்டப் பதியாமென்றும் மதியொடுசேர் மவுனவண்ட மிதுவே யென்று மகத்தான வென்குருவு முபதேசித்தார் சதுர் பெறுசற்குணநிதியே யறிந்துவாழ்த்தி சாற்றுபரிபாடை முற்று முற் றிற்றன்றே. 100

ஐந்தாங்காண்டம் - முற்றிற்று.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு

முற்றிற்று.

ஆகக்காண்டம் 5-க்கு விருத்தம் - 502.

121740